

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016-ΜΑΡΤΙΟΣ 2017 • ΕΤΟΣ ΙΕ' • ΤΕΥΧΟΣ 45

Τό Ὁρθόδοξο Βάπτισμα ή ἀχειροποίητη πνευματική μας Περιτομή

Εύλογημένος, είρηνικός, καλλίκαρπος καί πλούσιος σέ ύλικά καί πνευματικά ἀγάθα ὁ νέος χρόνος τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου μας!

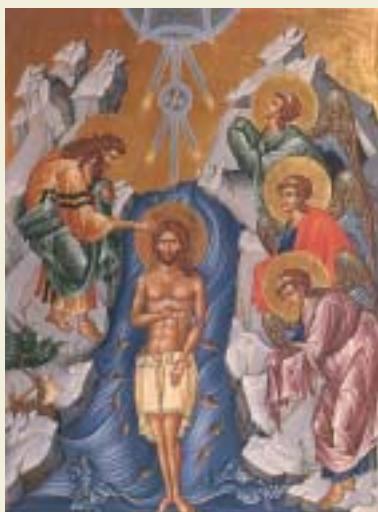
‘Ακούσαμε εἰς τὸ Ἱερό Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου μας νά λέγη ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς: «Καί ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι ὀκτώ τοῦ περιτεμεῖν τό παιδίον, καὶ ἐκλήθη τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τό δοθέν ύπο τοῦ Ἀγγέλου πρό τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν ἐν τῇ κοιλίᾳ».

Ο ἄγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας σημειώνει ὅτι: «περιτέμνεται ὀκταήμερος ὁ Χριστός μέ τούς Ιουδαίους, διά νά βεβαιώσῃ τήν συγγένεια (μέ τό γένος των), διά νά μήν τόν ἀρνηθοῦν. Γιατί τόν Χριστό τόν προσδοκούσαν ἀπό τό σπέρμα τοῦ Δαυΐδ. Καὶ ἔδειξε τό τεκμήριο τῆς συγγένειας. Διότι, ἂν καὶ ὅταν είχε περιτμηθῆ ἐλεγαν: Αὔτόν δέν τόν γνωρίζουμε ἀπό ποῦ είναι. Έάν δέν ἐδέχετο τήν περιτομή τῆς σάρκας καί δέν ἐφύλασσε τόν νόμο (τοῦ Μωϋσῆ), θά ἤταν εύλογη πρόφασις ἡ ἄρνησίς τους».

Καὶ ὁ ἑκκλησιαστικός ἐρμηνευτής Εὐθύμιος Ζιγανβηνός προσθέτει ὅτι (ἄν δέν δέχονταν ὁ Θεῖος Λυτρωτής μας τήν σαρκική περιτομή Του) «δέν θά ἐπίστευε κανείς ὅτι αὐτός είναι ὁ προσδοκώμενος Χρι-

στός, προερχόμενος ἀπό τό σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ. Γιατί ὅλοι ὅσοι κατάγονταν ἀπό τόν Πατριάρχη Ἀβραάμ εἶχαν ὡς σφραγίδα καί σημεῖο τους τήν περιτομή, ἡ ὅποια τούς ξεχώριζε ἀπό τά ἄλλα ἔθνη.

Περιετμήθη, λοιπόν, δι' αὐτόν τόν λόγο, ἐκπληρώνοντας καί ἐδῶ τόν νόμο, ὥπως καί εἰς τά ἄλλα νομικά παραγγέλματα, διά νά μὴ φανῇ παραβάτης τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου». Ό iερός Θεοφύλακτος παρατηρεῖ ὅτι «οἱ παραβάτες τῶν ἐντολῶν τοῦ νόμου ἡσαν ὑπό κατάραν. Ο Κύριός μας, λοιπόν, περιτέμνεται μέ σκοπό, ἀφοῦ καὶ σ' αὐτό τό σημεῖο ἐκτελέσει τόν νόμο, χωρίς νά παραλείψῃ κάτι, ἀπό ὅσα ἐντέλλεται ἐκεῖνος, νά μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπό τήν κατάρα». («Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ Τιμίῳ

σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς καί τῇ λόγχῃ κεντηθείς...» ψάλλουμε τήν Ἀγία καί Μεγάλη Παρασκευή).

“Οσον ἀφορᾶ δέ ἡμᾶς, οἱ ὄποιοι ἐπιστεύσαμε εἰς αὐτόν, «ὅπως τότε συναποθάναμε μέ αὐτόν, ὅταν ἀπέθνησκε ἐπάνω εἰς τόν Σταυρό, ἔτσι περιτμηθήκαμε δι' αὐτόν, ὅταν τότε είχε περιτμηθῆ ἐκεῖνος... Γι'

Συνέχεια στή σελ. 2.

Συνέχεια άπό τή σελ. 1.

αύτό, παρατηρεῖ ἐκκλησιαστικός ἔρμηνευτής, ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ δέν περιτεμνόμεθα πλέον, διότι ἡ περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ δὲ ἡμᾶς ἔχει γίνει».

Εἰς τὴν χριστιανική μας ζωή, πού βιώνουμε ὡς μέλη τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μας, τῆς ὁποίας Κεφαλή εἶναι ὁ Χριστός, ἡ περιτομῇ καί τὸ νέο χριστιανικό ὄνομα ἔχουν πνευματική ἔννοια καὶ σημασία.

Ἐδώ ἡ περιτομῇ δέν είναι σαρκική, ἀλλὰ πνευματική. Ἀποβολή καὶ ἑκτομή τῆς ἀμαρτίας, τῆς κακίας, τῶν παθῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. **Ἡ περιτομῇ διά τὸν Ὁρθόδοξο πιστό εἶναι τὸ ἅγιο Βάπτισμα ἡ φωτισμά, τὸ ὁποῖο ὁδηγεῖ τὸν βαπτιζόμενο ἀπό τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπό τὴν ἀμαρτία στὴ Χάρι, ἀπό τὴν κακία καὶ τὴν ἐμπάθεια στὴν ἀρετή καὶ τὴν ἀγιότητα.** Τὸ νέο ὄνομα, τὸ χριστιανικό ὄνομα, πού λαμβάνει ὁ νεοφύτιστος, ὁ ὁποῖος μαζὶ μέ τὸν λευκό χιτῶνα ἐνδύεται καὶ τὸν φωτεινό χιτῶνα τῆς Θείας Χάριτος, τὸ ἐνδύματα τῆς ἀκαθαρσίας, ὑποδηλώνει τὸν πνευματικό προστάτη καὶ βοηθό, πού είναι ὁ ἄγιος ἡ ἡ ἀγία πρός τιμὴν τοῦ ὅποιου ἐδόθη ἡ ὁ ἰδιος ὁ Χριστός καὶ ἡ Παναγία μας (ἐφ' ὅσον τὸ νέο ὄνομα ἐδόθη διά τὴν τιμὴν των καὶ τὴν ἔξαίτησιν τῆς προστασίας των).

Ὁ ἐορταζόμενος στήμερα ἄγιος Βασιλείος ὁ Μέγας, Ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, λέγει τά ἀκόλουθα ἀξιοπρόσεκτα διά τὸ ἅγιο Βάπτισμα, τὴν πνευματική περιτομή τοῦ χριστιανοῦ (τὰ ἀποδίδουμε στὴν ἀπλῆ γλώσσα): «Ἄν κάποιος ἀπό τοὺς ἱατρούς σοῦ ὑπόσχονταν ὅτι θά σε ἔκανε νέο ἀπό γέροντα μέ κάποια τεχνάσματα καὶ ἐπινοήματα, δέν θά ἐπιθυμοῦσες νά ἔλθῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα, κατά τὴν ὥποια ἔμελλες νά ἰδής τὸν ἑαυτόν σου νά ξανανιώνῃ; Ἐπειδή, ὅμως, σοῦ ὑπόσχεται τὸ Βάπτισμα νά ξανανιώσῃ, νά ἀνάζωγονθῇ ἡ ψυχή σου, τὴν ὥποια ἐσύ ἐπάλωσες... καταφρονεῖς τὸν θεῖο εὐεργέτη σου καὶ δέν προστρέχεις διά νά πραγματοποιηθῇ ὡς ὑπόσχεσίς του. Δέν ἐπιθυμεῖς νά ἰδής τί είναι αύτό τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς θείας ὑποσχέσεως; πῶς χωρίς μητέρα ἀναγεννεῖται ὁ ἀνθρώπος, πῶς ἀνάζωγονεται πάλιν αὐτός πού παλαιώνει καὶ φθείρεται κατά τίς ἐπιθυμίες τῆς ἀπάτης, καὶ γίνεται ξανά νέος, καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸ ἀληθινό ἄνθος τῆς νεότητος; **Τὸ ἅγιο Βάπτισμα εἶναι λύτρο για τοὺς αἰχμαλώτους, συγχώρησις τῶν πνευματικῶν μας ὄφειλῶν καὶ χρεῶν, θάνατος τῆς ἀμαρτίας, παλιγγενεσία-ἀνακαίνιστις τῆς ψυχῆς, ἐνδύματα φωτεινό, σφραγίδα πνευματική ἀνεξίτηλη, ὅχημα πρός τὸν Οὐρανό, πρόξενο βασιλείας οὐράνιας, χάρισμα uiοθεσίας. Ἀπό τόσα πολλά καὶ μεγάλα ἀγαθά προτιμᾶς,**

ἄθλιε, πιό πολύ τὴν ἡδονή;» (Μεγ. Βασιλείου, P.G. 31. Όμιλία ΙΙ' παρ. 5, σ. 432-433).

Καὶ εἰς ἄλλο σημεῖο λέγει ὁ οὐρανοφάντωρ Μ. Βασίλειος διά τὴν πνευματική περιτομή: «Τὸ βάπτισμα ὑποδηλώνει τὴν ἀπόθεσι τῶν ἔργων τῆς σαρκός, κατά τὸν Ἀπόστολο, ὁ ὁποῖος λέγει: «**Περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι**», δηλ. περιτμήθηκατε μέ τὴν πνευματική περιτομή, πού δέν γίνεται ἀπό χέρι ἀνθρώπινο, ὅπως ἡ ιουδαϊκή περιτομή, ἀλλὰ ἐνεργεῖται ἀπό τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ ἡ περιτομὴ αὐτὴ συνίσταται εἰς τὴν ἀπέκδυσι καὶ τὴν ἀποβολή τοῦ σώματος, πού ἦταν ὑποδουλωμένο στίς ἀμαρτίες τῆς σάρκας. Αὕτη είναι ἡ περιτομή πού ἐλάβατε ἀπό τὸν Χριστό, ὅταν ἐνταφιασθήκατε μαζὶ του μέ τὸ ἅγιο Βάπτισμα».

Ἄγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Εἰς τὴν νέα χρονιά, εἰς τὴν ὥποια ὠδήγησε τὴν ζωὴν καὶ τὰ βήματά μας «**ὁ καιρούς καὶ χρόνους ἐν τῇ ιδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς χείρας Αὐτοῦ διακρατῶν...**» Κύριος καὶ Θεός μας, καλούμεθα ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν: «**τῇ ἐλευθερίᾳ, ἡ Χριστός ἡμᾶς ἡλευθέρωσε, στήκετε καὶ μή πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε**», νά ἐπιλέξωμε τὸν δρόμον τῆς πνευματικῆς περιτομῆς, τῆς ἀπαρνήσεως τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς κακίας, τῶν ἐφαμάρτων παθῶν καὶ ἀδυναμιῶν καὶ τῆς προτιμήσεως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τελείου καὶ εύαρεστου Θείου θελήματος καὶ τῆς ζωῆς τῆς ἀληθινῆς, τῆς γνησίας καὶ καθαρᾶς, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν νέας καὶ εύλογημένης ζωῆς.

Ἡ πνευματική περιτομή, περιτομή πάσης πονηρίας καὶ ἀκαθαρσίας καὶ παντός ἀμαρτωλοῦ καὶ βδελυκτοῦ κινήματος τοῦ ἐν ἡμῖν παλαιοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ἡ συμμόρφωσις τῆς ζωῆς μας καὶ τῆς ἐν γένει βιοτῆς καὶ πολιτείας μας πρός τὴν ἀγαθήν καὶ ὅλως τιμητικήν προσωνυμίαν «**χριστιανός**» καὶ **τὸ χριστιανικό μας ὄνομα**, τὸ ὁποῖον φέρομεν ἀπό τῆς εύλογημένης ὥρας τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ μας Βαπτίσματος, ἃς είναι τὰ δύο βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῆς οὐρανοδρόμου σταυραναστάσιμης πνευματικῆς πορείας μας.

Ἀπό καρδίας ευχάς ἀναπέμπω δὲ ὅλους σας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τὸν νέον εύλογημένον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν...

Διάπιυρος πρός Κύριον εὐχέτης σας.

† Ο Κυθήρων Σεραφείμ

‘Ο δρόμος γιά τά ἀληθινά Χριστούγεννα

Σεβασμώτατε, Σεβαστοί Πατέρες,

Η ἐνανθρώπητη του Θεοῦ Λόγου, που θά γιορτάσουμε σέ λίγες ἡμέρες, είναι ἀναμφίβολα τό μεγαλύτερο γεγονός τῆς ἀνθρώπινης ιστορίας , διότι σήμανε τήν ἀρχή τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους από τή δουλεία τῆς ἀμαρτίας, τή φθορά καὶ τό θάνατο. Σήμερα, σέ ὅλη τήν ύφηλιο, οἱ ἀνθρωποι ἀναζητοῦν τή χριστουγεννιάτικη χαρά μέσα σέ μιά παγκοσμιοποιημένη ἀτμόσφαιρα με ἵδες μελωδίες, ἵδες γεύσεις, ἵδια διακόσμηση, ἵδες διαφημίσεις, ἀλλὰ μέ πολλούς καὶ διάφορους «Χριστούς». Διότι πίσω ἀπό τή βιτρίνα τῶν Χριστουγέννων ὁ Χριστός, ὁ μεγάλος πρωταγωνιστής καὶ πολλές φορές ὁ μεγάλος Ἀπών- συνεχίζει ἐδῶ καὶ δύο χιλιάδες χρόνια νά ρωτάει: **«Τίνα με λέγουσιν οἱ ἀνθρωποι εἶναι;»**. «Ποιός λένε οἱ ἀνθρωποι πώς εἶμαι;» Πολλές οἱ ἀπαντήσεις μέσα στούς αἰῶνες. Ἀλλοι ἐκφράζουν τόν θαυμασμό τους γιά τά λόγια Του, ἄλλοι τόν σεβασμό τους γιά τή θυσία Του, ἄλλοι τόν ἐνθουσιασμό τους γιά τό κοινωνικό Του μήνυμα. **Λίγοι** ὅμως εἶναι ἔκεινοι πού παραδίδουν στά ἄχραντα χέρια Του τίς προσωπικές τους ἀγωνίες, τούς φόβους καὶ τά ἀδιέξοδά τους, μέ τήν πεποίθηση ὅτι Αὐτός καὶ μόνον Αὐτός μπορεῖ νά χαρίσει φῶς στή σκοτεινιά τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλά ἀκόμα καὶ ἔκεινοι πού πιστεύουν στήν παντοδυναμία Του καὶ τήν ἀγάπη Του, καθώς οἱ ἀνάγκες γίνονται ἀφόρητες, καθώς ἡ ἀδικία ὀργιάζει καὶ καθώς οἱ προοπτικές ξεθωριάζουν, φτάνουν κάποτε νά ἀναρωτηθοῦν: «Ποῦ εἶναι ὁ Θεός; Γιατί δέν φαίνεται; Γιατί δέν ἐνεργεῖ?». Σέ ἐποχές ἀτομικῶν διαδρομῶν, ἀτομικῶν ἐπιδιώξεων, ἀκόμη καὶ ἀτομικῶν προσευχῶν, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς δείχνει τόν δρόμο πρός Ἑκείνον: **«Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεὶ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.»** (Ματθ. 18, 20). Νά λοιπόν ἡ ἀπάντηση: **Κάθε Χριστούγεννα ύποδεχόμαστε στή Γῇ τόν Θεό τής ἐνότητας, τόν Θεό τῆς ἀλληλεγγύης, τόν Θεό τοῦ «μαζί».**.

Καὶ ἀντ’ αὐτοῦ ἐμεῖς περιορίζόμαστε σέ ἔνα τυπικό ἐκκλησιασμό, στόν στολισμό, στά κάλαντα, στά δώρα, στίς ἀγόρες καὶ στίς διακοπές ἀπό τό πρόγραμμα. Ή προσκολλήση στά ἔθιμα, ἡ ἔγνοια γιά τό υλικό τραπέζι, ἡ φιλανθρωπία γιά τό καλό τοῦ χρόνου, χωρίς νά ἀπορρίπτονται, στήν πράξη ἀπομακρύνουν τά Χριστούγεννα ἀπό τό ύπαρξιακό καὶ σωτηριολογικό περιεχόμενό τους. Ή ἐօρτη τῶν Χριστουγέννων

δέν εἶναι μιά ἐμπορική φοικλορική ἑορταστική ἐκδήλωση γιά μοίρασμα δώρων ἡ συνεστίασεις. Δέν γεννήθηκε ὁ Χριστός γιά νά τρωμε, νά ζεκουράζόμαστε, νά ἀγοράζουμε ἡ ἔστω καὶ νά δίνουμε ἀπό τό περίσσευμα ἡ τό ύστερημά μας σέ ὄσους ἔχουν ἀνάγκη.

Ἡ γλῶσσα τῆς ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης καὶ τέχνης εἶναι μιά ὑπόμνηση ψηλάφησης τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος τῶν Χριστουγέννων. Τό «ἡ Παρθένος στήμερον» μᾶς δείχνει τήν ἐπικαιρότητα τοῦ γεγονότος. «Οτι ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ πρόταση γιά τήν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι ἔργα τοῦ χθές, ἀλλὰ συμβαίνουν σήμερα ἐνώπιον μας. **Σήμερα καλούμαστε νά ζητήσουμε τήν ἀνακαίνιση τῆς καρδιᾶς μας.** Νά ἐλέγχουμε τόν ἐαυτό μας ἡ ἀνήκουμε στήν κατηγορία τῶν ἀπλῶν μά πιστῶν βοσκῶν, τῶν σοφῶν μά καλοπροαιρετῶν ἀναζητητῶν τῆς ἀλήθειας Μάγων, τοῦ διακόνου τοῦ μυστηρίου Ἰωσήφ, τῶν ἀγγέλων πού δοξολογοῦν τό Θεό γιά τήν ἀγάπη Του ἡ ἀνήκουμε στούς ἀδιάφορους, ἔκεινους οἱ ὅποιοι δέν συγκινήθηκαν νά παραχωρήσουν μά γωνιά στό πανδοχεῖο τῆς Βηθλεέμ σέ μιά ἔγκυο γυναῖκα, ἀνέχθηκαν τή σφagή τῶν νηπίων καὶ συνέχισαν τή ζωή τους σάν νά μήν ύπηρχε Λυτρωτής. Ἡ ἄν ἡ καρδιά μας, προσκολλήμενη στήν ἀναζήτηση καὶ διατήρηση τῆς ἔξουσίας πού γεννοῦν ἡ δύναμη τοῦ χαρακτήρα, ἡ ἐπιθυμία νά μᾶς ύπηρετούν οἱ ἄλλοι, ἡ γνώση, ἀκόμη καὶ ἡ θρησκευτική αὐτάρκεια, ἀρνεῖται καὶ πολεμά τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ μετοχή, ἀκόμη, στό μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας, ἡ νηστεία, ἡ συγχώρηση πρός ὅλους ὄσοι μᾶς θλίψουν, ἡ δίψα γιά ούρανό ἀποτελοῦν σημάδια μᾶς ἄλλης θέας τῶν Χριστουγέννων. «Οτι δέν περιορίζομαστε στήν κοινωνικότητα, τήν ἐθιμολατρία, τήν τυπικότητα, ἀλλά ζητοῦμε ἀπό τό Θεό νά ἀγίασε τίς καρδιές μας. Καὶ ἀποφασίζουμε νά ἀλλάξουμε ζωή, μέ μετάνοια καὶ συνάντηση μέ τόν συνάνθρωπο μας. Δέν

Συνέχεια στή σελ. 11.

'Ονομαστήρια τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφείμ

Τήν Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 2016, μνήμη τῆς Ἅγιας Βαρβάρας καὶ τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφείμ Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου τοῦ Θαυματουργοῦ, ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ ἐόρτασε τά Ὁνομαστήρια του.

Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς Σάββατο τό ἀπό-

γευμα 3-12-2016, ὥρα 6.30 ἐτελέσθη Ἀρχιερατικός Ἐσπειρινός εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθήρων μέ 'Αρτοκλασία καὶ Θεῖο Κήρυγμα ἀπό τόν Αἰδεσμιολογιώτατο π. Πέτρο Μαριάτο, Ἰατρό.

Στή συνέχεια παρετέθη δεῖπνο στό ἐστιατόριο «Πιέρρος» Λιβαδίου, μερίμνη τῆς Ὄμάδας Κοινωνικῆς Φροντίδας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου παρεκάθησαν περί τούς ἐκατό συμπολίτες μας, μέσα σέ ἐγκάρδια οἰκογενειακή ἀτμόσφαιρα.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς 4 Δεκεμβρίου 2016 εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Ἰλαριωτίσσης Ποταμοῦ τελέσθηκε, μέ τήν συμμετοχή Κλήρου καὶ Λαοῦ τῆς νήσου μας ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία γιά τήν μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Σεραφείμ Ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, καθώς καὶ γιά τά Ὁνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Τής Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ ἄγων τά ὄνομαστήριά του Ποιμενάρχης μας κ. Σερα-

φείμ, τόν δέ Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα ὁ σεπτός Γέροντας τοῦ ἐν Καλάμαις Ἅγιορειτικοῦ Μετοχίου π. Πολύκαρπος.

Ο Σεβ. Σεραφείμ μέ τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ κατά τή διάρκεια τοῦ ἀντιδώρου δέχθηκε τίς εὐχές Κλήρου καὶ λαοῦ καὶ στή συνέχεια προσφέρθηκε στούς πιστούς καφές καὶ γλυκό στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμοῦ-Ιδρυμα Μιχαήλ Π. Παναγιώτου.

Τό μεσημέρι παρετέθη στό Ἕγουμενεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἅγιας Ἐλέσσης ἐόρτια τράπεζα, εύγενεῖ μερίμνη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, στήν όποια παρεκάθησαν τοπικοί Ἀρχοντες καὶ οἱ κληρικοί καὶ λαϊκοί συνεργάτες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας.

Ολόψυχα εύχόμαστε στόν σεπτό Ποιμενάρχη μας ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα. Ὁ Κύριός μας νά του χαρίζει ύγεια ἀδιάπτωτη καὶ μακροημέρευση γιά νά συνεχίσει θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως νά εύλογεί τό ποίμνιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας.

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή Κατηχητικῶν Σχολείων

Τήν Κυριακή 18 Δεκεμβρίου 2016 τό άπόγευμα και περί ώραν 6.30 μ.μ. ἔγινε ή Χριστουγεννιάτικη Γιορτή τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς νήσου μας στὴν αἴθουσα τοῦ Λεοντσινείου Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας τοῦ Κεραμωτοῦ καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας.

Ἡ γιορτινή αὐτή ἑκδήλωσις περιελάμβανε: α) ἐπίκαιρους Χριστουγεννιάτικους-Ἐκκλησιαστικούς ὕμνους ἀπό τήν ἐκκλησιαστική χορωφδία

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, β) ἐπίκαιρη σύντομη ὄμιλία τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Λουμάντου, μέ θέμα: «Ο δρόμος γιά τά ἀληθινά Χριστούγεννα», γ) Χριστουγεννιάτικα

τραγούδια καὶ ποιήματα ἀπό μαθητές καὶ μαθήτριες τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων, δ) παραδοσιακούς χορούς ἀπό τό χορευτικό συγκρότημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ε) θεατρικό

σκέτς ὑπό τὸν τίτλο: «Καί ἐπί γῆς ειρήνη».

Ἀκούσθηκαν τά χριστουγεννιάτικα τραγούδια: «Ἄγια Νύχτα», «Ωραία καὶ αιθέρια», «Ποιό νάναι αὐτό τό μικρό παιδί», «Χαῖρε ή γῆ κι οἱ ούρανοί», «Τρίγωνα, Κάλαντα» καὶ «Καλήν

έσπέραν ἄρχοντες», καθώς καὶ τά Κάλαντα «Χριστούγεννα πρωτούγεννα» (Μωραΐτικα), «Καλήν ἔσπέραν ἄρχοντες» (Κρήτης), «Ἄναρ-

Συνέχεια στή σελ. 10.

Στή Σπηλιώτισσα στά Μητάτα

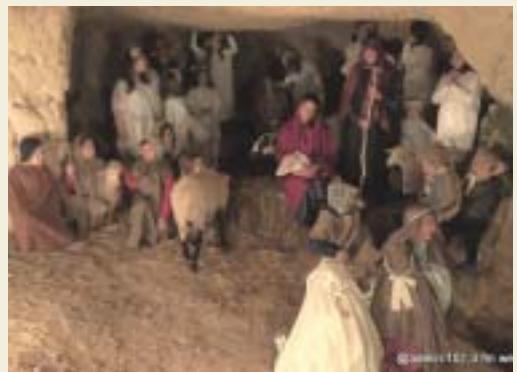
Σάββατο 24 Δεκεμβρίου 2016, Παραμονή τῶν Χριστουγέννων καὶ ὥρα 5 μ.μ. στήν Παναγία τήν Σπηλιώτισσα στά Μητάτα τελέσθηκε πανηγυρικός Ἐσπειρινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφείμ καὶ μέ τήν παρουσία Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐξαιρετική ἡ προσέλευση τοῦ κόσμου πού παρακολούθησε τόν Ἐσπειρινό καὶ ἔψαλε ύμνώντας

νεια πού τά διακρίνει μᾶς μετέφεραν νοερά στό Θεῖο Γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Μιά ἐκδήλωση πού ἔγινε γιά φιλανθρωπικό σκοπό τό 1994 καὶ συνεχίζεται μέ επιτυχία ὅλα τα χρόνια μέχρι σήμερα.

Ἡ ὅλη τελετή καὶ ὄργάνωση τῆς Γιορτῆς γίνεται ἀπό τήν Ἐνορία τῆς Ἀγίας Τριάδας Μητάτων σέ συνεργασία μέ τόν Ἐξωραϊστικό Σύλλογο "Μυρτιά".

Στό τέλος τῆς τελετῆς προσφέρθηκαν παραδοσιακά γλυκά καὶ τοπικό τούπουρο ἀπό τό Σύλλογο.

Πολλά συγχαρητήρια γιά τήν ὅλη διοργάνωση!!!

Ρεπορτάζ Radio Adelin 107.3 FM

τήν Γέννηση τοῦ Θείου Βρέφους.

Στή συνέχεια μέσα σέ διπλανή σπηλιά, σέ μιά φάτνη ζώων, ὁ κόσμος παρακολούθησε μέ βαθιά κατάνυξη σκηνές ἀπό τό κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς Γέννησης τοῦ Θεανθρώπου ἀπό τά μικρά παιδιά. Μέσα σέ κλιμα συγκινητικό ύπό τό φῶς τῶν κεριών τά παιδιά μέ τήν ἀθωότητα καὶ εἰλικρί-

Άρχιερατικά Χριστούτεννα στά Άντικύθηρα

Υπάρχει ένα νησί της Έλληνικης Έπικράτειας στό όποιο έχουν άπομεινει λιγότεροι από 20 μόνιμοι κάτοικοι, χωρίς γιατρό, χωρίς παπᾶ, χωρίς τήν άπαραίτητη κρατική μέριμνα.

Τά Άντικυθηρα τών 15-20 μονίμων κατοίκων έπισκεφθηκε άνημερα τά Χριστούγεννα ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων και Άντικυθηρών κ. Σεραφείμ, ό απλούς και ταπεινός Ιεράρχης, που άποδεικνύει έμπρακτως τήν μέριμνα και τήν πατρική του φροντίδα γιά τό ποιμνίο του, άκομα και τό πιο άπομακρυσμένο.

Τούς τελευταίους μῆνες ό σεβάσμιος Ιερέας τών Άντικυθηρών π. Άντωνιος Λιγοψυχάκης άναρρωνει από πρόβλημα ύγειας και έτσι ο Σεβασμιώτατος άποστέλει στό μικρό νησί Ιερεῖς περιοδικά, προκειμένου νά καλύψουν αύτό τό κενό.

Φέτος τά Χριστούγεννα άποφάσισε νά πάιει ό ίδιος στά Άντικυθηρα γιά νά τελέσει τήν Χριστούγεννιάτικη Θεία Λειτουργία, όμως ή ισχυρή κακοκαιρία δέν τού επέτρεψε νά μεταβεῖ από τήν παραμονή.

Έτσι, έφθασε στό νησί άνημερα τά Χριστούγεννα μέ τό έλικοπτερο τού κ. Κων. Σαραντόπουλου, έπιχειρηματία από τήν Αθήνα, που συχνά έξυπηρτει έθελοντικά τό άκριτικό νησί και τόν Σεβασμιώτατο.

Στό Δημοτικό Έλικοδρόμιο τόν ύποδεχθηκε ό Πρόεδρος τής Δημοτικής Κοινότητας κ. Άνδρεας Χαρχαλάκης.

Είναι ή πρώτη φορά πού ένας Ιεράρχης έπισκέπτεται τό νησί σέ μια τόσο μεγάλη ήμέρα γιά τήν Χριστιανοσύνη.

Τό έσπέρας τών Χριστουγέννων ό Σεβασμιώτατος τέλεσε τόν Έσπειρινό στόν Ιερό Ναό τού Πολιούχου Άγιου Μύρωνος, ένω τό πρωί τής 26ης Δεκεμβρίου λειτούργησε κατά μόνας (άνευ άλλων Ιερέων και Διακόνου) στόν διπλό Ιερό Ναό Εισοδίων τής Θεοτόκου και Άγιου Διονυσίου στόν Ποταμό, όπου εύρισκεται ή πιο παλαιά φορητή εικόνα στό νησί, ή Δέησις έπι τού Ιερού Τέμπλου

τού Ναού τών Εισοδίων, πού άναγεται στόν 15ο αιώνα και είναι Κρητικής Σχολής.

Ο Σεβασμιώτατος έπισκεφθηκε τούς κατοίκους τού νησιού σάν γνήσιος ποιμήν και πατέρας.

Σέ μιά περίοδο πού πολλοί (και έντος Έκκλησίας δυστυχών) άναζητούν τήν πολυτέλεια, τήν προβολή και ίσως τήν έκζήτηση, υπάρχουν άκομα Ιεράρχες πού παραμένουν και ζοῦν ώς άπλοι μοναχοί, όπως τούς έπιτάσσει τό Σχήμα τους και άποτελούν πραγματικούς ποιμένες, όχι μόνο γιά τήν λαχούσα σέ αύτούς Έπαρχια, άλλα γιά τόν σύμπαντα κόσμο.

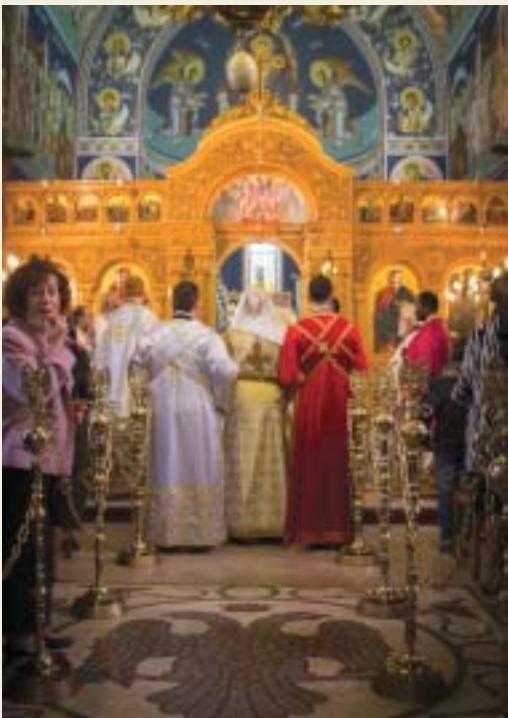
E.A.X.

Χειροτονία εἰς Διάκονον καὶ εἰς Πρεσβύτερον τοῦ ἔξ Οὐγκάντας Ἀριστοτέλη Assimwe

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τήν Κυριακή 27 Νοεμβρίου 2016 ἐτελέσθη ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Ἀριστοτέλη Asimwe ἀπό τήν Οὐγκάντα, ἀπό τὸν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφείμ, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καμπάλας καὶ πάσης Οὐγκάντας κ. Ἰωνᾶ, ὅπου καὶ ἀνήκει ἐκκλησιαστικά.

Ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ἡ χειροτονία ἐτελέσθη μὲν ιερή μεγαλοπρέπεια στὸν Ἱερό Ναό Παναγίας Μυρτιδιώτισσῆς Ν. Φαλήρου Πειραιῶς, συλλειτουργούντων πολλῶν ιερέων ἀπό τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τή χώρα τῆς Οὐγκάντας.

Ο Σεβ. κ. Σεραφείμ πρό τῆς χειροτονίας μίλησε γιά τό ιερό Μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης καὶ γιά τὴν προσωπική του ἐπιθυμία νά ἐνισχύσει μέ κάθε τρόπο τὴν προσπάθεια διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου στήν Οὐγκάντα, ἐνῶ μέ πατρική στοργή συμβού-

λεσσε τό νέο Διάκονο νά μιμηθεῖ σέ ζῆλο καὶ ιεραποστολική φλόγα τόν Πρωτομάρτυρα Στέφανο.

Ἀκολούθως, στόν χειροτονητήριο λόγο του ὁ π. Ἀριστοτέλης ἀναφέρθηκε στό προσωπικό ξεκίνημα καίτην εἴσοδό του στήν Ορθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά καὶ τίς νέες προοπτικές πού ἀνοίγονται στό χωράφι τῆς Ἀφρικανικῆς γῆς πού περιμένει ἀνυπόμονα τό μήνυμα τοῦ Χριστοῦ.

Στή συνέχεια ἀναφέρθηκε σέ ὅλους ἐκείνους πού στάθηκαν δίπλα του ἀφουγκραζόμενοι τούς χτύπους τῆς καρδιᾶς του. Στήν χειροτονία τοῦ π. Ἀριστοτέλη παραβρέθηκαν πολλοί ἀδελφοί μας ἀπό τήν Οὐγκάντα, ἀλλά καὶ πολλοί πιστοί πού ἥρθαν νά συμπροσευχηθοῦν γιά τήν εὐλογημένη πορεία τῆς ιερωσύνης του.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

Τήν Τετάρτη 7 Δεκεμβρίου 2016 ἐτελέσθη ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ π. Ἀριστοτέλη Asimwe ἐξ Οὐγκάντας, ἀπό τόν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφείμ, κατόπιν τῆς κυριαρχικῆς ἀδείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καμπάλας καὶ πάσης Οὐγκάντας κ. Ἰωνᾶ. Ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ἡ χειροτονία ἐτελέσθη σέ ιερή κατανυκτική ἀτμόσφαιρα στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Χρυσοπηγῆς, στό Πολυδένδρι Ἀττικῆς, συλλειτουργούντων ιερέων καὶ Διακόνων ἐντοπίων ἀπό τή χώρα τῆς Οὐγκάντας.

Ο Σεβ. κ. Σεραφείμ, κατά τήν πρό τῆς χειροτονίας προσφώνησή του, ἔδωσε πατρικές συμβουλές

στόν π. Ἀριστοτέλη, ἐμψυχώνοντάς τον στόν προκείμενο ἀγῶνα τῆς Ἱερατικῆς του διακονίας σέ νεοϊδρυσόμενη ἐνορία τῆς νοτιοδυτικῆς Οὐγκάντας καὶ προτρέποντάς τον νά ἔχῃ ὡς φωτεινά πρότυπά του στήν ιερατική του διακονία, τόσο τόν συμπαθέστατο ἄγιο Νικόλαο, πού ἔωρτασε τήν προηγούμενη ἡμέρα, ὅσο καὶ τὸν χαριτωμένο ἄγιο τῆς ἡμέρας, τὸν ἄγιο Ἀμβρόσιο Ἐπίσκοπο Μεδιολάνων, πού ἤσαν ἀληθινοί καὶ γνήσιοι Ποιμένες τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Στή συνέχεια, ὁ π. Ἀριστοτέλης στόν χειροτονητήριο λόγο του εύχαριστησε τούς ἀνθρώπους πού στάθηκαν ἀρωγοί πνευματικῆς καὶ ἀλλης βοήθειας. Μίλησε γιά τὰ σχέδια του καὶ τὸ πρόγραμμά του στὸ χωριό του Ρουμπάλε τῆς Οὐγκάντας, ὅπου ἡ πλησιέστερη Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία ἀπέχει 400 χιλιόμετρα!!!

Στήν χειροτονία τοῦ π. Ἀριστοτέλη παραβρέθηκαν πολλοί ἀδελφοί μας ἀπό τὴν Οὐγκάντα, ἀλλά καὶ πολλοί πιστοί πού ἥρθαν νά συμπροσευχθοῦν γιά την εὐλογημένη πορεία τῆς ιερωσύνης του.

Μετά τὸ τέλος της χειροτονίας ὅλοι οἱ προσκυνητές παρεκάθησαν στὸ ἀρχονταρίκι γιά τὸ καθιερωμένο κέρασμα καὶ τίς πολύτιμες εὐχές.

Ἄξιζει νά σημειώσουμε ὅτι ὁ π. Ἀριστοτέλης ἔχει σπουδάσει Βυζαντινή μουσική στήν Ἑλλάδα, εἶναι ἔγγαμος, καὶ θά διακονήσει -πρώτα ὁ Θεός- στήν Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία τῆς Οὐγκάντας στήν περιοχή Ρουμπάλε, στή Νοτιοδυτική Οὐγκάντα, κοντά στὰ σύνορα μέ τη Ρουάντα, ἐκεῖ πού πιστεύουμε ὅτι θά ἀνθίσει μία καινούργια ιεραποστολή.

Χαρακτηριστικό τοῦ π. Ἀριστοτέλη εἶναι τὸ φιλακόλουθο πνεῦμα του, ἡ φλογερή ἀγάπη του γιά τὴν Ὁρθοδοξία καὶ ὁ ιεραποστολικός του ζῆλος. Μαζί μὲ τὴ Πρεσβυτέρα του Μαγδαληνή, πού ἔχει σπουδάσει νοσηλευτική στήν Ἑλλάδα θά ξεκινήσουν μία καινούργια εὐλογημένη διακονία.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφείμ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καμπάλας κ. Ἰωνᾶς ἔδωσε τήν εὐλογία Του ὁ Ἐνοριακός Ναός τῆς νέας ἐνορίας Ρουμπάλε νά ἀνεγερθῇ ἐπ' ὄνόματι καὶ πρός τιμήν τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας καὶ τὰ ἑκατέρωθεν Ἱερά Παρεκκλήσια θά ἀφιερωθοῦν εἰς τούς συμπαθεῖς σέ ὅλους μας νεοφανεῖς Ἅγιους: τὸν "Οσιο Πορφύριο τὸν Καυσοκαλυβίτη καὶ τὸν "Οσιο Παΐσιο τὸν Ἅγιορείτη, ὃν

ταῖς ίκεσίαις εἴθε τό συντομώτερο νά ἀνεγερθῇ ὁ μοναδικός ἵσως Ἐνοριακός Ναός τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας στήν Ἀφρική μέ τὰ Παρεκκλήσια του, γεγονός τό ὅποιο θά περιποιη μεγάλη πιμή καὶ εὐλογία γιά τά Κύθηρα.

Οι εὐχές μας γίνονται προσευχές καὶ τόν συνοδεύουν. Καλή καὶ εὐλογημένη πορεία.

Ο π. Ἀριστοτέλης, κατά τήν ἀντιφώνη του, εἰπε μεταξύ ἄλλων καὶ τά ἀκόλουθα: «...Η ἐπιθυμία μου εἶναι νά μεταδώσω τό Χριστό στούς ἀνθρώπους τῆς Νοτιοδυτικής Οὐγκάντας, μέσω τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Τό σχέδιό μου

Σκοπεύω νά ἔχουμε μιά ταπεινή ἀρχή, καθώς οἱ πόροι μπορεῖ νά μήν εἶναι ἐπαρκεῖς, ἀλλά μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, πού μέ ἔφτασε ἐδῶ μακριά, Ἐκείνος θά παρέχει γιά ἐμᾶς μέ τόν ἴδιο τρόπο πού προβλέπει γιά τά πουλιά στόν ἄερα.

Ἇν εἶναι θέλημα Θεοῦ, ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νά ξεκινήσω μιά ιεραποστολή στή Νοτιοδυτική Οὐγκάντα. Δέν μπορῶ μέ τή δική μου δύναμη νά τό κάνω αὐτό, γιατί ἔχω περάσει πολύ χρόνο ἐδῶ καὶ δέν ἔχω τούς πόρους, ἀλλά εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Θεός ἔχει τήν ἔξουσία νά ἔχει ἐνα τεράστιο ἀριθμό ἀνθρώπων γιά τό ἔργο του καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεὶ ἔξω.

Ἡ ιεραποστολή ὁραματίζομαι νά περιλαμβάνει τά ἀκόλουθα κέντρα.

Ἐκκλησία

Αὐτό θά εἶναι τό Ἱερό Βῆμα, ὅπου θά γίνονται ὅλες οἱ προσευχές. Ἡ ταπεινή μου προσευχή εἶναι νά ἔχουμε μιά Ἑκκλησία μεγάλη, ἀλλά ὁ Κύριος θά ἐπιλέξει τό πόσο μεγάλο προτιμᾶ τό κέντρο λατρείας του νά είναι. Ἰδιαίτερα Ἐκείνος γνωρίζει πόσοι ἄνθρωποι θά ἀνταποκριθοῦν στήν κλήση γιά τή σωτηρία καὶ τήν ἐξάπλωση τῆς Βασιλείας Του.

Συνέχεια στή σελ. 10.

Συνέχεια από τή σελ. 9.

Σχολεῖα

Τό σχολεῖο είναι άπαραίτητο γιά νά διδαχθοῦν ή κατήχηση καί γλώσσες όπως τά Έλληνικά, πού χρησιμοποιοῦνται στά περισσότερα μέρη τῆς Θείας Λειτουργίας μας.

Κέντρο Ύγειας

Τό κοντινότερο κέντρο ύγειας από τήν περιοχή τού χωριοῦ μου είναι 40 χιλιόμετρα μακριά μέν ύποβαθμισμένο έξοπλισμό καί αυτό έχει προκαλέσει τό θάνατο στούς άνθρωπους στό δρόμο γιά τό νοσοκομεῖο, λόγω τῆς καθυστερημένης ιατρικής φροντίδας.

Ξενώνας

“Ενας ξενώνας μπορεῖ νά άκούγεται πολυτέλεια, ἀλλά σέ όποιαδήποτε περιοχή όπου οι ἄνθρωποι μαζεύονται, πρέπει νά ύπάρχει ἔνα μέρος, όπου οι ἐπισκέπτες ἀπό την ιεραποστολή νά μποροῦν νά μείνουν καί, ἐνδεχομένως, νά ύπάρχει τρόπος γιά διοργάνωση συνεδρίων καί συναντήσεων.

Καλλιέργεια

“Οπως ἀνέφερα νωρίτερα, ἡ γῆ στή νοτιοδυτική Ούγκαντα είναι πολύ γόνιμη γιά κάθε καλλιέρ-

γεια. Τό σχέδιό μου γιά φαγητό γιά τήν Ιεραποστολή περιλαμβάνει τήν καλλιέργεια τῶν περισσότερων τροφίμων γι' αὐτή.

Μέ αύτά τά πέντε τμήματα στήν ιερά ἀποστολή, καί μέ Τόν Θεό νά είναι βοηθός μας, μπορεῖ νά διατηρηθεῖ ἡ ιεραποστολή ἀκόμα καί μέ τήν ύποστριξη τῶν ιεραποστόλων πού ἔρχονται ώς ἐπισκέπτες σέ αὐτή.

‘Η προσευχή μου είναι ὅτι ἐμεῖς οι ὄρθδοξοι πιστοί πρέπει νά εἴμαστε ὅλοι μαζὶ καί νά ἀρχίσουμε τίς Ιερές ἀποστολές σέ ὅλο τόν κόσμο, σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ.

“Ἐνας ἄνθρωπος μπορεῖ νά τρέξει γρήγορα, ἀλλά μιά όμαδα ἀνθρώπων μπορεῖ νά περπατήσει μιά μεγαλύτερη ἀπόσταση.

Ταπεινό μου αἴτημα πρός ἐσᾶς είναι, ἀν πιστεύετε στήν παραπάνω πρόταση καί θά θέλατε νά χρησιμοποιηθεῖτε ἀπό τόν Θεό, ἀπό κοινοῦ, ἃς ξεκινήσουμε μιά ιερά ἀποστολή στή νοτιοδυτική Ούγκαντα, γιά νά διαδώσουμε τό Εὐαγγέλιο μεσω τῆς Ὁρθόδοξης Πίστης.

Σᾶς εὐχαριστῶ καί πάλι γιά τήν παρουσία σας ἐδῶ καί γιά τήν προσευχή σας. Ό Κύριος ὁ Θεός μας νά σᾶς εὐλογεῖ».

Συνέχεια από τή σελ. 5.

χος Θεός» (Κοτυώρων Πόντου), «Αὔτή είναι ἡ ἡμέρα» (Δωδεκανήσου), «Ἡρθε πάλιν νέον ἔτος» (Κάλαντα Πρωτοχρονίας Μακεδονίας). Τά παιδιά ἀπήγγειλαν τά ποιήματα: «Τό ἀλφάβητο τῶν Χριστουγέννων», «Ἡ ιστορία τοῦ Χριστοῦ», «Ὕμνείτε, χαρεῖτε», «Κοντά στό θεῖο Βρέφος», «Πύργος γυάλινος», «Καινούργιος χρόνος», «Στό Χριστούλη μας», «Χριστούγεν-

να», «Τά χέρια σας δῶστε», «Μή λέτε πώς δέξέρω», «Θεία Νυχτιά».

‘Η ὅμορφη αὐτή Χριστουγεννιάτικη γιορτή ἔκλεισε μέ τίς εύχες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφείμ καί μέ τό προεόρτιο Κοντάκιο «Η Παρθένος σήμερον» ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική Χορωδία μας.

Η Ιεραποστολή στή νοτιοδυτική Ούγκαντα

Συνέντευξη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας Σεραφείμ, τοῦ π. Ἀριστοτέλη Ἀσίμους
καὶ τῆς Πρεσβυτέρας του Μαγδαληνῆς στόν Ρ/Σ Τσιρίγο fm στίς 17.12.2016

Στά Κύθηρα βρέθηκαν λίγες ἡμέρες πρίν τά Χριστούγεννα ὁ ιερέας Ἀριστοτέλης Ἀσίμους μέ καταγωγή ἀπό τήν Ούγκαντα μαζί μέ τήν πρεσβυτέρα σύζυγό του Μαγδαληνῆ, ἀποδεχόμενοι τήν πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ.

Τό νεαρό ἀνδρόγυνο, μετά τήν πρόσφατη χειροτονία τοῦ πατρός Ἀριστοτέλη, θά ἐπιστρέψει μόνιμα στήν Ούγκαντα, ἀναλαμβάνοντας ἑνα σπουδαῖο ἔργο ιεραποστολῆς στό νοτιοδυτικό τμῆμα τῆς χώρας, πού ἀκόμα δέν ὑπάρχει Ὁρθόδοξη Χριστιανική Κοινότητα. Οἱ συνθῆκες πού τούς περιμένουν εἶναι ἀντίξοες καὶ οἱ ὑποδομές εἶναι κάτι χειρότερο ἀπό ὑποτυπώδεις. Ὡστόσο μέ πολὺ πίστη καὶ ἀγάπη στήν καρδιά τους ξεκινοῦν αὐτό τό νέο ταξίδι στή ζωή τους μέ σκοπό νά μεταδώσουν τήν Ὁρθόδοξη πίστη δημιουργώντας παράλληλα καὶ τίς κατάλληλες ὑποδομές. Πρώτος στόχος εἶναι ἡ ἀνέγερση ἐνός Ὁρθόδοξου Ναοῦ, στήν περιοχή Ρουμπάλε στήν νο-

τιοδυτική Ούγκαντα, ὁ ὅποιος μετά ἀπό τήν πρόταση τοῦ Μητροπολίτη μας κ. Σεραφείμ θά ἀφιερωθεῖ στήν Παναγία Μυρτιδιώτισσα.

“Οταν αὐτό ἐπιτευχθεῖ θά εἶναι ἵσως ὁ πρῶτος Ναός τῆς Παναγίας μας Μυρτιδιώτισσας στήν «Μαύρη Ἡπειρο». Ἄρωγοι σέ αὐτή τους τήν προσπάθεια εἶναι φυσικά ὁ Μητροπολίτης Καμπάλας κ. Ἰωάννης, ἡ Συνοδική Μονή τῆς Χρυσοπηγῆς, ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ, οι πνευματικοί τους καὶ φυσικά ὅποιος θά ἥθελε νά βοηθήσει σέ αὐτό τό ἐγχείρημα (σχετικές πληροφορίες ἡμπορεῖ νά δοθοῦν ἀπό τά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας).

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 3.

εἶναι μιά ἐπιφανειακή, θεραπευτική τῶν ἐνοχῶν μας κάποτε, φιλανθρωπία, πού ἀφήνει «τό πνεῦμα τῶν Χριστούγεννων» νά μᾶς φωτίσει, ἀλλά ἡ διάθεση τῆς ψυχῆς μας νά δοῦμε ὅτι ὑπάρχει ἄλλος, ὅποιος κι ἃν εἶναι αὐτός, ὅτι μποροῦμε νά χαροῦμε μέ τή χαρά του καὶ νά λυπθοῦμε μέ τή λύπη του, κι αὐτό καθιστᾶ τό Χριστό προσιτό. Καί, τέλος, μιά παιδικότητα καρδιᾶς, ὅπως αὐτή μεταφράζεται μέ τό νά χαιρόμαστε ὥχι γιά τίς ἐπιτυχίες, τήν ποιότητα τῆς ζωῆς μας ἡ τά ἀγαθά μας, ἀλλά γιατί ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ προσωπικά καὶ πιστεύουμε ὅτι αὐτή ἡ ἀγάπη μᾶς σώζει, ὅπως τά παιδιά, πού τούς ἀρκεῖ ἡ ἀγάπη τῶν γονέων τους γιά νά επερνοῦν κάθε φόβο καὶ μέριμνα, γιά νά λημμονοῦν κάθε λάθος πού τά ίδια κάνουν, αὐτός εἶναι ὁ δρόμος γιά τά ἀληθινά Χριστούγεννα.

Σεβασμιώτατε,

Γιά μιά ἀκόμη φορά σέ λίγες ἡμέρες ὁ ἀληθινός Χριστός θά ξαναχτυπήσει τήν πόρτα μας. Σιωπήλός, χωρίς ἐφέ καὶ ἐπικοινωνιακούς ἐντυπωσιασμούς, θά μᾶς καλέσει νά τόν ἀκολουθήσουμε πίσω ἀπό τίς φω-

ταγωγίες καὶ τά ρεβεγίον, γιά νά μᾶς δείξει τό καταντημα μιᾶς ἀνθρωπότητας χωρίς Ἔκεινον. Μιᾶς ἀνθρωπότητας βουτηγμένης στήν ἀρπαγή, στό ψέμα, καὶ στή σκληροκαρδία. Μιᾶς ἀνθρωπότητας πού ἀντικατέστησε τόν ούρανο μέ πίνακες χρηματιστηρίων καὶ βιβλιάρια καταθέσεων.

“Οσο τά Χριστούγεννα θά ντύνουν τή μελαγχολία μας, ὁ Χριστός θά παραμένει ὁ μεγάλος ἄγνωστος τῶν Χριστούγεννων. Πολλοί μπορεῖ νά πιστεύουν ὅτι κάθε τέτοια μέρα ἐπαναλαμβάνεται μιά γραφική ιστορία. Αὐτό ὅμως πού ἐπαναλαμβάνεται εἶναι ἡ ούσια ἐκείνης τῆς νύχτας, ἀλλά καὶ ὅλης τῆς ζωῆς Του: Ὁ Χριστός, τό ἴδιο ἀφανῆς, τό ἴδιο ξένος ὅπως τότε, θά ἀποστρέψει πάντα τό βλέμμα ἀπό τίς γιορτές τῆς κατανάλωσης καὶ θά ἐπιλέγει γιά φάτνη Του τίς καρδιές ἐκείνων πού ἀκόμη μποροῦν νά ἀγαποῦν καὶ νά μοιράζονται. Μποροῦμε νά περάσουμε αὐτό τό μήνυμα στά παιδιά καὶ στούς νεότερους; Νά συναντηθοῦμε ὅλοι μας στόν τόπο τῆς Ἐκκλησίας; “Ἄν ναι, ὁ Χριστός, «δι’ ἡμᾶς ἐγεννήθη!»

Καλά καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα.

Γεώργιος Ἰωάννου Λουράντος

‘Η «Σχολή Γονέων» τόν Δεκέμβριο 2016

Ο Θεολόγος Καθηγητής τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων κ. Γεώργιος Λουράντος ήταν όμιλητής τῆς Σχολής Γονέων τό Σάββατο 10 Δεκεμβρίου 2016 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμοῦ και τήν Κυριακή 11 Δεκεμβρίου 2016 στό Λεοντσίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ. Τό θέμα τῆς όμιλας του ήταν «**Ένορία: Η μεγάλη μας οικογένεια. Δυνατότητες και προοπτικές**».

Ξεκίνησε ό όμιλητής μας, λέγοντας μας, ότι ή ένορία αποτελεῖ τό κύτταρο τῆς Έκκλησίας, είναι ή ίδια ή Έκκλησία σέ μικρογραφία. Έπομένως, ό λόγος γιά τήν ένορία και τή ζωή της είναι στήν ούσια λόγος γιά τήν ίδια τήν Έκκλησία και τήν παρουσία της στόν κόσμο. Ή συγκρότηση τῆς ένορίας γίνεται μέ ένα και μοναδικό

στόχο: τήν θέωση τῶν μελῶν της. Αύτός ό στόχος μένει στούς αιώνες άμετάθετος και άμετάβλητος.

Καί ποιός είναι ό σκοπός τῆς ένοριακής ζωῆς: είναι ή μέσα στό όρια τῆς ένορίας οικοδομή τοῦ σώματος τῶν πιστῶν, ή συναγωγή τῶν διασκορπισμένων ἀδελφῶν στή μία ποίμνη, ή αὔξηση τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ σέ Έκκλησία και νά καταστήσει συνείδηση τό γεγονός, ότι «καλός χριστιανός» είναι τό ζωντανό μέλος τῆς Έκκλησίας, κάτι πού μετριέται μέ τό ποσοστό τῆς συμμετοχῆς του στή Θεία Εὐχαριστία και γενικά στή Λατρεία, ἀλλά και τῆς ἀνταποκρίσεώς του στή ζωή τῆς Ένορίας και τίς ἀνάγκες της (ἀνάγκες τῶν μελῶν τῆς).

Μᾶς ἀνέλυσε στή συνέχεια ό ἀγαπητός μας Καθηγητής κάποιες παραμέτρους τοῦ θέματος και πρώτα ἀπό ὅλα γιά τήν ὄργάνωση τῆς Ένο-

ρίας, και μάλιστα τῆς καλής ὄργάνωσης, ή όποια είναι ἀπαραίτητη προκειμένου νά ἀντιμετωπίσθων τά ποικίλα προβλήματά της, ή όποια εχει σάν βασική προϋπόθεσή της τήν ύπαρξη κατάλληλων στελεχῶν, τά όποια θά πλαισιώσουν τήν προσπάθεια τοῦ Έφημερίου και ὅχι μόνο θά καταστρώνουν σχέδια, ἀλλά θά εχουν τήν ίκανότητα νά τά ἐφαρμόζουν κιόλας.

‘Η ἀνάδειξη τῶν συνεργατῶν στό ένοριακό ἔργο είναι ἀμεσα συνδεδεμένη μέ τήν κατήχηση τοῦ πληρώματος, τήν συνεχή δηλ. μύηση τῶν πιστῶν στήν ἐν Χριστῷ ζωή και διδασκαλία τῆς Έκκλησιαστικῆς παραδόσεως και ὅχι ἀπλή μετάδοση μερικῶν «βασικῶν» γνώσεων.

Η κατήχηση τόσο ἐκείνων, πού πρόκειται νά βαπτιστοῦν, ὅσο και τῶν ἡδη βαπτισμένων, ἀποτελεῖ βασικό ἔργο τῆς ένορίας. Ό εύαγγελισμός τοῦ πιστοῦ είναι μόνιμη φροντίδα τῆς Έκκλησίας και μπορεῖ νά γίνει μέ κατάλληλους Κατηχητές ή μέ τό κήρυγμα κυρίως σέ Ναό ή και αἴθουσα.

“Ενα ἄλλο θέμα είναι και ή μέριμνα τῆς ένορίας γιά τούς πάσχοντες. Ή ένορία ώς κοινωνία ἀγάπης οφείλει νά ὄργανώσει τή μέριμνα τῆς γιά τα πάσχοντα και ἀναξιοπαθοῦντα μέλη τῆς. Ἔργο τῆς ένορίας, δηλαδή τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητας, είναι νά συμβάλλει στήν ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπιση τοῦ πόνου, γιά νά γίνεται ἐλαφρύτερος.

Ο καλός ποιμένας μέ τούς συνεργάτες του, ἀν δείξουν στόν τομέα αύτού ιδιαίτερη εύαισθησία, μποροῦν νά μετατρέψουν τήν ένορία σέ ἔνα ἀληθινό παράδεισο. Ή όμαδα τῆς ἀγάπης, ὅπως θά μπορούσε νά ὄνομαστει ή όμαδα τῶν συνεργατῶν, πού ἀναλαμβάνουν αύτό τόν τομέα τοῦ ένοριακοῦ ἔργου, πρέπει νά ἀποτελεῖται ἀπό δραστηρία και ἀφοσιωμένα στό ἔργο τους πρόσωπα.

Οι ἀσθενεῖς ἀποτελοῦν μιά ἐπίσης σπουδαία όμαδα, πού περιμένει τήν παρουσία τῆς Ένορίας.

Παράλληλα, ύπαρχουν και ἄλλες ἀνάγκες πού πρέπει νά ἀντιμετωπισθοῦν. Π.χ ή δράση τῶν αἱρετικῶν, πού δημιουργεῖ τόσα θύματα.

Τό ἔργο τῆς Κατηχήσεως βοηθεῖται ἐπίσης σημαντικά, ὅταν ή Ένορία ὄργανώσει δανειστι-

κή βιβλιοθήκη μέ ύλικό γιά ένηλικες καί νέους.

Ό γάμος καί ή οίκογένεια, σέ εποχή μάλιστα πού οι δύο θεσμοί κλονίζονται άνεπανόρθωτα, μέ ειδικές μάλιστα άντορθόδοξες καί άντιπαραδοσιακές γιά μᾶς νομοθεσίες, πρέπει νά άπασχολεῖ τό ποιμαντικό μας έργο.

Οσο κι άν φαίνεται γιά πολλούς πολύ «κοσμικό», μέσα στίς άνάγκες πού δημιουργεῖ ή σύγχρονη κοινωνία, είναι καί τό **ένδιαφέρον γιά τήν ψυχαγωγία, ιδίως τῶν νέων.** Ή ί. Μητρόπολη Κυθήρων έχει ιδιαίτερη εύαισθησία σέ αύτό τό κομμάτι. τό γήπεδο τοῦ Λειβαδίου, τό Λεοντίνειο Πνευματικό Κέντρο τοῦ Κεραμωτοῦ καί τά άλλα Πνευματικά Κέντρα τῶν ένοριών, πού έχουν όργανωθεῖ μέ τίς εύλογίες καί τό στοργικό ένδιαφέρον τοῦ Μητροπολίτη μας, προσφέρουν πολλές δυνατότητες ψυχαγωγίας καί είναι σημαντικές εύκαιριες έπαφης μέ τήν νεολαία μας.

Η ένορία πρέπει νά δείχνει ιδιαίτερο ένδιαφέρον γιά τήν νεολαία μας, διότι αύτή είναι τό μέλλον τής κοινωνίας μας, άλλα καί διότι λόγω τῶν κοινωνικῶν έξελίξεων ή ήλικια αύτή παρουσιάζει έξυτα προβλήματα καί καθορίζει τήν συνέχεια ή άσυνέχεια τής έκκλησιαστικής παραδόσεως στήν έποχή μας. Η άναδιοργάνωση καί άναγέννηση τής Κατηχητικής προσπάθειας τής νεολαίας θά οδηγήσει καί στή λειτουργική άναγέννηση, πού είναι τόσο άναγκαία γιά νά ξαναγίνει ή ένορία τό κέντρο τής ζωῆς μας.

Λαμβάνοντας μάλιστα ύπόψη, ότι στά χρόνια τής δουλείας ή Λατρεία εσωσε τό όρθοδοξο φρόνημα καί τήν παράδοση στό Λαό μας, γίνεται άντιληπτό πόση σημασία πρέπει νά δώσουμε σήμερα στή Λατρεία μπροστά στήν άπειλή

τής άπορροφήσεως τής χώρας μας άπο τήν Εύρωπη. Μέ τήν Κατήχηση καί τό λειτουργικό κήρυγμα έχουμε τήν εύκαιρια νά έμπνεουμε τήν έμμονή στή δική μας παράδοση, τήν πίστη στή μοναδικότητα καί τό σωτηριολογικό της χαρακτήρα καί στήν άναγκη διασώσεως τής ταυτότητας μας, όχι μόνο γιά τήν έγκοσμά έπιβίωση μας, άλλα καί γιά τήν αιώνια συνέχεια μας έξω από τόν παρόντα κόσμο.

Η ένορία πρέπει σήμερα νά γίνει ό τόπος συγκέντρωσης όλων τῶν άνθρωπων, δίνοντάς του τή δυνατότητα νά ζήσουν τήν κοινή τους ζωή σάν οίκογένεια στήν ένορία τους.

Μετά τήν κοινή αϊσθηση τής βιωμένης άγάπης τοῦ Θεοῦ, μέ τό μοίρασμα τῶν δώρων τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ στόν ίδιο χώρο, θά μπορούσαν οι ένορτες νά μοιράζονται λίγες ώρες συμβίωσης βασισμένοι στό γεγονός τής συμμετοχής στό μυστήριο.

Τονίσθηκε έπανειλημένως ότι ποτέ δέν πρέπει νά θεωρηθεῖ ή ένορία μιά θρησκευτική γραφειοκρατική άρχη ή ίδρυμα έξυπηρέτησης θρησκευτικῶν μόνον άναγκων θρησκευομένων άτομων, άλλα τό έκκλησιαστικό κέντρο ένότητας καί κοινωνίας όλων τῶν ένοριτῶν καί καθολικής μεταμορφώσεως τής ζωῆς των.

Συμπερασματικά καί όλοκληρώντας τήν έμπειριστατική ίμιλία του ό άγαπητός μας Καθηγητής μᾶς είπε ότι σήμερα περισσότερο άπο ποτέ, είναι έπιβεβλημένη ή άναβιώση τής ένορίας, ή έκ νέου άνακάλυψη τής, γιατί είναι ή μόνη ένοποιός δύναμη τής κοινωνικής ζωῆς μας.

Τό εύχόμεθα καί έμεις όλοιψύχως καί τόν εύχαριστούμε πολύ γιά ούσα χρήσιμα άκούσαμε.

Έρανος Αγάπης 2016

Γιά μιά άκομη χρονιά, 11η στή σειρά, οί εύλαβεῖς Χριστιανοί μας άνταποκρίθηκαν φιλότιμα καί φιλάνθρωπα στό κάλεσμα τοῦ Έρανου Αγάπης, πού συνηθίζεται νά γίνεται τό πρώτο 10ήμερο τοῦ Δεκεμβρίου. Μέ τή Χάρι καί τήν εύλογία τοῦ Θεοῦ, παρά τή συνεχιζόμενη οίκονομική κρίσι, μέ τήν δυσπραγία καί τίς ὅποιες οίκονομικές δυσχέρειες, συγκεντρώθηκε τό χρηματικό ποσό τῶν δύο χιλιάδων έπτακοσίων

πενήντα τεσσάρων εύρω (2.754), τό όποιο κατόπιν προτάσεως τῶν Ιερέων μας διενεμήθη σέ δεκαπέντε (15) άπορες καί έμπειροσχατες οίκογένειες. Συγχαίρουμε θερμά τούς εύλαβεῖς χριστιανούς μας γιά τήν φιλότιμη συμβολή τους στήν έρανη προσπάθεια καί τούς εύχόμεθα νά άπολαύσουν άντι τῶν έπιγείων τά έπουρανία άγαθά καί άντι τῶν φθαρτῶν τά άφθαρτα.

Δοξολογία ἐπί τῷ νέῳ ἔτει καὶ κοπή Βασιλόπιττας στό Δημαρχεῖο

Μέ επισημότητα τελέσθηκε τό πρωί τῆς Πρωτοχρονιάς 2017 ἡ Δοξολογία γιά τήν εἰσοδο στό Νέο Ἔτος, στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Ἐ-

γία, Ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ παρόντος τοῦ Δημάρχου μέ σύσσωμη τή Δημοτική Ἀρχή.

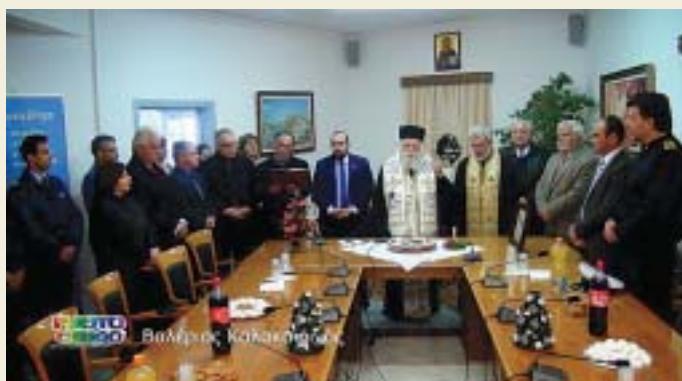

σταυρωμένου Χώρας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφείμ, παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου κ. Εύστρατίου Χαρχαλάκη, τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λοιπῶν τοπικῶν, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

Προηγήθηκε ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἅγιου Βασιλείου στά Ἀλοιζιάνικα, ὅπου ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουρ-

μετά τήν ἐπίσημη Δοξολογία, ἔγινε ἡ καθιερωμένη κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίττας τοῦ Δήμου Κυθήρων στό Δημαρχεῖο, τήν ὁποία εὐλόγησε ὁ Σεβασμιωτάτος καὶ ἀπήγουνε στούς παρισταμένους ἑόρτιες προσοργίσεις.

Ο Δήμαρχος κ. Εύστρατίος Χαρχαλάκης ἔκαμε σύντομο χαιρετισμό, τονίζοντας ὅτι τό 2016 ἐκλεισε μέ θετικό πρόσημο γιά τόν δημοτικό προγραμματισμό, παρά

τίς ἀντίξοες συνθῆκες, τήν γραφειοκρατία, τήν ἔλλειψη προσωπικοῦ καὶ τήν μειωμένην κρατική χρηματοδότηση πρός τούς Δήμους.

Ἐξέφρασε δέ τήν βεβαιότητα ὅτι σέ ἔνα ἀκριβῶς χρόνο, δηλαδή στή λήξη τοῦ 2017, θά ύπαρχουν ἀκόμα θετικότερα ἀποτελέσματα γιά τήν ἐκτέλεση τῶν δημοτικῶν ἔργων, τήν προβολή, τόν πολιτισμό καὶ γενικά τά κοινά τοῦ τόπου μας.

Η Δεσποτική έορτή τῶν Θεοφανείων στά Κύθηρα καί τά Ἀντικύθηρα

Ἡ μεγάλη ἔορτή τῶν Θεοφανείων ἔορτάσθηκε μέσα σέ ἄσχημες καιρικές συνθῆκες στά Κύθηρα.

Στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναού τοῦ Ἐσταυρωμένου Χώρας Κυθήρων ἴερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ.

Σεραφείμ. Παρέστησαν ὁ Δήμαρχος κ. Εύστρατιος Χαρχαλάκης, οἱ Ἀντιδήμαρχοι, ὁ Πρόεδρος μὲν μέλη τοῦ Δ.Σ., ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητας Κυθήρων κ. Δημήτριος Καλλίγερος, οἱ λοιπές Αρχές καὶ πολλοί πιστοί.

Κατά τήν ὥρα τῆς τελέσεως τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στό μήνυμα τῆς μεγάλης ἔορτῆς τῶν Θεοφανείων, τήν φανέρωσι τῆς λατρευτικῆς προσκυνήσεως τῆς Ἅγιας Τριάδος, τόν θεῖο φωτισμό πού προέρχεται ἀπό τήν θεογνωσία τοῦ ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ καὶ τόν ἀγιασμό, τόν ὅποιο ἀρουμέθε από τόν Ἀγιασμό τῶν ύδατων κατά τήν μεγάλη καὶ ἐπιφανῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μετά τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας

ἀκολούθησε ἡ τελετή Ἀγιασμοῦ τῶν ύδατων στό λιμάνι τοῦ Καψαλίου Κυθήρων στίς 11:30 π.μ., στό λιμάνι τοῦ Αύλέμωνα (ὥρα 1 μ.μ.), στό λιμάνι τοῦ Διακοφίου (ὥρα 3 μ.μ.) καὶ στήν Ἅγια Πελαγία (ὥρα 4 μ.μ.) προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας καὶ μέ τήν συμμετοχή τῶν Ἱερέων-ἘΦΜΕΡΙΩΝ καὶ τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν.

Στή θάλασσα, παρά τό τσουχτερό κρύο ἐπεσαν εὐλαβεῖς συμπολίτες μας, τούς ὅποιους καὶ συγχαίρουμε, εὐχόμενοι νά ἔχουν πλούσια τήν Θεία εὐλογία στή ζωή τους.

Ἄπλα καὶ οἰκογενειακά τελέσθηκε ὁ Ἀγιασμός τῶν ύδατων στήν Πλατειά Ἀμμο, τό πανέμορφο αὐτό ψφορχώρι τῶν Κυθήρων ἀπό τόν π. Παναγίτη Διακόπουλο, ἘΦΜΕΡΙΟ τοῦ Καραβᾶ πού ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμό καὶ εὐχήθηκε καλές ψφαίες στούς ψφαράδες τοῦ χωριοῦ. Στόν Ἀγιασμό παρέστη καὶ ὁ Προέδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Καραβᾶ κ. Γεώργιος Τσάκος.

Τά Ἅγια Θεοφάνεια ἔορτάσθηκαν καὶ στά ἀπομονωμένα Ἀντικύθηρα τῶν 20 μονίμων κατοίκων, ὅπου τελέσθηκε ὁ Ἀγιασμός τῶν Υδάτων στό λιμένα τῆς νήσου ἀπό τόν Ἀρχιμανδρίτη π. Πέτρο Κασιμάτη, Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Οσίου Θεοδώρου Κυθήρων, πού ἐφθασε στό νησί μέ τό ἐλικόπτερο τοῦ ἐπιχειρηματία κ. Κων. Σαραντόπουλου, πού τούς τελευταίους μῆνες «ἐπιστρατεύθηκε» κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν ἐξυπηρέτησι τοῦ ἀκριτικοῦ νησιοῦ.

Γιορτές κοπής Άγιοβασιλόπιττας

Στό Γηροκομείο Κυθήρων

Όπως κάθε χρόνο κι αύτή τήν Πρωτοχρονιά, μετά τήν κοπή τής Βασιλόπιττας στά Άλοϊζανικά και στό Δημαρχείο Κυθήρων και' Αντικυθήρων (γιά τίς όποιες έγινε λόγος σέ αλλη σελίδα), ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφείμ εύλόγησε τήν Άγιοβασιλόπιττα στό εύαγές Ίδρυμα του Γηροκομείου μας, τό όποιο είναι, ώς γνωστόν, από τά καλύτερα έπαρχιακά Γηροκομεία, πού προσφέρει πολύτιμες ύπηρεσίες στά Γηρατειά, «τίς ριζες τής ζωῆς μας», έδω στά Κύθηρα, περιθάλποντας και' άρκετούς κατάκοιτους και μή δυναμένους νά αύτοεξυπηρετηθοῦν.

Σέ γιορτινή άταμόσφαιρα, μετά τό πλούσιο σέ ύλικά άγαθά γεῦμα, ό Σεβασμιώτατος έκοψε τήν Βασιλόπιττα, άφου πρώτα έψαλαν όλοι μαζί ύμνους και' τραγούδια τής Πρωτοχρονιᾶς, και ευχήθηκε έγκαρδια, τόσο στήν Διευθύντρια και' τό διοικητικό και ύπηρετικό προσωπικό, όσο και στούς συμπαθέστατους τροφίμους του Ίδρυματος, τούς γέροντες και' τίς γερόντισσες, νά έχουν πλούσια τήν Θεία εύλογία, ύπομονή και' καρτερία στόν πόνο, τίς άσθένειες και' τίς δοκιμασίες τῶν γηρατειῶν και' τήν χαρά και' τήν ειρήνη του Θεοῦ.

Στά Κυθηραϊκά Σωματεία Αθηνῶν-Πειραιῶς στόν "Άλιμο

Δεήσεις ύπέρ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων και' τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων του Λεκανοπεδίου Αττικῆς ἀνέπεμψε ό Μητροπολίτης Ν. Σμύρνης και' Άλιμου κ. Συμεών στόν περικαλλή Ναό τής Μυρτιδιώτισσας Άλιμου τήν Κυριακή 29/1/17, στή Θ.Λειτουργία πού έγινε έκει και' στήν έκδήλωση τής καθιερωμένης Βασιλόπιττας πού άκολούθησε.

Αφοῦ ἐτέλεσε τήν Θ. Λειτουργία και' κήρυξε τό Θ. Λόγο ό Μητροπολίτης κ. Συμεών, εύλόγησε τήν πίττα τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων στήν κατάμεστη αἴθουσα έκδηλώσεων του Ναοῦ.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ἔξέφρασε θερμές εύχαριστίες στήν κ. Φραντζέσκα Χρυσοῦ, ή όποια προσφέρει πρόσφατα, ἐκτός τῶν πολλῶν ἄλλων παλαιοτέρων, περίτεχνο ξύλινο σκαλιστό προσκυνητάρι, ὅπου τοποθετήθηκε η Εικόνα τής Μυρτιδιώτισσας.

Ο Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ δέν ήταν δυ-

νατόν νά παρευρεθεί λόγω τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν. Έπρεπε νά είναι κοντά στή μαθητῶσα νεολαία τοῦ νησιού μας.

Παρόντες ήταν έκει οι Πρόεδροι τῶν Σωματείων, πού όργανωσαν τήν έκδήλωση, ο κ. Καλοκαιρινός τοῦ Τριφυλλείου Ίδρυματος, ο κ. Πετρόχειλος

τῆς Έταιρείας Κυθηραϊκῶν Μελετῶν, ο κ. Καρύδης τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Αθηνῶν, ο κ. Κυπριώτης τής Κυθηραϊκῆς Αδελφότητος Πειραιᾶ και' ή κ. Καρύδη τοῦ Έξωραϊστικοῦ Συλλόγου Αλίμου.

Τήν Βασιλόπιττα έκοψε ό κ. Καλοκαιρινός και' ἀπόμυθυνε εὐχές και' ἐκ μέρους τῶν ἄλλων Προέδρων τῶν Σωματείων.

Τό φλούρι ἐπεσε στόν κ. Σπύρο Αύγερινό, ό όποιος παρέλαβε τό δωράκι πού είχαν ἐτοιμάσει οι διοργανωτές.

Ήταν ἔνα μικρό ἀντίδωρο γιά τά ὄσα ἔχει κάνει και' συνεχίζει νά κάνει γιά τό χῶρο πού μᾶς φιλοξενοῦσε.

Τήν έκδήλωση τίμησε ό Δήμαρχος Άλιμου κ. Ανδρέας Κονδύλης.

Βασίλης ιερέως Σταύρου Χάρος

Στήν "Ενωσι Αντικυθηρίων στόν Πειραιᾶ

Τήν ἐτήσια Γενική Συνέλευσί της και τήν κοπή τῆς πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιττάς της πραγματοποίησε ή "Ενωση τῶν ἀπανταχοῦ Αντικυθηρίων «Ο ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ» τό πρώι τής Κυριακῆς 22 Ιανουαρίου 2017 στήν αἴθουσα τοῦ Βιοτεχνικοῦ Επιμελητηρίου Πειραιᾶ.

Τής έκδήλωσης προηγήθηκε Θεία Λειτουργία στόν Ιερό Ναό τοῦ Αγίου Κωνσταντίνου, Ιερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθή-

ρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, ὁ ὅποιος εύλόγησε στή συνέχεια καί τήν πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιττα τῶν Ἀντικυθηρίων.

Στήν ἑκδήλωση παρευρέθησαν: ὁ τέως Ὑπουργός Ναυτιλίας καί νῦν Βουλευτής Α' Πειραιᾶ καί Νήσων κ. Θεόδωρος Δρίτσας, ἡ Βουλευτής Α' Πειραιᾶ καί Νήσων κ. Κώστας Κατσαφᾶδος, ἡ Βουλευτής Πειραιᾶ καί Θεοδώρα Μεγαλοοικούμου, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Νήσων κ. Παναγώτης Χατζηπέρος, ὁ Ἀντιδήμαρχος Κυθήρων κ. Μαθιός Ἀγγελιουδάκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Πειραιωσίας Κυθήρων-Ἀντικυθήρων κ. Παναγώτης Κομηνός, ὁ Ἐφημέριος Ιερεύς τῶν Ἀντικυθήρων π. Ἀντώνιος Λιγοψυχάκης, ἡ Πολιτευτής καὶ Εὐγενία Μπαρμπαγιάννη καὶ πλήθος Ἀντικυθηρίων πού διαμένουν στήν Ἀττική.

Μετά τούς καθιερώμένους χαιρετισμούς ἀκολούθησε ἡ κοπή τῆς πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιττας. Στήν συνέχεια τό λόγο πήρε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνωσης κ. Γιώργος Κωνσταντίνου, καλωσορίζοντας τούς παρευρισκομένους καὶ ἐκφράζοντας τίς εὐχές του γιά τή νέα χρονιά.

Ο Πρόεδρος μίλησε γιά τά πεπραγμένα τοῦ 2016 καὶ τὸν προγραμματισμό τοῦ 2017. Η νέα χρονιά ὅπως ἀνακοίνωσε ὁ κ. Κωνσταντίνου θά είναι κομβικῆς σημασίας γιά τήν Ἐνωση καθώς ἀποφασίστηκε ὁ ἔκσυγχρονισμός μέσα ἀπό ἀλλαγές τοῦ Καταστατικοῦ.

Ο Ταμίας τῆς Ἐνωσης κ. Μύρων Πάτερος ἀνέπιτυξ στά μέλη, κατά τή διάρκεια τῆς Συνέλευσης, ἀναλυτικά τά οἰκονομικά δεδομένα.

Η Γενική Συνέλευση ἐνέκρινε καὶ τήν ἀνάδειξη ὡς ἐπίτιμου Προεδρου τῆς Ἐνωσης τοῦ κ. Γιάννη Γλυτσοῦ, ἀλλὰ καὶ τήν βράβευση τεσσάρων Αντικυθηρίων ὡς ἐπίτιμων μελῶν: τοῦ π. Ἀντώνιου Λιγοψυχάκη, τοῦ κ. Νικήτα Πάτερου, τῆς κ. Βαρβάρας

Πάτερου καὶ τοῦ κ. Μανώλη Λιγοψυχάκη.

Ἄπονομη Ἀριστείων ἔγινε σέ τρεῖς μαθητές ἀπό τά Ἀντικύθηρα γιά τίς ἐπιδόσεις τους.

Στό τέλος τῆς ἑκδήλωσης προσφέρθηκαν κεράσματα καὶ τά κομμάτια τῆς Βασιλόπιττας στά μέλη.

Στή Μονή τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας στά Κύθηρα

Ἡ κοπή τῆς Ἀγιοβασιλόπιττας στό Μοναστῆροι τῆς Μυρτιδιώτισσάς μας ἔγινε τήν τελευταία Κυριακή τοῦ Ἰανουαρίου (29-1-2017).

Ἐλαβε χώραν μετά τήν Θεία Λειτουργία, στό Ἡγούμενεῖ τῆς Μονῆς, παρουσίᾳ τοῦ Ἐφημερίου π. Πέτρου, ἐκπροσώπων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Πειραισίας καὶ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῶν Μυρτιδίων, τῆς Ἑκκλησιαστικῆς χορωδίας καὶ πολλῶν πιστῶν, πού ἐκκλησιάσθηκαν προηγουμένων.

Ο Σεβασμιώτατος εύλόγησε τήν καθιερωμένη Βασιλόπιττα, ἀφοῦ σέ πανηγυρικό τόνο ἡ χορωδία ἔψαλε ἐπίκαιρους Ἑκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ εύχήθηκε ἐγκάρδια στίς δύο Ἐπιτροπές, τήν Ἑκκλησιαστική χορωδία, στό π. Πέτρο καὶ ὅλους τούς παρευρισκομένους νά είναι πάντα ύπο τήν σκέπη καὶ τήν προστασία τῆς Μυρτιδιώτισσάς μας. Ἀκόμη, εύχήθηκε ἡ Μεγαλόχαρη τῶν Μυρτιδίων νά είναι σκέπη καὶ προστάτις καὶ βοηθός ὄλων τῶν ἀρρώστων, τῶν πονεμένων, τῶν ἐμπερίστατων ὀδελφῶν μας, ὄλων τῶν ἐνταῦθα καὶ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Κυθηρίων καὶ ὄλου τοῦ κόσμου.

Στά Ἀντικύθηρα

Μέσα στό καταχείμωνο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ ἐπισκέφθηκε ξανά τό λιγοστό ποίμνιό του στά ἀκριτικά Ἀντικύθηρα καὶ παρέστη στήν προγραμματισμένη κοπή τῆς Βασιλόπιττας τῆς Δημοτικῆς Κοινότητας τοῦ μικροῦ νησιοῦ.

Τό πρώι τῆς Κυριακῆς 5/2/2017 ἐτέλεσε τήν Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ιερό Ναό Ἀγίου Χαραλάμπους στόν Ποταμό καὶ στή συνέχεια εύλογησε τό ἔօρτιο κέρασμα πού ἐτοιμάσθηκε μέ ἀφορμή τήν ἔօρτή τοῦ Ναοῦ, καθώς στίς 10 Φεβρουαρίου δέν θά ἥταν δυνατόν νά γίνει Θ. Λειτουργία.

Ἀκολούθησε ἡ κοπή τῆς Βασιλόπιττας τῆς Δημοτικῆς Κοινότητας στό κατάστημα «Η Γωνιά τοῦ Στράτου».

Συνέχεια στή σελ. 18.

Συνέχεια άπό τή σελ. 17.

Τόν Σεβασμιώτατο συνόδευσαν άπό τά Κύθηρα ό Αντιδήμαρχος κ. Μαθιός Άγγελουσδάκης και ό Δημοτικός Σύμβουλος Άντικυθήρων κ. Ιωάννης Κατσανεβάκης, πού έκπροσώπησαν τόν Δήμαρχο κ. Στράτο Χαρχαλάκη, ό όποιος λόγω άσθενειας δέν μπόρεσε νά μεταβῇ στήν ίδιαίτερη πατρίδα του.

Παράλληλα άρκετοι Άντικυθήριοι άπό τήν Άθήνα ταξίδεψαν στό νησί προκειμένου νά συμμετάσχουν στήν τελετή κοπής τής πίττας, πού έχει καθιερωθεῖ άπό πρόπεροι νά γίνεται στά Άντικυθηρα, με πρωτοβουλία τοῦ Δήμαρχου και τῆς τοπικῆς κοινότητας, ώστε νά ένισχυνται ήθικά οι λιγοστοί κατά τό χειμώνα κάτοικοι.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε την άναγκη άνασχεσης τής φθίνουσας πληθυσμιακής πορείας τῶν Άντικυθήρων και παρουσίασε συγκεκριμένη πρότα-

ση, πού έχει έπεξεργαστεῖ μέ τόν κ. Δήμαρχο και μέ τούς συλλογικούς φορεῖς τοῦ νησιοῦ και ή όποια θά έξειδικευτεῖ μελλοντικῶς.

Κατά τήν κοπή τής Βασιλόπιττας οι κάτοικοι τοῦ νησιοῦ ἔψαλαν τά παραδοσιακά κάλαντα τῶν Άντικυθήρων, πού έχουν σαφεῖς ἐπιφροές άπό τή γειτονική Κρήτη, ἀποτελοῦν ὅμως καθαρά τοπικά κάλαντα πού δέν πρέπει νά χαθοῦν.

Παραδοσιακά Κάλαντα τῶν Άντικυθήρων

Ταχιά ταχιά κι ἀρχή μηνιά
κι ἀρχή τοῦ Γεναρίου
κι αὔριο ξημερώνεται
τ' Αγίου Βασιλείου.

Πρώτα πού βγῆκε ό Χριστός
στή γῆς νά περιπατήσει
και βρῆκε και χαιρέτηξε
ὅλους τούς ζευγολάτες
τόν πρώτο τόν χαιρέτηξε
ἡταν ό "Αγιος Βασίλης.

Καλῶς τά κάνεις Βασιλιώ
καλό ζευγάριν ἔχεις
καλό τό λένε ἀφέντη μου
καλό και εὐλογημένο.

Ἄπού τό βλόγαγε ό Χριστός
μέ τό δεξιή Του χέρι
μέ τό δεξιή μέ τό ζερβή
μέ τό μαλαματένιο.

Πρηνένιο είναι τ' ἀλέτρι σου
δαφνένιος ό ζυγός σου
τ' ἀπάνω ζέβλια τοῦ ζυγοῦ
βασιλικό κλωνάρι
τό βουκεντράκι πού βαστᾶς
τ' Αγιογιοργιοῦ Κοντάρι.

Πέξ μας νά ζήσεις Βασιλιώ
τί σπέρνεις τήν ήμέρα;
σπέρνων σταράκι δώδεκα
κριθάρι δεκαπέντε
τάϊ και ρόβι δεκαοχτώ
κι ἀπό νωρίς στό σταῦλο.

Μά ἀλήθεια κάτω στό γιαλό¹
κάτω στό περιγιάλι
μουζούρια στάρι εσπειρα
κι ἀμπράτικο κριθάρι.

Εἴπαμε δᾶ τ' ἀφέντη μας
ἄς πουμε και το' ἀφέντρας.

Ἄφεντρα σένα σοῦ πρεπει
νά κάθεσαι νά όριζεις
τόνα σου χέρι νά μετρᾶ
και τ' ἄλλο νά χαρίζει.

Κι ἄν είναι μέ τό θέλημα
θά ποῦμε καλησπέρα
πού τήν εὐλόγα ό Χριστός
μέ τή δεξιά Του χέρα.

Νά μᾶς κεράσεις μιά κρασιά
και νά σᾶς εύχηθούμε
τοῦ χρόνου νά ξανάρθουμε
νά ξανακεραστούμε.

Και είς ἔτη πολλά!!

Ἀφήγηση
Ιωάννου Λιγοψυχάκη

Καταγραφή
Μύρωνος Π. Αλεβιζάκη

Σύναξις τῶν νέων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων στή Μυρτιδιώτισσα Δεξίωσις καὶ κοπή Βασιλόπιττας

Στήν Ιερά Μονή τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 28 Ιανουαρίου 2017 η Σύναξη τῶν μελῶν ὅλων τῶν νέων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Κυθήρων.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Σεραφείμ, ἀνοίγοντας τίς ἐργασίες τοῦ βραδυνοῦ, ἔξέφρασε τήν χαρὰ του γιά τήν ἐπί τό αὐτό σύναξι καὶ παρουσία τῶν νέων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων.

Ο Αἰδεσιμολογώτατος - Ιατρός π. Πέτρος Μαριάτος, ἡταν ὁ πρῶτος εἰσιγητής τῆς βραδιᾶς, ὁ ὄποιος εἰσιγήθηκε τό θέμα «Ἡ ἀπόστολή τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων στήν Λειτουργική ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας». Ό π. Πέτρος, ἀφοῦ ἐπεσήμανε πῶς τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι μετά (χρονικά) τό Βάπτισμα τό σπουδαιότερο Μυστήριο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τόνισε ὅτι ὁ λειτουργός-ιερέας δέν μπορεῖ στήν Ὁρθόδοξη Παράδοση νά τό τελέσει μόνος του. Γιατί, ή ἵδια ἡ λέξη «Λειτουργία» σημαίνει «ἔργο τοῦ λαοῦ».

Ἄπο ἐκεὶ ξεκινάει ὁ ρόλος τῶν Ἐπιτρόπων. Ἐκτός δηλ. ἀπό τήν βοήθειά τους στίς πρακτικές, καθημερινές ἀνάγκες τῆς Ἐνορίας, σπουδαιότερο εἶναι τό ἔργο τῆς ἐνεργοῦς συμμετοχῆς τους στήν Θεία Λατρεία.

Κυρώτατα κατά τήν Θεία Εὐχαριστία ὄφείλουν νά εἶναι πρότυπα ὑποδείγματα σοβαρότητος, ἡρεμίας, καλωσύνης καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἀγάπης. Ό τρόπος τους ἐντός καὶ ἐκτός τοῦ Ναοῦ εἶναι αὐτός πού θά προσελκύσει, πού θά συμβάλει στήν ἐνότητα, πού θά ἀδελφώσει. Ἐνας τρόπος πού μαρτυρεῖ καρδιακή πίστη καὶ ὅχι μόνο λόγια θεωρητικά.

Ο Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος ἡταν ὁ ἐπόμενος εἰσιγητής. Ἀναφέρθηκε στό ποιά θά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἐγινε ἐπίσης ἀναφορά στίς ἀρμοδιότητες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ στή συνεργασία μεταξύ τῶν Μελῶν τους, ἀλλά καὶ μέ τήν Ιερά Μητρόπολή μας γιά τήν ἐπίλυση

τῶν πάσης φύσεως προβλημάτων, εἴτε αὐτά εἶναι διοικητικά, διαχειριστικά, οἰκονομικά καὶ ἄλλα.

Τόνισε ὅτι οἱ Ἐνορίες εἶναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) καὶ ὑπόκεινται σέ διαχειριστικό ἔλεγχο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά καὶ τοῦ Κράτους. Οι δέ νόμιμες εἰσφορές πρέπει νά καταβάλλωνται κανονικά, προκειμένου νά ἀποδίδονται στη συνέχεια στό ἀντίστοιχο Ταμεῖο.

Οσον ἀφορᾶ τούς ιερεῖς, εἶπε ὁ π. Παναγιώτης, ὅτι μερικοί προεδρεύουν ἀκόμη καὶ σέ τέσσερεις Ἐνορίες. Γιά τό λόγο αὐτό ἡ συνεργασία μέ τά Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια, ἀλλά καὶ ἡ βοήθειά τους εἶναι ἀπαραίτητη. Οι Ἐκκλησιαστικοί Σύμβουλοι εἶναι πολύτιμοι βοηθοί στό ἔργο τοῦ Ιερέως καὶ τῶν Ἐνοριῶν τους. Βέβαια, λόγω τοῦ ὀλιγαρίθμου τοῦ πληθυσμοῦ κάθε Ἐνορίας τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων δέν μποροῦν νά ἀλλάζουν κάθε τρία (3) χρόνια. Γιά τό λόγο αὐτό παραμένουν τά ἵδια γιά περισσότερα τῶν τριών χρόνια.

Τέλος, ὁ π. Παναγιώτης μας παρώτρυνε τούς Ἐκκλησιαστικούς Συμβούλους νά ἐπικοινωνοῦν συχνά μέ τήν Γραμματεία τῆς Ι. Μητροπόλεως, ὥστε ἡ διοίκηση τῶν ἐνοριῶν νά εἶναι σύννομη, μέ τήν τήρηση τῶν προβλεπομένων διατάξεων.

Ἀκολούθησε Δεξίωσις στό Ἡγουμενεῖο ἀπό τό Ἐκκλ. Συμβούλιο Μυρτιδίων καὶ ἡ κοπή τῆς Βασιλόπιττας. Τό «φλουρί» ἔπεσε στόν Σεβασμιώτατο καὶ ἐκείνος τό προσέφερε μαζί μέ τά δῶρα στόν νεώτερο Ἐκκλ. Ἐπίτροπο, τόν νεαρό Ἰωάννη Μαρέντη ἀπό τά Φράτσια.

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφείμ ἔκλεισε τήν σύναξι εὐχόμενος στούς νέους ἐπιτρόπους φωτισμό καὶ δύναμη μέ τήν Χάρο τοῦ Κυρίου μας. Εὐχαρίστησε δέ ὅλους γιά τήν ἐν κοινωνίᾳ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ συναντήσεως καὶ τοῦ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι συμπνευματισμοῦ ὅλων τῶν παρευρισκομένων.

Η Έορτή των Τριῶν Ιεραρχῶν στά Κύθηρα

Τό απόγευμα τῆς παραμονῆς τῆς έορτῆς, Κυριακή 29 Ιανουαρίου 2017, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ εἰς τὸ Ιερόν Παρεκκλήσιον τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν Χώρας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφείμ.

Τήν Δευτέρα 30 Ιανουαρίου 2017 ἐορτάσθηκε ἡ ἔορτή τῶν Τριῶν Φωστήρων τῆς Οἰκουμένης, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Προστατῶν τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Παιδείας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία καὶ τό καθιερωμένο Μνημόσυνο τῶν ἵδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων στόν Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας.

Στήν Θεία Λειτουργία παρέστησαν οἱ Διευθυντές, οἱ Καθηγητές καὶ οἱ μαθητές τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Λυκείου μας.

Τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε μέ πολλή ἐπιτυχίᾳ ὁ Θεολόγος τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων κ. Λουράντος.

Ο Σεβασμιώτατος, στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας εύχαριστησε καὶ συνεχάρη τόν Ὁμιλητή καὶ εὐχήθηκε τά δέοντα σέ ὄλους τούς Ἐκπαιδευτικούς καὶ τούς Μαθητάς. Εύχη του νά χρησιμοποιήσουμε ὅλοι ὡς πυξίδα τίς παι-

δαγωγικές καὶ κοινωνικές θέσεις τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, πού ἔχουν διαχρονική ισχύ.

Τό απόγευμα τῆς Δευτέρας 30 Ιανουαρίου 2017 καὶ περὶ ὥραν 6.30 μ.μ., πραγματοποιήθηκε διάλεξις ἐπί τῇ ἔορτῇ τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν εἰς τό Λεοντσίνειον Πνευματικόν Κέντρον Κεραμωτοῦ μέ όμιλήτρια τήν Δρα Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Σχολική Σύμβουλο Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Χριστίνα Κολοβοῦ μέ θέμα: «**Ἡ διδασκαλία τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν τότε καὶ σήμερα**».

Μετά τήν ἐπίκαιρη καὶ μεστή αὐτή ὄμιλία (ἀποσπάσματα τῆς ὁποίας δημοσιεύουμε στή συνέχεια) ἔγινε ἡ τελετή κοπῆς τῆς Ἅγιοβασιλόπιττας πρός τιμήν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς νήσου μας. Στήν ἐκδήλωση συμμετεῖχαν οἱ ἐκπαιδευτικοί τοῦ νησιοῦ καὶ τῶν τριῶν βαθμίδων, πρός τιμήν τῶν όποιων ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σεραφείμ εὐλόγησε Ἅγιοβασιλόπιττα, τήν όποια ἔκοψε ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐκπαιδευτικῶν κ. Χαρ. Παυλάκης. Ἀκολούθησε ἡ δεξίω-

σις τῶν κ.κ. Ἐκπαιδευτικῶν μέ τήν εὐγενή φροντίδα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων Καρβουνάδων καὶ Κεραμωτοῦ.

Στήν ἐκδήλωση ἐλαβε μέρος μικτή χορωδία ύπό τήν διεύθυνσι τοῦ κ. Γ. Λουράντου, πού ἀπέδωσε ἐπίκαιρους ἐκκλησιαστικούς ὑμνους.

Ἡ διδασκαλία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τότε καὶ σήμερα

τῆς Δρος τῆς Θεολογίας κ. Χριστίνας Κολοβοῦ

Οἱ τρεῖς μέγιστοι φωστήρες τῆς τρισηλίου Θεότητος, οἱ μελίρρυτοι ποταμοί τῆς σοφίας, οἱ μυσταγωγοί τῶν οὐρανίων, ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἶναι τά κεντρικά πρόσωπα, τά ὅποια τιμούμε σήμερα μέ αφορμή τήν κοινή ἑօρτη τους.

Οἱ τρεῖς αὐτοί θεοφόροι Ἱεράρχες, Ἐκκλησιαστικοί Πατέρες καὶ διδάσκαλοι, εἶναι κήρυκες τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀκραιφνεῖς θεολόγοι, καταλύτες τῶν αἰρέσεων, πνευματικοί ὁδηγοί μέ λόγια καὶ μέ ἔργα, στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας, στήριγμα τῶν πιστῶν καὶ πραγματικοί ποιμένες, καθώς ἔχουν στή ζωή τους ὡς πρότυπό τους τὸν Χριστό.

(Ἀκολουθοῦν τά βιογραφικά στοιχεῖα τῶν Ἅγιών)

Οἱ ἐνθεοι καὶ σοφοί τρεῖς διδάσκαλοι μετέδωσαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς τους κατά τὸν 4ο καὶ 5ο αἰ., ἀλλὰ ἡ φωνή τους ἔφθασε σέ ὅλα τά μήκη καὶ τά πλάτη τῆς γῆς.

Ἡ διδασκαλία τους ἄγγιξε ὅλα τά σύγχρονά τους ζητήματα, εἴτε αὐτά ἦταν καθαρῶς θεολογικά καὶ δογματικά, εἴτε ἀφοροῦσαν πρακτικά προβλήματα. Καί γιά τίς δύο κατηγορίες ζητημάτων οἱ λύσεις πού δόθηκαν καὶ ἀπό τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες παρέμειναν καὶ παραμένουν ἀσβηστοί πνευματικοί φάροι στή συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἔχοντας διαχρονική ἀξία.

Ο λόγος τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἦταν πρωτοποριακός καὶ κοινωνικά εύαισθητοποιημένος, τόσο γιά τήν ἐποχή τους, ὅσο καὶ γιά τήν δική μας. Καί οἱ τρεῖς Πατέρες ἀσκησαν κριτική σέ θέματα κοινωνικῆς ἀδικίας καὶ ἀνθρώπινης ἐκμετάλλευσης καὶ ὅταν κάποιος ἀκούει σημειρινούς ἐκπροσώπους διαφόρων ὄργανώσεων, πού μάχονται γιά τά ἀνθρώπινα δι-

καιώματα σέ ὅλο τόν πλανήτη είναι σάν νά διαβάζει τά ἔργα τῶν τριῶν Ἅγιων μας. Βέβαια ὁ λόγος τῶν Τριῶν Πατέρων δέν ἔμενε στήν Θεωρία καὶ μόνο. Ἔσκυβαν πάντα πάνω ἀπό τά προβλήματα τοῦ ἀπλοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πρόσφεραν λύσεις καὶ γιά τά υλικά, ἀλλά καὶ γιά τά πνευματικά ζητήματα.

...Πόσο μεγάλο ὅφελος ἀλήθεια θά ύπηρχε ἂν ἡ πατερική αὐτή διδασκαλία γινόταν διδασκαλία καὶ βίωμα στά σύγχρονα σχολεῖα μας καὶ οἱ μαθητές, μικροί καί μεγάλοι, συνειδητοποιοῦσαν τό πραγματικό νόημα τοῦ χρήματος καὶ τοῦ πλούτισμοῦ, πού ἀποτελεῖ στίς ήμέρες μας, στίς μέρες τοῦ ύλικοῦ εύδαιμονισμοῦ, στίς μέρες τοῦ ὑπερκαταναλωτισμοῦ, τό ἀγκάθι πού ἐμποδίζει τήν πνευματική καλλιέργεια τῶν ἀνθρώπων; Στό ἴδιο πλαίσιο ὁ Μέγας Βασίλειος ἐπεμβάίνει καὶ συμβάλλει στή λύση ἐνός ἀλλου σοβαροῦ ζητήματος, τόσο τῆς ἐποχῆς του, ὅσο καὶ τῆς δικῆς μας σήμερα.

Πρόκειται γιά τό πρόβλημα τῆς ἐργασίας. Τήν περίοδο ἐκείνη ἡ ἐργασία θεωροῦνταν ύποτιμητική πράξη καὶ συνδεόταν ἄρρηκτα μέ τήν ἔννοια τοῦ δούλου καθώς ἐξέφραζε τή συνέχεια τῶν πεποιθήσεων τοῦ ρωμαϊκοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου. Σπάζοντας τά στεγανά τῆς ἐποχῆς του ὁ Βασίλειος ἀντιτάσσει στήν κρατοῦσα ἀποψή περί ἐργασίας μιά ἀλλη πολύ διαφορετική. Ἡ ἐργασία, γιά τόν μεγάλο ιεράρχη, ἀποτελεῖ παράγοντα χαρᾶς, ύγειας καὶ ισορροπίας σωματικῆς καὶ ψυχικῆς τοῦ ἀνθρώπου. Πρότυπό του ἀποτελεῖ ἡ κοινωνιακή ζωή τῶν μοναχῶν.

Ἡ ισόρροπη κατανομή τῆς ἐργασίας ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἀρμονία τῆς κοινωνίας εἴτε τῶν Μοναχῶν εἴτε τῶν κοινωνικῶν. Προϋποτίθεται βέβαια ἡ πίστη ὅλων τῶν ἀνθρώπων

Συνέχεια στή σελ. 22.

Συνέχεια από τή σελ. 21.

στήν Έκκλησία, είτε Μοναχών, είτε κοσμικών, καί ή ύπακοή τους στή διδασκαλία τής Έκκλησίας καί στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μόνο όταν ή έργασία κατανοείται ώς ἐντολή τοῦ Θεοῦ, μόνο όταν ύπάρχει ἀγάπη καί σεβασμός σέ κάθε μέλος τῆς κοινωνίας καί μόνο όταν ύπάρχει συνεχής ἀγῶνας γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν τους, μόνο τότε εύημερει ἡ κοινωνία, σύμφωνα μέ τόν "Αγιό μας"¹.

΄Αλλά οι Τρεῖς Ιεράρχες δέν σταματοῦν ἔδω. Άσκοιν κριτική κατά τής ἀνισότητας καί υπέρ τής δικαιοισύνης σέ μιά ἐποχή διακρίσεων. Όριζουν τήν ὁμοιμία καί τήν ισοτιμία τῶν ἀνθρώπων ώς φυσικό δῶρο τοῦ Δημιουργοῦ, καί τούς διαχωρισμούς τῶν ἀνθρώπων καταγγέλλουν ώς «φαῦλες τομές». «Τίς δεσπότης ἡ δοῦλος; ή φαύλη τομή», γράφει ὁ Γρηγόριος, «εἰς πᾶσι Πλάστης, εἰς νόμος, κρίσις μίᾳ· ὑπηρετούμενος δέ σύνδουλον βλέπε· όταν λυθῆς, φάνηθι τιμιώτερος»².

Οι ρηξικέλευθοι λόγοι τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἀποτελοῦν **ρήγμα στήν ἀνδροκρατική κοινωνία τής ἐποχῆς**, ἀλλά καί στή σημερινή: «ἄνδρες ἡσαν οἱ νομοθετοῦντες, διά τοῦτο κατά γυναικῶν ἡ νομοθεσία», τονίζει γιά νά συμπληρώσει τή σκέψη του: «εἰς ποιητής ἀνδρός καί γυναικός, εἰς χοῦς ἀμφότεροι, εἰκών μία, νόμος εἰς, ἀνάστασις μία»³. Σ' ὄσους ἔξ ἄλλου ἐπικαλοῦνται γραφικά χωρία στίς θεωρίες τους περί ύπεροχῆς τῶν ἀνδρῶν

ό Χρυσόστομος δέν διστάζει νά παραληλίσει τήν ὁμοιμία τῶν δύο φύλων μέ τήν ὁμοιμία τοῦ Υἱοῦ πρός τόν Πατέρα· «καί ὅπερ ἐστίν ὁ Υἱός πρός τόν Πατέρα, τοῦτο καί ἡμεῖς πρός τόν Υἱόν, καί η γυνή πρός τόν ἄνδρα πάλιν»⁴.

Οι τρεῖς μέγιστοι φωστήρες συνεχίζουν τόν πολύπλευρο ἀγῶνα τους καί σέ ἑνα ἀκόμα στάδιο, στό κατ' ἔξοχήν ἀντικείμενό τους, ἐκεῖνο τής παιδείας. **Ἐνδιαφέρονται γιά τήν ἄσκηση τής ἀγωγῆς, ώς κύριο σκοπό τής παιδείας**, καθώς πιστεύουν ὅτι ή ἀγωγή πού προσφέρεται στόν ἄνθρωπο «τέχνη εἶναι τεχνῶν, καί ἐπιστήμη ἐπιστημῶν»⁵, ὅπως χαρακτηριστικά ύπογραμμίζει ὁ ἀγίος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Καί συμπληρώνει ὁ ἔτερος τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, ὁ ἀγίος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «τής τέχνης ταύτης οὐκ ἔστιν ἄλλη μείζων. Τί γάρ ἵσον τοῦ ρυθμίσαι ψυχήν, καί διαπλάσαι διάνοιαν;»⁶.

Γιατί είναι φανερό ὅτι γιά τόν ιερό Χρυσόστομο **σκοπός τής παιδείας, τής πραγματικῆς ἀγωγῆς καί τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος** γενικότερα δέν είναι μόνο τό πνεῦμα, ὁ νοῦς, ή ἀπλή προσφορά γνώσεων καί ἡ ἐπεξεργασία τῶν γνωστῶν καί νέων πληροφοριῶν, ἀλλά ή **πραγματική ἀγωγή πού ἀσκεῖται στήν ψυχή τοῦ παιδαγωγούμενου, «ὅμοιωθηναι Θεῷ κατά τό δυνατόν ἀνθρώπου φύσει»**⁷.

Τό κύριο βάρος τής ούσιαστικῆς καί ὅχι μιᾶς ἐπιφανειακῆς παιδείας ὄφειλε νά πέφτει στήν καλλιέργεια τής ψυχῆς. Στή σημερινή μας ἐποχή είναι ιδιαιτέρως φανερό μετά ἀπό τά δυσάρεστα φαινόμενα πού ἀπασχόλησαν καί προβλημάτισαν κατά καιρούς τόσο τήν παγκόσμια ὄσο καί τήν ἑλληνική κοινωνία μέ τή βαρβαρότητα πού ἐπέδειξαν δεκάχρονα παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἀλλά καί τή βιαιότητα πού χαρακτήρισαν ἐφήβους τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου, ὅτι ή **καλλιέργεια τής ψυχῆς είναι ἡ ὄφειλε νά είναι πρωταρχικό μέλημα τής παιδείας μας**.

Χωρίς ὅμως τήν πίστη μας στήν Έκκλησία, χωρίς νά βιώνουμε τήν πατερική θεολογία, χωρίς νά βλέπουμε τόν ἄλλον σάν ἀδελφό μέ κοινό Πατέρα, οἱ ὅποιες διδασκαλίες, θετικές ή θεωρητικές, ἐπιστημονικές ή ούμανιστικές δέν καταφέρνουν νά ἄγουν, νά ὀδηγήσουν

δηλαδή τό παιδί καὶ κατ' ἐπέκταση ἔναν ὄλοκληρωμένο ἄνθρωπο στὸν πραγματικὸν σεβασμὸν τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ ἀξιοπρέπειας, στὴν ἀγάπη γιὰ τό συνάνθρωπο.

Μία βασικὴ ἀρχὴ ἐξ ἄλλου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι καὶ ἡ **Θεωρία τῆς ἀξιοπιστίας τοῦ δασκάλου** ποὺ θεωρήθηκε ἐρευνητικὴ ἐπιστημονικὴ ἀνακάλυψη τῆς σύγχρονης παιδαγωγικῆς. «Ο γάρ μή ποιῶν καὶ διδάσκων, ἀναξιόπιστός ἐστίν εἰς ὥφελειαν»⁹ γράφει ὁ Μέγας Βασίλειος πρὶν ἀπό 1.650 ἔτη περίπου γιά νά ἔρθει στὰ πρόσφατα χρόνια ἡ μοντέρνα τάση τῆς παιδαγωγικῆς καὶ νά ύποστηρίξει ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικός πού δέν ἐφαρμόζει στὴν πράξη τά ὄσα λέει, χάνει τὴν ἀξιοπιστία του στὰ μάτια τῶν μαθητῶν του. **Εἶναι ἀνούσιο λοιπόν τονίζει ὁ ιερός Πατέρι τῆς Ἐκκλησίας μας ἄλλα νά λέει ὁ δάσκαλος καὶ ἄλλα νά κάνει.**

Ο ἐκπαιδευτικός λειτουργός διδάσκει κα-θημερινά μέ τὸ παράδειγμά του, σέ ὄλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς του, εἴτε βρίσκεται στό χῶρο τοῦ σχολείου, στά παιδαγωγικά καὶ διδακτικά του καθήκοντα, εἴτε ἀκόμη καὶ στό δημόσιο βίο του, ἐκτός ἐκπαιδευτικῆς πράξης.

Γιά νά ὑπογραμμίσει σχετικά μέ τό θέμα ὁ ἀγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πώς **τὸ παράδειγμα τοῦ δασκάλου εἶναι ἀπό τά πλέον ἀποτελεσματικά μέσα**. «Ο δέ παιδεύων οὐ δι' ὧν λέγει μόνον, ἀλλά καὶ δι' ὧν ποιεῖ τὴν διδασκαλίαν προάγει»⁹. «Τίς ὁ τύπος (= ὁ κανόνας) τῆς διδαχῆς; Ὁρθῶς ζῆν καὶ μετά πολιτείας ἀρίστης»¹⁰. Καὶ συμπληρώνει: **«Τί μέγα φρονεῖς; ὅτι διδάσκεις διά λόγων; Ἀλλ' εὔκολον τοῦτο τὸ φιλοσοφεῖν ἐν ρήμασι· δίδαξόν με διά τοῦ βίου τοῦ σοῦ. Αὕτη ἡ διδασκαλία ἀρίστη. [...] Μείζων γάρ ἡ βλάβη, ὅταν καλῶς διδάσκων τις διά ρημάτων διά τῶν ἔργων πολεμῇ τῇ διδασκαλίᾳ»**¹¹.

Οι Τρεῖς Ἱεράρχες ὡς Πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας πίστευαν σέ μιά χριστοκεντρικὴ παιδεία καὶ ἐκπαίδευση. Αὕτη ἡ παιδεία, πού προτάσσει τὸ Χριστό στὸ κέντρο τῆς, δέν ἐπιτρέπει νά μετατρέπεται ὁ κάθε μαθητής ἀπό μοναδικό πρόσωπο σέ μιά πτυχή ἐγκεφάλου, σέ ἔνα computer ἢ σέ μιά μηχανή πού ἀπομνημονεύει καὶ παράγει. Σκοπός αὐτῆς τῆς παιδείας εἶναι νά γίνει ὁ κάθε μα-

θητής καλός ἄνθρωπος, νά ἔχει ἀγιότητα, νά ἔχει ἀρετή, νά γίνει καλός κι ἀγαθός...

...Κλείνοντας τό λόγο μας γιά τίς τρεῖς μεγάλες αὐτές ἄγιες μορφές, ὀφείλουμε νά τονίσουμε ὅτι **οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ὡς Ἄγιοι, ὡς ἄριστοι παιδαγωγοί, ὡς ἐκκλησιαστικοί Πατέρες καὶ οἰκουμενικοί διδάσκαλοι μᾶς διδάσκουν σήμερα καὶ πάντοτε**. Ἐμεῖς, συνεπῶς, ἀντλώντας διδάγματα ἀπό τή σοφία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τό ἡρωικό φρόνημά τους, ἃς ἀρχίσουμε μέ ζῆλο καὶ θέρμη ἔναν ἀγῶνα ἐσωτερικῆς κάθαρσης ἀλλά καὶ ἐπικράτησης στὴν κοινωνία μας τῆς χριστιανικῆς πίστης, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς δικαιοσύνης¹².

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Συλιανός Γ. Παπαδόπουλος, Πατρολογία Β', Ἀθήνα 1990, σσ. 387-388.
2. S. Gregorii Nazianzeni, Carmina Selecta, (cura Ernesti Dronke), Gottingae 1840, σ. 163.
3. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΖΖ, Εἰς τό Ματθ. Ιθ', 1. Εἰς τό ρητόν τοῦ Εὐαγγελίου· «Οτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τούς λόγους τούτους» καὶ τά ἔξῆς, PG 36, 289.
4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τά Εύρισκομενα Πάντα, Ὑπόθεσις τῆς πρός Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς, Ὁμιλία ΚΣΤ', «Ἐπαινῶ δέ ὑμᾶς, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τάς παραδόσεις, οὕτω κατέχετε», ἐκδ. D. Bernardi de Montfaucon, Parisiis 1837, τ. 10 σ. 268.
5. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος Β', «Ἀπολογητικός τῆς εἰς τόν Πόντον φυγῆς ἔνεκεν, καὶ αὐθὶς ἐπανόδου ἐκεῖθεν, μετά τήν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν ὧ τί τό τῆς ιερωσύνης ἐπάγγελμα», PG 35, 425.
6. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία ΝΘ', «Οὐαί τῷ κόσμῳ ἀπό τῶν σκανδάλων! Ἀνάγκη γάρ ἐστίν ἐλθεῖν τά σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὐ τά σκάνδαλα ἔρχεται!», PG 58, 584.
7. Μεγάλου Βασιλείου, «Περὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Πρός τόν ἐν ἀγίοις Ἀμφιλόχιον Ἐπίσκοπον Ἰκονίου», PG 32, 69.
8. Μεγάλου Βασιλείου, «Ἐρμηνεία εἰς τόν Προφήτην Ησαΐαν Προοίμιον», PG 30, 497.
9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Περὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως, καὶ τῆς τῶν παρόντων εύτελείας», PG 51, 352.
10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία ΙΑ', «Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλά καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα», PG 60, 489.
11. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία Λ', «Ἐξιόντων δέ αὐτῶν, παρεκάλουν εἰς τό μεταξύ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τά ρήματα ταῦτα», PG 60, 225.
12. Αρχιμ. Κυριλλου Χριστάκη, «Ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ εὐψυχία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν», ἐφημ. Νέος Ἀγώνα Καρδιτσῆς, 30 Ιανουαρίου 1987, σ. 3.

‘Η «Σχολή Γονέων» τόν ’Ιανουάριο 2017

Ό Αιδεσμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος-Ιατρός π. Πέτρος Μαριάτος ήταν ό όμιλητης της Σχολής Γονέων που έλαβε χώρα το Σάββατο 14 Ιανουαρίου 2017 στο Πνευματικό Κέντρο Ποταμού και την Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2017 στο Λεοντίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ, περί ώραν 6.30 μ.μ. Τό θέμα του πολύ ένδιαφέρον και μόνο σάν ακουσμα. «Τό κρεβάτι τοῦ μπαμπά καί τῆς μαμᾶς καί τό χαϊδεμένο παιδί».

Άν μπορούσαμε μέ μία λέξη, μᾶς είτε ό π. Πέτρος, νά πούμε τί σημαίνει τό κρεβάτι τοῦ μπαμπά καί τῆς μαμᾶς σημαίνει ιερότητα καί αύτή τήν ιερότητα όφειλουν οι σύζυγοι νά τήν διαφυλάξουν. Πρώτη μέριμνα τοῦ ένός καί τοῦ ἄλλου συζύγου είναι ό ἄλλος σύζυγος, όχι το παιδί.

Τό χαϊδεμένο παιδί είναι τό κακομαθημένο παιδί. Κοινό καί κυριο χαρακτηριστικό τοῦ χαϊδεμένου παιδιοῦ είναι ή ΓΚΡΙΝΙΑ μέ έξαιρεση τήν όξεια ή χρονία σωματική νόσο. Έδω θά άναφερθούμε σαύτό τό παιδί πού μέρα-νύχτα μπορεί νά μυξοκλαίει καί νά γκρινιάζει χωρίς λόγο.

Ποιές είναι οι αιτίες πού ένα παιδί γίνεται κακομαθημένο;

1) Η γενετική προδιάθεση τοῦ χαρακτήρα. Μερικά παιδιά άπό τήν ώρα πού θά γεννηθοῦντες έχουνε έπιθετικό κλάμα.

2) Οι αἴθονες ή ακατάληλες παροχές. Π.χ. νά δώσουμε λεφτά ή νά άγοράσουμε στα παιδιά μας ένα γλύκισμα ή ένα σνάκ όταν αύτά δέν πεινάνε.

3) Άκατανόητες ύποχωρήσεις. Δέν πρέπει νά ύποχωρούμε όταν τό παιδί μας μᾶς πιέζει. Μάλιστα, γιά τά μεγαλύτερα παιδιά ύπάρχουν καί μεγαλύτεροι κίνδυνοι. Π.χ. Σέ έναν έφηβο ή σ' ένα 13άρχον παιδί δέν πρέπει νά τού χαρίσεις ένα μηχανάκι, ούτε νά τού δώσεις στά 14 τό άμάξι νά τό όδηγήσει.

4) Οι φανερές παρουσία τοῦ παιδιοῦ διαφωνίες τοῦ ζευγαριοῦ, πού προϋποθέτουν θυμό, όργη, έλλειψη άγαπης καί γίνονται άκομη καί έν απουσία τῶν παιδιών. Μέ άποκορύφωση τό έπόμενο αἴτιο.

5) Η τραγικότητα του διαζυγίου. Δέν ύπάρχει περίπτωση διαζυγίου πού νά μήν κοστίζει στό παιδί. Καί μάλιστα όταν τό παιδί είναι μικρότερο τοῦ κοστίζει καί άσυνείδητα, χωρίς δηλ. νά τό καταλαβαίνει.

6) Η έλλειψη ἄλλων νηπίων στό περιβάλλον, νά μήν έχει τό παιδί έπαφή μέ ἄλλα παιδιά. Σ' αύτή τήν

περίπτωση μπορούμε νά τό φέρουμε σέ έπαφή μέ ξαδελφάκια, γειτονόποια καί πρό τοῦ παιδικοῦ σταθμοῦ, συνομήληκα ή καί μεγαλύτερα. Γιατί τά παιδάκια έχουν μία αύτοπαιδαγωγική μεταξύ τους, δηλ. κοινωνικοποιούνται καλύτερα.

7) Οι ἄστοχες παρεμβάσεις παπούδων, γιαγιάδων, συγγενῶν, οί οποῖοι καμμιά φορά μπορεῖ νά έπιτιμήσουν καί τούς γονεῖς. Ύποδεικνύει αύτό καί μιά ἄλλη άναγκη. Νά μήν μένουν άκριβως στό ίδιο σπίτι οι παπούδες καί οι γιαγιάδες.

8) Η παθολογική ταύτιση τοῦ παιδιοῦ μέ τόν ένα γονέα, μπορεῖ νά γίνει καί αύτό αἰτία άνωριμότητος τοῦ παιδιοῦ. Νά μήν ταυτίζεται τό παιδί μέ κανέναν άπό τούς δύο γονεῖς γιατί αύτό προκαλεῖ ζημιά μιά καί τό παιδί δέν είναι έξαρτημα κανενός γονέως. Είναι άνεξάρτητη προσωπικότητα.

9) Καταναλωτισμός - Διαφημίσεις. Τό νά άγοράζουμε συνέχεια πράγματα στό παιδί μας σύμφωνα μέ τίς έπιταγές τῶν διαφημίσεων καί όχι τῶν πραγματικῶν του άναγκων.

10) Υπερπροστατευτική-στερητική μαμά. Γιά ολα αύτά εύθυνεται ή κακή ψυχολογία ή τοῦ ένός ή καί τῶν δύο γονέων. Έτσι έχουμε μία μαμά ύπερπροστατευτική (πρόσεχε Γιωργάκη) ή στερητική (μή αύτό καί μή έκεινο). Καί οι δύο έκδοχές αύτης τῆς μαμᾶς είναι έκδοχές παθολογικής μαμᾶς άπό άποψεως ψυχολογικής, ίσως καί τού μπαμπά. Άναφέρθηκε περισσότερο στή μαμά ό π. Πέτρος γιατί, οπως μᾶς έξήγησε, είναι αύτή πού κυρίως άγει τό παιδί στήν τόσο μικρή ήλικια.

Μέ τήν ιδιότητα τοῦ γιατροῦ ό π. Πέτρος άναφέρθηκε στίς δύο είδων θεραπείες. Στήν προληπτική («κάνω αύτό γιά νά μήν άρρωστησω...») καί στήν συμπτωματική («ἀπαξ καί άρρωστησω θά...»). Στή θεραπεία τοῦ παιδιοῦ τοῦ χαϊδεμένου ή προληπτική θεραπεία είναι καλύτερη, βαθύτερη καί έν προκειμένω έδω γιά τό καλό τοῦ παιδιοῦ είναι ριζική. Ποῦ έγκειται ή προληπτική θεραπεία;

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ

1) Συνειδητοποίηση τῆς εύθυνης τῶν γονέων. Νά μήν παρασυρθεῖ στήν άπόφαση γιά τό γάμο του τό ζευγάρι άπό δευτερεύοντα, οπως οικονομικά, κοινωνικά, τά έξ άναγκης, κ.λπ. Νά σκέφτονται τό μέλλον καί νά σκέφτονται οτί έχουν εύθυνη ό ένας άπέναντι στόν άλλον. Νά μήν είναι ιδιοτελεῖς γιά νά μήν περά-

σει αύτό και στά προσδοκώμενα παιδιά.

2) Συμβουλή πρίν άπ' το γάμο άπό τόν πνευματικό, γιά τόν γάμο, ή καί ένός ψυχολόγου γιά νά καταλάβουμε τί μᾶς γίνεται.

3) Ή άτενιση τοῦ μέλλοντος τοῦ παιδιοῦ πού προσδοκάται. Τί θέλουμε έμεις πού θά παντρευτούμε γιά τά παιδιά πού θά κάνουμε; Νά έχουμε ή νά είναι; Ούδεποτε ίκανοποιείται ό ανθρωπος μέ τό «έχειν». Σημαντικό τό «είναι». Νά είναι άνθρωποι ισορροπημένοι μέ άγαπη, μέ άγαπη γιά τήν έργασία, μέ αισιοδοξία, μέ νόημα στή ζωή τους, τό όποιο θά τό δώσουμε σ' αὐτά μέ τό παράδειγμά μας. **Άυτό τό «είναι» γιά τά παιδιά μας είναι ένα όραμα, τό όποιο πρέπει νά τό έχουμε σκεφθεῖ νωρίτερα.** «Οχι «όσα πάνε κι οσα έρθουνε» στόν γάμο μας.

4) Νά έχει πάρει τό ζευγάρι κοινές προαποφάσεις σέ πρακτικά θέματα: γιά τήν ίσορροπία μεταξύ αισθητρότητας καί έπιείκειας. Νά ξέρει τό ζευγάρι οτι ή μέ βία παρότρυνση τοῦ παιδιοῦ έχει άρνητικά άποτελέσματα.

5) Προσευχή γιά τή μέλλουσα οικογένεια. Τελευταίο, άλλα τό σημαντικότερο άπ' όλα τά προηγούμενα. Κοινή προσευχή τοῦ ζευγαριοῦ στό ξεκίνημα τής κοινῆς του ζωῆς γιά φώτιση τοῦ Θεοῦ καί ή αἰσθηση τής παρουσίας Του στή ζωή μας. Δέν είμαστε μόνοι.

Ποῦ έγκειται ή συμπτωματική θεραπεία; «Όταν δηλ. δούμε οτι κάτι δέν πάει καλά μέ τό παιδί μας τί μπορούμε νά κάνουμε;

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ

1) Βάζουμε όρια στό παιδί, άκομή καί άπό τήν πρώτη ήμέρα στό μαιευτήριο! π.χ. στό μαιευτήριο ή μαμά θά έχει τό παιδί της μία ώρα τό πρωί, μία ώρα τό μεσημέρι καί μία ώρα τό βράδυ. Αύτό είναι ένα μήνυμα στό νεογέννητο κατά τίς πρώτες ήμερες τής ζωῆς του. Τά όρια αύτά είναι άναλογα μέ τίς συνθήκες καί τό χαρακτήρα τοῦ κάθε παιδιοῦ.

2) Ψυχραιμία γιατί ένα παιδί μέ τό κλάμα του μπορεῖ νά μᾶς σκάσει. Πρέπει νά έχουν άντοχές ό μπαμπάς καί ή μαμά.

3) Ύπομονή. Έδω παλεύουν δύο άντιθετες δυνάμεις. Τό πείσμα τοῦ παιδιοῦ καί ή ύπομονή τοῦ μπαμπά καί τής μαμάς.

4) Σταθερότητα καί έμμονή στίς άποφάσεις καί νά είμαστε σίγουροι οτι τό παιδί άπό μία τέτοια σταθερότητα δέν αισθάνεται ποτέ οτι ή μάνα του δέν τό άγαπάει. Σταθερότητα στίς άποφάσεις δέν σημαίνει έγκατάλειψη τοῦ παιδιοῦ. Άντιθετα.

5) Ποτέ τό παιδί στό κρεβάτι τῶν γονέων γιά υππονο. Νά μήνει τό παιδί στό κρεβάτι τῶν γονέων μέχρι νά ξημερώσει. Αύτό κάνει καί κακό στούς γονεῖς, άλλα τό χειρότερο είναι οτι κάνει κακό στό παιδί, διότι τό κάνει έξαρτημένο. Αύτό σημαίνει «δέν μπορώ μόνος μου στή ζωή». Νά έχει άν είναι δυνατόν άπό πολύ νωρίς καί τό δικό του δωμάτιο.

6) «Οριο στή γαλουχία. Σ' αύτό τό σημείο ό π. Πέτρος άναφέρθηκε στό θέμα τοῦ θηλασμού, ό όποιος είναι πολύ καλός, άλλα ό παρατεινόμενος πέρα άπό ένα όριο δημιουργεῖ βρεφοποίηση τοῦ παιδιοῦ. Θά πρέπει νά βάλουμε ένα όριο στόν θηλασμό σέ συνεννόηση μέ τόν σύζυγό μας, τόν παιδιάτρο, τήν μαία κ.λπ., γιά νά μπορέσει τό παιδί νά ώριμάσει.

7) Φαγητό. Χρυσός κανόνας: τήν ώρα πού θά φάει τό παιδί καί τό είδος τοῦ φαγητού πού θά φάει τό κανονίζουν οι γονεῖς, ένω τήν ποσότητα θά τήν κανονίσει τό ίδιο τό παιδί.

8) Οι παππούδες καί οι γιαγιάδες νά είναι στό ρόλο τους, στόν άγαθό καί χωρίς εύθυνες ρόλο τους. Σέ περίπτωση διαφωνιών μέ τό παιδί νά παίρνουν πάντα τό μέρος τῶν γονέων καί ποτέ τοῦ παιδιοῦ.

9) Τό ξύλο νά είναι μόνο εύκαιριακό καί νά είμαστε πάντα ψυχραιμοί. Μπορούμε νά έχουμε έναλλακτικές προτάσεις, ὅταν ούτο έπιμονα θέλει κάτι καί νά προσπαθούμε νά τό χειρισθούμε καί κάπως «διπλωματικά».

10) Τό σπουδαιότερο άπ' όλα είναι ή προσευχή μας. Αύτή μᾶς δίνει δύναμη καί τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Έκλεισε ό π. Πέτρος τήν πολύ ώραία καί έμπεριστατωμένη όμιλία του παροτρύνοντάς μας νά δούμε μέ τήν φαντασία μας τί παιδί θέλουμε νά κάνουμε, εύχόμενος σέ δόλους μας νά κάνουμε τέτοια παιδιά, πού θά τους άνήκει ή Βασιλεία τῶν ούρανῶν, όπως ό ίδιος ό Χριστός είπε: «...τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ή Βασιλεία τῶν ούρανῶν». Ήταν έμπεριστατωμένη καί μεστή ή όμιλία τοῦ π. Πέτρου Μαριάτου γιατί μᾶς μίλησε μέ τήν πείρα πού τοῦ δίνει ή τριπλή ίδιοτητά του, ώς ιερέως-πνευματικού, ώς ιατροῦ, άλλα καί ώς πατέρα έξι παιδιών καί νόνου, όπως άρεσκεται νά άποκαλείται (καθ' Κεφαλλονίτης) 10 έγγονιῶν! Τόν εύχαριστούμε θερμά.

‘Η «Σχολή Γονέων» τόν Φεβρουάριο 2017

“Εγίνε το Σάββατο 11/2/2017 στο Πνευματικό Κέντρο Ποταμού και την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου 2017 στο Λεοντίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού, περί ώραν 6.30 μ.μ. Όμιλήτρια ή Παιδαγωγός Προσχολικής Ήλικιας κ. Άγγελική Λεονταράκη-Στάθη με θέμα: «Η έπικοινωνία γονέων και έκπαιδευτικών».

‘Η οικογένεια και τό σχολείο άποτελούν τούς άκρογνωνιαίους λίθους τής άναπτυξής και τής κοινωνικοποίησης τού ἀτόμου. Είναι έπομένως αὐτονόητο ότι ή μεταξύ τούς συνεργασία πρέπει οχι μόνο νά ένθαρρυνεται ἀλλά και νά καλλιεργεῖται συστηματικά και μεθοδικά μέ βάση τής ἀρχής τῆς ἀμοιβαιότητας και τῆς ἀλληλεγγύης, προκειμένου ο μαθητής νά έχει τό μέγιστο δυνατό ὄφελος.

‘Η σχέση έκπαιδευτικών και γονέων ἀρχίζει νά «χτίζεται» στόν χώρο τής προσχολικής άγωγής, δηλαδή στούς παιδικούς σταθμούς και στά νηπιαγωγεία, γι' αύτό και θά πρέπει νά γίνει μέ καλή διάθεση και πολύ προσπάθεια.

Μέ τήν άναγνώριση τῶν άναγκῶν τοῦ καθενός θά έχουμε κάνει τό πρώτο βήμα, θά έχουμε μιά ὅμαλή και ούσιαστική προσαρμογή τῶν παιδιῶν, τῶν γονιῶν και τῶν έκπαιδευτικῶν στήν έκάστοτε έκπαιδευτική κοινότητα. Άρχικά οι παιδαγωγοί πρέπει νά άναγνωρίσουν τίς άνάγκες τῶν παιδιῶν ὅσο καί τῶν γονέων τους ὡστε σταδιακά νά τούς κάνουν νά αισθανθοῦν ἀσφάλεια, ἐμπιστοσύνη, ἀγάπη, στοργή και ότι άνήκουν πιά ώς ἐνεργά μέλη στήν έκπαιδευτική κοινότητα τήν ὅποια μετέχουν. Οι γονεῖς ἀπ' τήν πλευρά τους πρέπει κι ἔκεινοι νά άναγνωρίσουν τίς άνάγκες τῶν έκπαιδευτικῶν. Οι δάσκαλοι έχουν άναγκη νά αισθάνονται ότι οι γονεῖς τούς σέβονται και τούς ἐμπιστεύονται. Έχουν

άναγκη ἀπό αἰσθημα αὐτοεκτίμησης κατά τή διάρκεια τῆς ἐργασίας τους, ἀπό ἓνα ύγιες και ποιοτικά κατάλληλο σχολικό περιβάλλον ὥστε νά μποροῦν νά προγραμματίζουν τήν διδασκαλία τους, νά κάνουν σωστή κατανομή τοῦ χρόνου και νά συνεργάζονται μέ ἄλλους ἐπαγγελματίες και φορεῖς σχετικούς μέ τήν ἐκπαίδευση, ὅπως ψυχολόγους, λογοθεραπευτές, γιατρούς, παιδαγωγούς εἰδικής άγωγής, θεατρολόγους, μουσικούς κ.ἄ.

Ο σεβασμός στό πρόσωπο τοῦ δασκάλου και τό λειτούργημά του και ή μετάδοση αύτοῦ και στό παιδί, είναι ἵσως ή πιό σημαντική παράμετρος, γιά νά διατηρηθεί μιά θετική ἀτμόσφαιρα στήν ὅλη σχέση γονέα- δασκάλου-παιδιοῦ.

Τρόποι έπικοινωνίας γονέων και έκπαιδευτικών

Προσωπική έπικοινωνία. Αύτή είναι ή πιό σημαντική μορφή έπικοινωνίας ὅλων τῶν ἀτόμων. Ετσι και γιά τούς γονεῖς και τούς έκπαιδευτικούς. Γιά τό λόγο αύτό σέ κάθε σχολείο ὄργανώνονται ὅμαδικές και ἀτομικές συναντήσεις.

Γραπτή έπικοινωνία. Η γραπτή έπικοινωνία ἀφορᾶ ἐνημερωτικά σημειώματα κυρίως τῶν έκπαιδευτικῶν πρός τούς γονεῖς.

Τηλεφωνική έπικοινωνία. Αύτός ο τρόπος έπικοινωνίας ἀφορᾶ κυρίως διαδικαστικά ζητήματα. Όστόσο ύπάρχουν γονεῖς πού λόγω φόρτου ἐργασίας ὀδυνατοῦν νά πάνε στό σχολείο τοῦ παιδιοῦ τους τίς μέρες και τίς ώρες πού γίνονται οι συναντήσεις, ὅπότε σέ αύτή τήν περίπτωση τό τηλέφωνο βοηθάει πολύ.

Από αύτούς τούς τρόπους έπικοινωνίας γονέων έκπαιδευτικῶν οι ὅμαδικές συναντήσεις θεωροῦνται ἀπό τούς πιό ἀξιόλογους τρόπους ἀνάπτυξης και διατήρησης τής έπικοινωνίας μεταξύ γονέων και παιδαγωγῶν.

‘Η ἐπίδραση τής γονεϊκής ἐμπλοκής

‘Η ἐνεργός συμμετοχή τῶν γονέων ἔχει σημαντικά ὄφέλη γιά ὅλους τούς μαθητές ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ήλικια, τό κοινωνικοοικονομικό ἐπίπεδο και τό πολιτισμικό πλαίσιο.

Τέλος ὅσον ἀφορᾶ τούς έκπαιδευτικούς. Αύτοί έχουν τή δυνατότητα νά κατανοήσουν κα-

‘Αγιασμός τοῦ Νηπιαγωγείου Ποταμοῦ στό σχολικό κτίριο τῆς Αγίας Πελαγίας

Μέ επισημότητα τελέσθηκε ό Άγιασμός γιά τήν έναρξη λειτουργίας τοῦ Νηπιαγωγείου Ποταμοῦ στό νέο του κτίριο, στις 14 Φεβρουαρίου 2017, στό πρώην Δημοτικό Σχολεῖο τῆς Αγίας Πελαγίας, πού κτίσθηκε τό 2000 ἀπό τόν Οργανισμό Σχολικῶν Κτιρίων καὶ τά τελευταῖα χρόνια παρέμενε κλειστό.

Τόν Άγιασμό τέλεσε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ ό όποιος ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν ἀξιοποίηση τοῦ σχολικοῦ αὐτοῦ κτιρίου καὶ εύχήθηκε τά καλύτερα στή σχολική κοινότητα. Παρέστησαν ό Δήμαρχος κ. Χαρχαλάκης, ό Αντιδήμαρχος κ. Κομηνός, Δημοτικοί Σύμβουλοι, Τοπικοί Πρόεδροι καὶ Ἐκπρόσωποι Τοπικῶν Κοινοτήτων, γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ κάτοικοι τῆς περιοχῆς. “Οπως εἶναι γνωστό, τό Νηπιαγωγείο Ποταμοῦ στεγάστηκε γιά περισσότερα ἀπό 10 χρόνια σέ προκατασκευασμένες αἰθουσες στόν Ποταμό, σέ μια ἐγκατάσταση πού ἐλάχιστες ἐκπαιδευτικές προϋποθέσεις μποροῦσε νά καλύψει.

Σέ συνεργασία μέ τή σχολική κοινότητα ἡ Δημοτική Ἀρχή ἔλαβε τήν ἀπόφαση μετεγκατάστασης καὶ ἀξιοποίησης τοῦ σύγχρονου Σχολείου τῆς Αγίας Πελαγίας, χωρίς νά λάβει ύπόψη της τοπικιστικές ἡ γεωγραφικές ἐνστάσεις, πού δέν μποροῦν νά συνδέονται μέ τόσο σοβαρά καὶ λεπτά ἐκπαιδευτικά ζητήματα, πού ἄπτονται τῆς ἀσφάλειας καὶ τῆς παιδείας τῶν μελλοντικῶν γενεῶν.

‘Αξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι οἱ γονεῖς προέβησαν σέ

σειρά δαπανῶν γιά τήν ἐπιδιόρθωση ὄρισμένων προβλημάτων τοῦ κτιρίου, προκειμένου οἱ μαθήτες καὶ οἱ δάσκαλοι νά ἀπολαμβάνουν πλέον ἐνός σύγχρονου καὶ ἀσφαλοῦς ἐκπαιδευτικοῦ περιβάλλοντος πού ἔχει πολλές δυνατότητες περαιτέρω ἀναβάθμισης καὶ ἀνάπτυξης.

Τό λόγο ἔλαβε ή Διευθύντρια τοῦ Νηπιαγωγείου κ. Ἀννίτα Χατζῆ, καθώς καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Γονέων, πού τόνισαν ὅτι τό νέο Σχολεῖο μπορεῖ ἐπάξια νά συγκριθεῖ μέ τά σύγχρονα Νηπιαγωγεῖα τῆς Αττικῆς, ἐνῶ ἔξηραν τήν συνεργασία ὥλων τῶν φορέων μέ τό Δῆμο, προκειμένου νά ὀλοκληρωθεῖ ἡ μεταστέγαση. Στή συνέχεια ό κ. Δήμαρχος ἀναφέρθηκε στήν ἀναγκαιότητα τῆς μεταστέγασης τοῦ Νηπιαγωγείου καὶ στίς σχετικές ἐνέργειες τοῦ Δήμου, προκειμένου νά ἔχασφαλισθοῦν οἱ καλύτερες συνθήκες λειτουργίας τοῦ Νηπιαγωγείου τοῦ βορείου τμήματος τῆς νήσου μας.

λύτερα τίς ἀνάγκες τῶν μαθητῶν τους, νά ύποστηριχθοῦν κατάλληλα στό ἔργο τους ἀπό τούς γονεῖς καὶ νά εἶναι πιό ἀποτελεσματικοί μέσα ἀπό τήν ἐνίσχυση τῶν διδακτικῶν πρακτικῶν πού ἀκολουθοῦν.

Στό τέλος τῆς ὁμιλίας της ἡ ἀγαπητή μας νηπιαγωγός Ἀγγελική Λεονταράκη κάλεσε στό βῆμα δύο ἐκπαιδευτικούς. Τήν δασκάλα καὶ Ἀνθή Μαυρομάτη, σάν ἐκπρόσωπο τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης καὶ τήν φιλόλογο καὶ Μαριλένα Καλλιγέρου, σάν ἐκπρόσωπο τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, προκειμένου νά μᾶς

πούνε τί συμβαίνει στά σχολεῖα τους. Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή ἔγινε μία ἐποικοδομητική καὶ πολύ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση μεταξύ τῶν τριῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν παρευρισκομένων.

Εὐχαριστοῦμε καὶ τίς τρεῖς ἐκπαιδευτικούς καὶ ιδιαίτερα τήν ὁμιλήτριά μας καὶ Ἀγγελική Λεονταράκη γιά τήν σφαιρική καὶ ὀλοκληρωμένη ἀνάλυση τοῦ θέματός της, τής συνεργασίας ἐκπαιδευτικοῦ καὶ οικογένειας καὶ πώς αὐτή ἡ συνεργασία ἀναδεικνύεται σέ βασικό παράγοντα προκειμένου νά ἐπιτευχθεῖ μιά ποιοτική ἐκπαίδευση καὶ ἀποτελεῖ πάνω ἀπό ὅλα σχέση πολύτιμη γιά τά παιδιά μας.

Τά Κύθηρα τίμησαν τόν "Άγιο Χαράλαμπο

Μέ τήν προσήκουσα μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε ή Ιερά Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους στήν Ιερά Μητρόπολι Κυθήρων.

Κατά τήν ήμέρα αυτή ἐορτάζουν πολλοί Ναοί τῆς Μητροπόλεως, ἐνοριακοί ἀλλά καὶ παρεκκλήσια. Τήν παραμονή τό ἀπόγευμα ὁ Σεβασμώτατος χοροστάτησε στούς Ἐσπερινούς τῶν Ἐνοριῶν Φρατσίων καὶ Μυλοποτάμου (διαδοχικά).

Τήν κυριώνυμη ἡμέρα ἐτέλεσε τήν Ἀναίμακτη Θυσία στόν περικαλλέστατο Ιερό Ναό Ἅγιου Χαραλάμπους τῆς κωμοπόλεως Καραβᾶ, μέ τήν παρουσία τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς νήσου.

Μετά τή Θεία Λειτουργία τελέσθηκαν μέ λαμπρότητα τά ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισμένου Κοινοτικοῦ Καταστήματος-Δηλαβερείου Ιατρείου τῆς Τοπικῆς Κοινότητας Καραβᾶ, τό ὅποιο ἔδρυσε ὁ μεγάλος εὐεργέτης Εὔσταθιος Δηλαβέρης τό 1924 καὶ ἀνακαινίσθηκε μέ δαπάνες τοῦ Δήμου.

Κατά τόν Ἅγιασμό τῶν ἐγκαινίων ὁ Σεβασμώτατος συνεχάρη τή Δημοτική Ἀρχή γιά τά ἔργα εὐπρεπισμοῦ στό νησί, ἐνώ ὁ Δήμαρχος κ. Χαρχαλάκης τόνισε ὅτι τό συγκεκριμένο κτίριο εἶναι ἐμβληματικό, λόγω τῆς ιστορίας του καὶ ὅτι εἶναι χρέος τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς νά διατηρεῖ σέ καλή κατάσταση τά δημοτικά ἀκίνητα.

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητας κ. Τσάκος ξενάγησε τούς παρευρισκομένους κάνοντας ίδιατερη ἀναφορά στούς εὐεργέτες τῆς Κοινότητας, τά κάδρα τῶν ὅποιών κοσμοῦν τό κτίριο.

Ίδιαίτερη θέση μέσα στό κτίριο ἔχει τό Δί-

πλωμα πού ἀπένειμε ὁ Βασιλεύς Παῦλος «μετά τοῦ Βασιλικοῦ Εύστημο» στήν Κοινότητα Καραβᾶ, καθώς καὶ ἡ προσωπογραφία τοῦ μεγάλου εὐεργέτη τῶν Κυθήρων καὶ τοῦ Δήμου Πειραιᾶ μέ καταγωγή ἀπό τόν Καραβᾶ Κυθήρων Εύσταθίου Δηλαβέρη, αὐθεντικό ἔργο (λάδι σέ μουσαμά) τοῦ μεγάλου ζωγράφου Γεωργίου Ροΐλοῦ.

Μία θέση μέσα στό ἀνακαινισμένο κτίριο ἔχει ἀποδοθεῖ στόν κατεχόμενο Δήμο Καραβᾶ τῆς Κύπρου, μέ τόν ὅποιο ὁ Δήμος Κυθήρων εἶναι ἀδελφοποιημένος καὶ διατηρεῖ πολυετεῖς ἀδελφικούς δεσμούς.

Ἀκολούθησε ἡ κοπή τῆς βασιλόπιττας τῆς Τοπικῆς Κοινότητας Καραβᾶ στό ἑστιατόριο «Λεμονόκηπος».

Ο Ιατρός κ. Κοσμᾶς Μεγαλοκονόμος στό βιβλίο του «ΠΟΤΑΜΟΣ ιστορία καὶ εἰκόνες» γράφει γιά τόν Εύσταθιο Δηλαβέρη:

«Ἡ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Δηλαβέρη ἦταν ὁ πανέμορφος Καραβᾶς. Τό χωριό τῶν μεγάλων εὐεργετῶν πού ἡ ἀψίδα στήν εἰσοδό του σέ αὐτούς εἶναι ἀφιερωμένη.

Τό 1924 ἔδρυσε Ιατρεῖο, τό ἔξοπλισε καὶ τό συντήρησε γιά νά ἔρχεται γιατρός νά ἐξετάζει τούς συγχωριανούς του.

Σήμερα στήν μικρή πλατεῖα τοῦ Ἅγιου Χαραλάμπους τοῦ Καραβᾶ στέκει ἀκόμα τό κτήριο.

Σώζεται καὶ ἡ σφραγίδα του ιατρείου μέ τό πρόσωπο τοῦ ιδρυτή του χαραγμένο.

Στήν Έκκλησία τοῦ Ἅγιου Χαραλάμπους ὁ Δηλαβέρης ἄφησε γενναῖο ποσό γιά νά μνημονεύεται τίς Κυριακές τ' ὄνομά του...».

Η εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Θεολόγου-Πρωτοψάλτου Παύλου Καλλίκα

Μέσα σέ κλιμα πνευματικής άγαλλιάσεως καί οὐράνιας εύφροσύνης ἐτελέσθη τό Σάββατο 11 Φεβρουαρίου 2017 ή εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ εὐσέβεστάτου Θεολόγου καὶ Πρωτοψάλτου κ. Παύλου Καλλίκα στόν/ιερό Ναό Ἀγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων. Σεραφεῖμ καί μέ τή συμμετοχή μεγάλου μέρους τοῦ Ιεροῦ Κλήρου τῆς νήσου, τοῦ Δημάρχου, τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους πιστῶν.

Ο νέος Διάκονος τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως ἔχει καταγωγή ἀπό τὸν Καραβᾶ τῶν Κυθήρων, εἶναι πολύτεκνος καὶ θά διακονήσει μὲ θέρμη τὸ Ιερό Θυσιαστήριο. Διαμένει μόνιμα στά Κύθηρα ἀπό τὸ 2015 καὶ κατά τὰ τελευταῖα 2 ἔτη διηκόνησε ὡς Πρωτοψάλτης στήν Ἐνορία Παναγίας Ἰλαριωτίσσης Ποταμοῦ, ἐπικουρώντας τὸν εὐλαβῆ Ιερέα τῆς κωμοπόλεως π. Πέτρο Μαριάτο, Ἱατρό.

Ο Σεβασμιώτατος ἀπηρύθυνε λόγους νουθεσίας στό νέο Κληρικό, δίνοντας ἔμφαση στίς παραινετικές ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρός τὸν Τιμόθεο καὶ τὸν Τίτο, χαρακτηρίζοντας τὴν ἡμέρα αὐτή ὡς μία ἀπό τίς συγκινητικότερες τῆς ἔως τώρα Ἀρχιερατικῆς του διακονίας, ἀφοῦ πρό 10 ἐτῶν ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε τελέσει τὸ Μυστήριο τοῦ Γάμου τοῦ χειροτονηθέντος Κληρικοῦ, στήν πόλη τῶν Πατρῶν, εὐχόμενος τότε ἐνδομύχως νά τὸν ἀναδείξει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ σέ Ιερέα τοῦ Υψίστου.

Η Ιερά Μητρόπολις Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων, ἡ μικροτέρα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά τόσο ιστορική πού μαρτυρεῖται ἀπό τοὺς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες, ἔτυχε ἰδιαιτέρας εὐλογίας κατά καιρούς τόσο γιά τὴν εὐσέβεια τῶν Ποιμεναρχῶν τῆς (Μάξιμος Μαργούνιος, Προκόπιος Καλλονᾶς, Εὐθύμιος Καρββαθᾶς, Δωρόθεος Κοτταρᾶς-μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν-, Μελέτιος Γαλανόπουλος κ.λπ.) ἀλλά καὶ γιά τὴν θεοσέβεια τῶν/ιερέων τῆς, πού μπορεῖ, νά είναι ὄλιγοι, είναι ὅμως "ἐκλεκτοί" κατά τὴν Εὐαγγελική ρήση καὶ ποιμαίνουν τὸν πιστὸ Κυθηραϊκό λαό μέ εύπρεπεια καὶ βαθειά πίστη, ὁδηγώντας τὸν εἰς νομάς σωτηρίους σέ καιρούς δυσχείμερους. Ἡσ είναι στερεωμένος

ό νέος Διάκονος τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων.

Παραθέτουμε στή συνέχεια τήν προσφώνησι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφείμ πρός τὸν χειροτονούμενο καὶ τήν ἀντιφώνησι τοῦ π. Παύλου.

Άγαπητέ μου Υποδιάκονε Παῦλε,

Γνωρίζεις ἐπάρκως μέ ποια αἰσθήματα χαρᾶς καὶ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως σέ ύποδέχομαι αὐτή τή στιγμή πρό τῶν ιερῶν ἀναβαθμῶν τοῦ Ἀγίου Θυσιαστηρίου, κατά τήν όποια, ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβες τήν χάριν τοῦ Υποδιακόνου, πού ἀνήκει στόν κατώτερο Ιερό Κληρο, εἶσαι ἐτοιμος νά εἰσελθης εἰς τά Ἀγία τῶν Ἀγίων, εἰς τό Ιερόν Βῆμα, διά νά προχειρισθῆς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας καὶ φρικτῆς Τραπέζης εἰς Διάκονον τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ νά λάβης τὸν πρῶτο βαθμό τῆς Ιερωσύνης.

Όμολογῶ ὅτι τό ιερό αὐτό καὶ πολύ χαρμόσυνο γεγονός ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς μεγαλύτερες χαρές τῆς Ἀρχιερατικῆς μου ζωῆς.

Όταν πρό 10ετίας περίπου εὐλογοῦσα στήν εὐλογημένη καὶ Ἀγιοβάδιστη πόλι τοῦ Πρωτοκλήτου, τήν Πάτρα, τά στέφανα τῆς εἰς γάμον κοινωνίας σου μετά τῆς εὐσεβοῦς συζύγου σου Ἐλένης, εὐχήθηκα ἐνδόμυχα καὶ ἀνέμενα ἔκτοτε τήν εὐλογημένη αὐτή ἡμέρα καὶ ὥρα. Ἐπέστη ὁ καιρός, ἀγαπητέ μου Υποδιάκονε Παῦλε, ὥστε σέ ὠριμή ἡλικία καὶ ἐπειτα ἀπό κοινή ὥριμη καὶ ὄμοφρονα

Συνέχεια στή σελ. 30.

Συνέχεια από τή σελ. 29.

ἀπόφασι μετά τῆς ἐκλεκτῆς ὁμοζύγου σου, μετά καὶ ἀπό τὴν σύμφωνη γνώμη καὶ συγκατάθεσι τοῦ σεβαστοῦ σου Πνευματικοῦ π. Λουκᾶ, ἀλλοτε συμμοναστοῦ μου εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν Πατερικῆς Διακονίας "Υδρας καὶ νῦν Ἡγουμένου καὶ Ἱεροκήρυκος Τροιζηνίας, νά εἰσοδεύσης εἰς τὸ Ἱερό Θυσιαστήριο ὡς θεῖος Λειτουργός.

Ἄσφαλῶς αὐτή τὴν ὥρα συναγάλλεται καὶ συνευφραίνεται ἡ εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν Θυσιαστήριον παρεδρεύουσα ἀγίᾳ ψυχῇ τοῦ ἐν ἀγίοις ἀναπαιομένου ἀλησμονήτου Γέροντός μας

Μητροπολίτου "Υδρας, Σπετσῶν καὶ Αιγίνης κυροῦ Ἱεροθέου, τοῦ πανορθοδόξου ἀκτινοβολίας ἀγίου τούτου Ἱεράρχου, ὁ ὅποιος ἰδιαίτερα σέ ἀγαποῦσε καὶ σέ ἐνέπνεε ἀπό τὰ παιδικά καὶ νεανικά σου χρόνια μέ την ἀγίᾳ ἀσκητική του βιοτῆ καὶ πολιτεία. Σοῦ προσέφερα ἔνα ἀπό τὰ τιμημένα ράσα του γιά νά είναι γιά σένα ὅ,τι ἡ μηλωτή τοῦ Προφήτη Ἡλία γιά τὸν Προφήτη Ἐλισαΐο, ὑπό πνευματικήν ἔννοιαν. Ἡ ἀσκητική του μορφή, τὸ ὄρθοδοξο φρόνημα καὶ οἱ ἀγιες εὑχές του νά σέ συνοδεύουν σέ ὅλη σου τὴν ἱερατική ζωή.

Ἐξ ἀπαλῶν ὄνυχων ἐγγνώρισες τὸν Χριστό καὶ ἐδιδάχθης τὰ τῆς πνευματικῆς πορείας καὶ ζωῆς ἀπό τούς εὐλαβεῖς γονεῖς σου καὶ τούς κατά καιρούς πνευματικούς ὁδηγούς καὶ διδασκάλους σου. Ὁλοκλήρωσες τίς σπουδές καὶ τὴν ἐν γένει κατάρτισί σου στὴν Ἀνωτέρα Ἑκκλησιαστική Σχολή καὶ στὴ Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν καὶ ἥδη μὲν ὅλα τὰ προαναφερθέντα εἶσαι ἔτοιμος καὶ εὔχροντος εἰς διακονίαν.

Καὶ ἡ θεολογικὴ καὶ ἡ μουσικολογικὴ κατάρτισίς σου θά συμβάλουν τά μέγιστα εἰς τὴν εὐόδωσιν τῆς θεοφιλούς διακονίας σου.

Ίδιαίτερα θέλω αὐτή τὴν ὥρα νά ἔξαρω τὴν προσσήλωσί σου εἰς τὴν Ὁρθόδοξη Πίστι καὶ Παράδοσι, εἰς τὴν «*ἄπαξ παραδοθείσαν τοῖς ἀγίοις πίστιν*», καὶ τὴν ἀφοσίωσί σου εἰς τὴν Μίαν καὶ Μόνην Ἀγίαν Καθολικήν καὶ Ἀποστολικήν Ἑκκλησίαν.

Ο καταξιωμένος Ἐπίσκοπος καὶ Γέροντάς μας, ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης "Υδρας κυρός Ἱερόθεος, ηὗχετο κατά τὴν Ἀγία Προσκομιδή σέ κάθε Θεία Λειτουργία: «*Ὑπέρ τῆς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἑκκλησίας τῆς ἀπό περάτων ἡως περάτων τῆς Οἰκουμένης. Τῆς λύσεως τῶν σχισμάτων καὶ τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς ἀναδείξεως ἀσπίλου καὶ ἀμάρου τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς ἐκλεκτῆς Σου Νύμφης. Μνήσθητι Κύριε τῆς ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἱεραποστολικῆς προσπαθείας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἑκκλησίας, ἐπεκτάσεως καὶ ὀλοκληρίας αὐτῆς. Τῆς ἔξαπλώσεως τοῦ Εὐαγγελίου Σου εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τῆς πληρώσεως τῆς ἐπαγγελίας τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως καὶ τῆς μιᾶς ποίμνης καὶ ἐνός Ποιμένος».*

Καλούμεθα, λοιπόν, νά ἀντιμετωπίζωμε μέν με βδελυγμία καὶ ἀποστροφή τὴν ὅποια αἴρεσι, πλάνη καὶ κακοδοξία, ἀλλὰ συμπαθῶς νά οἰκτίρουμε καὶ νά προσευχόμαστε ὑπέρ ἀνανήψεως τῶν πεπλανημένων συνανθρώπων μας.

«*Οντες σταθεροί καὶ ἀσάλευτοι εἰς τὴν πίστιν εἰς τὴν Μίαν καὶ Μόνην Ἀγίαν Καθολικήν καὶ Ἀποστολικήν Ἑκκλησίαν γνωρίζουμε τὴν ὑπαρξι ἐτεροδέων ὄμολογῶν καὶ κοινοτήτων καὶ ὅχι ἄλλων Χριστιανικῶν Ἑκκλησιῶν, πλήν τῆς Μιᾶς καὶ Μόνης Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας, ὅπως θέλουν νά τίς ἀποκαλοῦν οἱ ὄπαδοί τῆς κακοδόξου «βαπτισματικῆς, καλουμένης, θεολογίας» καὶ τῆς αἱρετικῆς, ὡσαύτως, «εὐχαριστιακῆς Ἑκκλησιολογίας».*

Ως Ἱερωμένος, ἀγαπητέ μου Ὑποδιάκονε

Παῦλε, νά είσαι πρωτίστως καί κυρίως μιμητής τοῦ μεγάλου Ἀρχιποίμενος, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τοῦ φερώνυμου σου Προστάτου, τοῦ μεγάλου τῶν ἐθνῶν Ἀποστόλου Παύλου, καί τῶν λοιπῶν Ἁγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας μας.

Ο ἄγιος Ἱερομάρτυς Χαράλαμπος, ὁ Προστάτης τῆς Ἔνορίας αὐτῆς, πού πανηγυρικά ἑωρτάσαμε χέρες τὴν ἀγία μνήμη του, ὁ «στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἑκκλησίας Χριστοῦ καί λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης», ὁ ὄποιος «ἔλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ διά τοῦ Μαρτυρίου καί ἐλυσε τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν», κατά τὸ Ἱερό Απολυτικό του, ἃς εἶναι τύπος καί ὑπογραμμός σου στὴν ἱερατική σου διακονία.

Καὶ ὁ σήμερον τιμώμενος ἄγιος Ἱερομάρτυρς Βλάσιος, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, ὁ ὄποιος εἶχε τὸ Ἐπισκοπεῖο του σέ ενα ἀπό τὰ σπήλαια τοῦ βουνοῦ καί μὲ τὶς εὐλογίες του ἐξημέρωνε τὰ ἄγρια ζῶα, ἥταν δέ ποιμήν ἄριστος τῶν λογικῶν προβάτων καί ἀλείπτης μαρτύρων (ἐπτά γυναῖκες τόν ἀκολούθησαν, ἐνῷ ὡδηγεῖτο εἰς τὴν φυλακήν, καί ἀπεκεφαλίσθησαν διά τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ), ἃς σέ ἐμπνέει στῇ νέᾳ σου ζωή καί διακονία.

Οσο θά παραμείνῃς εἰς τὸν πρῶτο βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, ἐνδεδυμένος τῆς Διακονίας χάριν, νά ἔχης ὡς φωτεινό σου πρότυπο τὴν ἀγία μορφή τοῦ ἀγίου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ὁ ὄποιος ἥτο «πλήρης πίστεως καί Πνεύματος Ἅγιου», «πλήρης πίστεως δέ καί δυνάμεως ἐποίει τέρατα καί σημεῖα ἐν τῷ λαῷ». Καὶ ὅταν ἀπελογεῖτο ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ συνεδρίου «ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἄπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀσεί πρόσωπον ἀγγέλου».

Ἄγαπητέ μου Ὑποδιάκονε Παῦλε,

Ἐχεις καλές πνευματικές καταβολές στὴ ζωή σου καί γαλουχήθηκες ἐπαρκῶς ἀπό τὰ νηπιακά σου χρόνια μέ «τό λογικόν καί ἄδολον γάλα» τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως καί μέ τὰ ζειδώρα νάματα τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος ἀπό τοὺς εὐσέβεις γονεῖς σου· ἀξιώθηκες δέ καί νά δημιουργήσεις, μέ τὴ Χάρι τοῦ Κυρίου μας καί τὴν ἀγαθή συμβίωσι καί συναντίληψι τῆς συζύγου σου Ἐλένης, μιά ὑποδειγματική καί εὐλογημένη οἰκογένεια, γι'

αὐτό καί ώς ἐκ περισσοῦ, μέ πατρική ἀγάπη, σοῦ ἀπηγόρουνα τούς παραινετικούς αὔτους λόγους.

Ἄπο σήμερα εἰσέρχεσαι καί σέ ὑποδέχεται μιά εὐρύτερη πνευματική οἰκογένεια, ὁ Ἱερός Κλῆρος τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας, ὁ Ἐπίσκοπος καί τὸ Τίμιο Πρεσβυτέριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων.

Νέο αἷμα δέχεται τὸ Ἱερό Σῶμα τῶν Ἱερέων τῶν νήσων μας καί τά εἰσοδιά σου αὐτά εἰς τὸν Ἱερόν μας Κλήρον τά χαιρετίζουμε ὅλοι μέ ἀπέραντη χαρά καί εὐφροσύνη.

Στὸ διάστημα τῆς μόνιμης ἐγκαταστάσεως τῆς οἰκογένειάς σου ἐδῶ στὴν Κυθηραϊκή μας γῆ, πού ἔχεις τίς ρίζες σου καί εἶναι ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς σου, διηκόνησες μέ ἐνθεο ζῆλο καί τὴν διακρίνουσά σε εὐσέβεια τὸ Ἱερό Ἄναλόγιο τῆς Παναγίας Ἰλαριώτισσας τοῦ Ποταμοῦ ὡς Πρωτοψάλτης, ἀλλά καί περιστασιακά στὸν Ἱερό αὐτό Ναό τοῦ Ἅγιου Χαραλάμπους τῆς κωμοπόλεως αὐτῆς.

Προσέφερες καί προσφέρεις τὴν πολύτιμη διακονία σου ως Κατηχητοῦ τῶν δύο αὐτῶν Ἔνοριῶν, καθώς εἶσαι «τό δεξί χέρι» τῶν σεβασμίων Ἐφημερίων των, τοῦ π. Πέτρου τοῦ Ἰατροῦ μας καί τοῦ π. Παναγιώτη. Ἐπίσης, διακονεῖς καί σέ ὁμάδες παιδιῶν καί νέων, πού ἐπιθυμοῦν νά σπουδάσουν τὴν πατρώα βιζαντινή-Ἑκκλησιαστική μουσική. Σημαντική ἥταν καί εἶναι ἡ παρουσία καί συμβολή σου στίς γιορτές τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων.

Τὸ θεῖο αὐτό χάρισμα τῆς προσεγγίσεως τῆς μαθητιώσης νεολαίας μας νά τό καλλιεργήσης ἔτι περισσότερο, διότι τά παιδιά μας πιό πολύ ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἔχουν ἀνάγκη στηρίξεως, συμπαραστάσεως καί πνευματικῆς χειραγωγήσεως. «Τέχνη τεχνῶν καί ἐπιστήμη ἐπιστημῶν τό ἄγειν τὸν ἀνθρωπὸν» (καί μάλιστα τὸν νέον ἀνθρωπὸν), κατά τὸν ἄγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο. Ο δέ ἄριστος παιδαγωγός τῶν νέων Μ. Βασίλειος ἐδέετο μέ τὴν λειτουργική του εὐχή τῆς Ἅγιας Ἀναφορᾶς πρός τὸν Πανάγαθο Κύριο καί Θεό μας, λέγων· «**Κύριε, τὴν νεότητα παιδαγώγησον**».

Καί τώρα, ἀδελφέ μου Ὑποδιάκονε Παῦλε, ἥλθε ἡ εὐλογημένη στιγμή νά σου ἀπευθύνω τὸν περιπόθητο λόγο τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· «**εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ... εἰσελθε εἰς τὴν χαράν τοῦ Κυρίου σου**», εἰσελθε εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

΄Αντιφώνησις τοῦ Ιερολογιωτάτου Διακόνου π. Παύλου Καλλίκα

Σεβασμιώτατε, Τίμιο Πρεσβυτέριο, σεβαστοί μου γονεῖς, ἀγαπητοί μου συγγενεῖς, ἐκλεκτοί μου φίλοι Κυθήριοι.

Μέχρι καὶ πρίν λίγο διάστημα σέ ὅσους μοῦ ἀπηγύθυναν τὴν ἑρώτηση περί τοῦ ἄν θά προχωρήσω στήν ιερωσύνη ἡ ἀπάντηση μου ἦταν ἀρνητική. Καὶ ὅμως, νά πού τώρα στέκομαι ἐνώπιον σας, Σεβασμιώτατε, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ιεροῦ Κλήρου καὶ τῶν ἀγαπητῶν μου προσώπων, φορώντας τὴν διακονική στολή.

Τί συμβαίνει;

Ἐνῶ προσπάθησα, ἀπάντηση λογική στό παραπάνω ἑρώτημα δέν βρῆκα. Ἡ ἀπορία αὐτή δύο πράγματα φανερώνει, σκέφτηκα. Ἡ ὅτι ἐσάλευσε ὁ νοῦς μου, ἡ ὅτι ἐπέδρασε καταλυτικά, καὶ μᾶλλον θεραπευτικά στήν ἀναξιότητα μου, κάτι εξω ἀπό τὰ ἀνθρώπινα.

Ο νοῦς μου, στήν προσπάθεια νά ἀποκλείσει τὴν πρώτη περίπτωση, ἔτρεξε στό χρονοντούλαπο τῆς μνήμης, μήπως καὶ ἀνασύρει σχετικά ἐρεθίσματα, πού νά δικαιολογοῦν ἔνα μόνο μέρος τῆς αἰφνίδιας αὐτῆς ἀλλαγῆς.

Καὶ κατάφερε νά βγάλει στήν ἐπιφάνεια κάτι εἰκόνες καλά φυλαγμένες, ὅμορφα καμωμένες καὶ μέ ἐντονα χρώματα ζωγραφισμένες.

Ο πατέρας μου ὅρθιος στό χώλ τοῦ πατρικοῦ μου σπιτιοῦ, στέκεται κάθε βράδυ ἀνελλιπῶς, γιά ὥρα μπροστά στό εἰκονοστάσι ἀκίνητος καὶ ἀμιλητος. Τί λέει; Τί ζητᾷ; Δέν ξέρω. Ο πατέρας μου ἐπίσης θά εἶναι αὐτός, πού θά παροτρύνει καὶ θά ὁδηγήσει ἐμένα καὶ τὸν μεγάλο ἀδελφό μου στήν ἴερη τέχνη τῆς Ψαλτικῆς καὶ τῆς Ἀγιογραφίας.

Κοντά σέ αὐτή τὴν εἰκόνα μιά δεύτερη ξεπιδᾶ.

Εἰσαγωγή στήν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστική Σχολή Ἀθηνῶν καὶ ἡ μητέρα μου λάμπει ἀπό χαρά. Ἡ χαρά αὐτή ἐκδηλώνεται κυρίως μέ τὴν ἀγκαλιά της καὶ τίς ἐγκάρδιες εὐχές γραμμένες καλλιτεχνικά σέ ἔνα μικρό μπιλιετάκι γιά καλή φώτιση καὶ πρόοδο στόν δρόμο τοῦ Χριστοῦ. Εἰσαγωγή στήν Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν καὶ ἀργότερα πτυχίο. Ἡ ἵδια πάλι χαρά ζωγραφισμένη στό πρόσωπό της ἀμείωτη, καὶ πάλι γραπτά δοσμένες οἱ εὐχές γιά

πνευματική πρόοδο καὶ σέ ἀνώτερα.

Ἡ μιά εἰκόνα διαδέχεται τὴν ἄλλη στά ἐφηβικά μου χρόνια.

Στίς χριστιανικές ὄμαδες τῆς Ἀδελφότητας «Ο Σωτήρ» θά ἀποκτήσω ὅμορφες πνευματικές φιλίες. **Γίνομαι ὁμαδόπουλο καὶ ἀργότερα ὁμαδάρχης.** Ζῶ ἀξέχαστες καὶ ἀνεπανάληπτες στιγμές στίς χριστιανικές μας κατασκηνώσεις, καὶ ἀκολουθεῖ πλούσια ιεραποστολική δράση. Τά πα-

ραπάνω, μαζί με τὴν ἐμπνευσμένη πνευματική καθοδήγηση ἐμπειρων πνευματικῶν πατέρων τῆς Ἀδελφότητας, τοῦ ἀειμήστου πατρός Θεοδώρου Μπεράτη καὶ τοῦ πατρός Κων/νου Κλαμπώνη, στάθηκαν ἄριστα μαθήματα καὶ ἀπαραίτητα βοηθήματα, ίκανά νά χορτάσουν τίς ἀναζητήσεις τῆς νεανικῆς μου ψυχῆς.

Ο νοῦς, ἐρευνώντας τό παρελθόν, θά φέρει τώρα εἰκόνες μέ ἐντονότατη τὴν παρουσία τῆς Παναγίας μας.

Αὐτή θά μέ ὁδηγήσει στό Μοναστήρι της. Στήν Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς στόν Πόρο θά μείνω καὶ θά διακονήσω ὡς ψάλτης τήν Χάρη της γιά 2 χρόνια. Ἔδωσα ἐλάχιστα ἐκεῖ καὶ ἔφυγα πάμπλουτος.

Εἶναι ἔνα φθινοπωρινό ἀπόγευμα καὶ στό Καθολικό τῆς Μονῆς γίνεται τό Ἀπόδειπνο καὶ ἐγώ κατάκοπος ἀπό τήν κούραση τῆς ήμέρας στέκομαι σ' ἔνα στασίδι. **Μπροστά μου εἶναι τό μικρό εἰκόνισμα τῆς Παναγίας.** Ἀκολουθοῦν, ἐντελῶς ἀπροσδόκητα, κάποια λεπτά πρωτόγυνωρης, ἀνείπωτης καὶ ἀνέκφραστης χαρᾶς. Θυμάμαι τόν

έαυτό μου νά παρακαλᾶ, νά μή τελειώσει ποτέ αύτό πού μοῦ συμβαίνει. Αύτό δέν τό εἶχα ξαναζήσει, ούτε τό ἔχω ζήσει ποτέ μέχρι σήμερα.

‘Ο π. Λουκᾶς Ζήσιμος, Ήγούμενος τῆς Μονῆς καὶ πνευματικός μου πατέρας, κάποιες φορές στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας μοῦ ἐλεγεῖ: «Παῦλε καταλαβαίνεις ότι εἰσαι στήν ἀγκαλιά τῆς Παναγίας;». «Ναί πάτερ» τοῦ ἐλεγα. Μά δέν καταλάβαινα.

Ἐκεῖ, ὡς δῶρο οὐρανόσταλτο ἡ Παναγία θά μοῦ δώσει τήν ἀγαπημένη μου Ἐλένη. Τήν Ἐλένη τοῦ Παύλου, τήν σύζυγο μου, τήν ἄσκηνη βοηθό μου, τό στήριγμά μου στά 10 χρόνια τώρα σύμπλευσης καὶ κοινῆς μας πορείας, βλαστός κι αὐτή θεοσεβοῦς καὶ πολυτέκνου οικογενείας τῶν λιαν ἀγαπητῶν καὶ σεβαστῶν γονέων μου Ἀνδρέου καὶ Εὐαγγελίας Φιλιππάτου, οἱ ὁποῖοι τήν γαλούχησαν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, προσφέροντάς της ὅλα τα ἐφόδια γιά τήν δημιουργία μιᾶς εὐλογημένης οἰκογένειας. Τήν Ἐλένη αὐτή, μοῦ τήν ἔδωσε ἡ Παναγία, ἀφοῦ πρώτα τήν στόλισε μέ δύο χαρίσματα: τήν ἀνεξικακία καὶ τήν συγχωρητικότητα. Σέ μια ἀπό τίς τελευταῖς συζητήσεις περί τῆς ιερωσύνης μέ δέκοψε καὶ μοῦ εἶπε, θά ἐλεγα ἀπόστομωτικά: «Παῦλε, θέλω πάρα πολύ νά προχωρήσεις στήν ιερωσύνη».

Η Παναγία τό 2015 θά φροντίσει νά μᾶς στείλει στό νησί της, τά Κύθηρα.

Στήν Παναγία τήν Δέσποινα δύο πρόσωπα θά μᾶς καλωσορίσουν. Καὶ τά δύο γνώριμα. Ὁ ἔνας είναι αὐτός, πού 8 χρόνια πρίν παραβρέθηκε στό μυστήριο τοῦ γάμου μας καὶ μᾶς εὐλόγησε τά στέφανα, μοιράζοντας μας συγχρόνως τίς Ἀρχιερατικές του εὐλογίες. Αὐτός είστε ἐσεῖς Σεβασμώτατε. Καὶ ὁ ἄλλος, ὁ π. Παναγιώτης Διακόπουλος, ὁ σημερινός πνευματικός μου πατέρας, ὁ ὀποῖος παρών καὶ αὐτός στόν γάμο μας θά μᾶς δώσει νά πιούμε κρασί ἀπό τό κοινό ποτήρι. **Στό Νάο τῆς Παναγίας, λοιπόν, μᾶς ύποδεχτήκατε μέ ἀβρότητα καὶ μέ εἰλικρινή ἀγάπη.** Στά δύο αὐτά πρόσωπα, ἀκόμη, θά ἀντικατοπτριστεῖ ἡ φιλοξενία καὶ ἡ ἀγάπη τῶν Κυθηρίων συγγενῶν μας καὶ μή, πού μέχρι σήμερα ἐκδηλώνεται ποικιλοτρόπως καὶ πλούσια, πρός ἐμέ, τήν Ἐλένη καὶ τά 4 παιδιά μας.

Αὐτά ἥταν ἐπιλεκτικά κάποια ἐρεθίσματα-εὐλογίες τοῦ Θεοῦ στή ζωή μου, μά ἀπόφαση δέν ἔπαιρνα.

Εἶχα τούς φόβους μου.

Πῶς νά προχωρήσω σέ κάτι τόσο σπουδαῖο ίερό καὶ ἄγιο, ὅπως ή ιερωσύνη; Γιατί δέν μποροῦσα νά δῶ αύτό πού οἱ ἄλλοι ἔβλεπαν, ἐνῶ ἐγώ πεισματικά ἀπέφευγα καὶ μέ τόν τρόπο μου ἀγνοοῦσα;

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά.

Πῶς νά ἀντισταθῶ στήν προτροπή καὶ τίς ἐμπονες καὶ ἐπίμονες προσευχές σας, Σεβασμιώτατε; Πῶς νά κωφεύσω στήν παρότρυνση τῶν πνευματικῶν μου πατέρων καὶ τῶν ἀγαπητῶν μου φίλων ιερέων; Πῶς νά ἀντιδράσω στίς κρυφές ἐπιθυμίες καὶ τίς δυνατές προσευχές τῶν θεοσεβῶν γονιῶν μου καὶ ἀδελφῶν μου; Πῶς νά παραβλέψω τήν εξεκάθαρη καὶ συνειδητή ἀπόφαση τῆς ἀνεκτίμητης συζύγου μου;

Ἄδυσώπητα ἐρωτήματα καὶ διλήμματα, πού κατέληγαν σέ ἀδιέξοδα. Σέ αύτό τό γόρδιο δεσμό τῶν σκέψεών μου, **ἔζησα ἐντονα τίς τελευταῖς αὐτές μέρες, τήν χαροποιό παρουσία τοῦ Θεοῦ.** Τοῦ Θεοῦ πού γνωρίζει ἄριστα νά ἐπιφέρει καλές ἀλλοιώσεις στό δημιούργημά του. Μέ ἔναν ἀριστοτεχνικό, ἀνεπανάληπτο, ἀθόρυβο καὶ ἀνεξιχνίαστο τρόπο, χωρίς νά παραβιάσει ούτε στό ἐλάχιστο τήν ἐλευθερία πού ὁ ἵδιος δίνει στόν ἄνθρωπο, **αὐτός ο Θεός λέω, μπορεῖ νά ξεδιαλύνει σκοτάδια, νά ἀνοίγει διέξοδο στά ἀδιέξοδα, καὶ νά μετασχηματίζει στάσεις καὶ πορείες ζωῆς, μέ ἀπώτερο σκοπό, τήν σωτηρία τοῦ ἵδιου τοῦ ἄνθρωπου.** Τό πῶς δέν τολμῶ νά τό προσεγγίσω ἢ νά τό ἐρμηνεύσω.

Αύτό πού τώρα ἐδῶ αἰσθάνομαι εἶναι αύτό ἀκριβῶς πού ἔκανε τόν Ήσαΐα νά ἀναφωνεῖ ἐμπλεως χαρᾶς.

«**Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπί τῷ Κυρίῳ** ἐνέδυσε γάρ με ἴματιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ μέ· ὡς νυμφίω περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησε με κόσμων.

Καταλήγοντας, Ἀγεί Δέσποτα, θά σᾶς βεβαιώσω ὅτι, «ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπί τάς πηγάς τῶν ὑδάτων» δηλαδή, καθώς τό διψασμένο ἔλαφι λαχταράει καὶ τρέχει στίς πηγές τῶν ὑδάτων, «οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου», ἔτσι λαχταρά ἡ ψυχή μου, νά τρέξει νά διακονήσει κατά πρώτον τόν Ναό καὶ τό Ἀγιο Θυσιαστήριο, τοῦ μόνου καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀλλά καὶ τούς ἀνθρώπους, τούς ἔμψυχους δηλαδή ναούς Του. Διότι σ’ Αὐτόν ἀξίζει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καὶ τό κράτος τώρα καὶ πάντοτε, καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ποιμαντική έπίσκεψη στά Αντικύθηρα

Τό διήμερο 25 και 26 Φεβρουαρίου 2017, Σάββατο και Κυριακή τῆς Τυρινῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ πραγματοποίησε προγραμματισμένη ποιμαντική έπισκεψη στό νησί τῶν Αντικυθήρων γιά ένισχυσι και συμπαράστασι στούς κατά τό χειμῶνα λιγοστούς άκριτες μονίμους κατοίκους.

Τό Σάββατο έτέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν περικαλλή Ίερο Ναό Ἅγιου Γεωργίου στά Κατανεβιανά, ὅπου ἐκόμισε περίτεχνη ἀργυρή λειψανοθήκη περιέχουσα ἀποτυμήματα Ίερῶν Λειψάνων τῶν Ἅγιων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Παντελεήμονος τοῦ Ἰαματικοῦ, Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος και Ἀρχιδιακόνου, Χαραλάμπους τοῦ Ιερομάρτυρος και Θαυματουργοῦ και Σεραφείμ και τήν ὅποια ἐδώρησε στήν ένορία τῶν Αντικυθήρων πρός πνευματική ένίσχυσι τοῦ ποιμένου του.

Τό ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου ἔκαμε τόν Ἐσπερινό στόν Ίερό Ναό Ἅγ. Χαραλάμπου Ποταμοῦ, ἐνῶ τήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς έτέλεσε τήν Ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου και τήν Θεία Λει-

πόλεως, ἐνῶ μεταβαίνει πλέον συχνότερα στό νησί και ὁ Σεβασμιώτατος πού ἐνισχύει πνευματικά τό λιγοστό ἐκεῖ ποιμνιό του μέ ύψηλῷ αἰσθήμα ποιμαντικῆς εὐθύνης. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθηκε τά παλαιά μοναχικά κελιά τοῦ Ἅγ. Μύρωνος, ἐκφρά-

ζοντας τήν εὐχή νά βρεθεῖ μιά νέα μοναστική ἀδελφότητα νά ἐπανδρώσει τόν ίερό αὐτό χώρο, δίνοντας ζωή και πάλι στό νησί, τό ὅποιο βιώνει μιά πρωτοφανή πληθυσμιακή συρρίκνωση κατά τούς μῆνες τοῦ χειμῶνα.

Κατά τό διήμερο αὐτό βρέθηκε στό νησί και ὁ Δήμαρχος Κυθήρων-Αντικυθήρων κ. Εύστρατιος Χαρχαλάκης (Αντικυθήριος τήν καταγωγή) πού διηκόνησε στό Ίερό Ἀναλόγιο μαζί μέ τόν Πρόεδρο τῆς Δημοτικῆς Κοινότητας κ. Ἀνδρέα Χαρχαλάκη. Κατά τό πρόγευμα πού προσεφέρθη στό Ἡγουμενεῖο τοῦ Ἅγιου Μύρωνος, μετά τήν Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία, συζητήθηκε με τούς κατοίκους τό σοβαρό πρόβλημα τής πληθυσμιακῆς ἐγκατάλειψης τοῦ νησιοῦ και μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιώτατου και τοῦ κ. Δημάρχου ἀνακοινώθηκαν συγκεκριμένες ἐνέργειες και σχεδιασμοί πού ἔχουν ἡδη ἀναληφθεῖ μέ τή σύμφωνη γνώμη τῶν κατοίκων και πού θά ἔξετασθοῦν ἐτὶ περαιτέρω, μέ στόχο τήν ἀνάσχεση αὐτῆς τής φθίνουσας πληθυσμιακῆς πορείας.

Ο Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ ἐπισκέφθηκε κατ' οίκον ἡλικιωμένους κατοίκους τοῦ νησιοῦ και ἀντήλλαξε εὐχές γιά Καλή και Εύλογημένη Τεσσαρακοστή, ἀνεχώρησε τό μεσημέρι τής Κυριακῆς γιά Κύθηρα μέ πλωτό μέσο τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀπό τή Νεάπολη Λακωνίας.

τουργία στόν Ίερό Ναό τοῦ Πολιούχου τῆς νήσου Ἅγ. Μύρωνος, ὅπου ἐψαλε και Ίερό Μνημόσυνο γιά ὅλους τούς ίερεῖς, πού κατά καιρούς ιεράτευσαν στό νησί, τίς Μοναχές πού τό πάλαι ἐμόνασαν στήν ίερά Μονή τοῦ Ἅγ. Μύρωνος και τούς ἀπανταχοῦ Γῆς ἀναπαυομένους Αντικυθηρίους.

Κατά τήν ἀναρωτική ἀδεια τοῦ ίερέα τῆς νήσου π. Ἀντωνίου Λιγοψυχάκη γιά λόγους ύγειας τά Αντικύθηρα ἔξυπηρετοῦνται ἀπό ίερέα περιστασιακά, σύμφωνα μέ πρόγραμμα τῆς ίερᾶς Μητρο-

‘Η «Σχολή Γονέων» τόν Μάρτιο 2017

Τό Σάββατο 11 Μαρτίου 2017 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμού και τήν Κυριακή 12 Μαρτίου 2017 στό Λεοντίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού, περί ώραν 6.30 μ.μ. έγινε ή μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων και Κηδεμόνων μέ όμιλητη τόν Ιερολογιώτατο Διάκονο π. Παῦλο Καλλίκα, μέ θέμα: «**Η συζυγία καί τό φαινόμενο τῆς πεταλούδας**».

Ξεκινώντας τήν όμιλα του ό π. Παῦλος μάς εξήγησε ποιό είναι αύτό «τό φαινόμενο τῆς πεταλούδας». Είναι, μᾶς είπε μικρές, φαινομενικά άσημαντες άλλαγές, πού μποροῦν νά προκαλέσουν τεράστιες άποκλίσεις στήν εξέλιξη τῶν πραγμάτων, δημιουργώντας μιά τελείως διαφορετική πραγματικότητα. Μιά τέτοια εἰκόνα αποτελεῖ καί ή πεταλούδα πού χτυπάει τά φτερά της στόν Άμαζόνιο, καί θεωρητικά μπορεί νά προκαλέσει βροχή στήν Κίνα!

Στή συνέχεια έκανε άντιπαραβολή τῆς εἰκόνας αύτης τῆς πεταλούδας μέ ένα άπόσπασμα από τόν λόγο τοῦ Ἅγιου Ιωάννη τοῦ Χρυσοστόμου, σχετικά μέ τόν σεβασμό μέσα στήν συζυγία:

«Αύτό συγκρατεῖ ὅλων τή ζωή, δηλαδή, ὁ σεβασμός μεταξύ ἀνδρῶν καί γυναικῶν. Αύτό ὅλο τόν κόσμο συγκρατεῖ. Ὁταν σείεται τό θεμέλιο, γκρεμίζεται ὄλοκληρο τό οικοδόμημα. Κι ὅταν διχογνωμοῦν τά ἀνδρόγυνα, ὅλη ή ζωή γίνεται ἄνω κάτω. Πρόσεχε: Ό κόσμος ἀποτελεῖται ἀπ' τίς πόλεις. Οι πόλεις ἀπό τίς οικογένειες. Οι οικογένειες ἀπό τούς ἀνδρες καί τίς γυναῖκες. Ἐν λοιπόν ἀλληλομισοῦνται καί ἀλληλοπολεμοῦνται ἀνδρες καί γυναῖκες, τότε μπαίνουν μάχες καί φιλονικίες στά σπίτια. Ὁταν ταράζονται τά σπίτια, τότε ἀναστατώνονται καί οι πόλεις. Ὁταν δέ ἀναστατώνονται οι πόλεις, παγκόσμια θά είναι κατ' ἀνάγκη ἡ ταραχή καί ὁ πόλεμος.»

Ή απάντηση λοιπόν στό βασικό καί θεμελιώδες έρωτημα γιά τό τί είναι αύτό πού παίζει καταλυτικό ρόλο στήν σχέση τοῦ ἀνδρογύνου, τό όποιο μπορεί νά φέρει τήν πολυπόθητη ειρήνη στό σπιτικό μας, στό χωριό μας, στήν πόλη μας, στήν χώρα μας, στά έθνη καί στόν κόσμο βρίσκεται στόν σεβασμό τοῦ ἐνός γιά τόν ἄλλον. Καί ο σεβασμός αύτός μεταφράζεται πρακτικά στή σχέση τοῦ ἀνδρογύνου ὅταν:

1. Ἀποδέχεται ο ἔνας τόν ἄλλο ὥπως είναι καί μέ τίς ἀρνητικές του πλευρές. Δέν ἀπαιτεῖ ο ἔνας

ἀπό τόν ἄλλο τήν τελειότητα, διότι είναι ἄνθρωπος καί είναι φυσικό νά ἔχει ἐλαττώματα καί νά κάνει λάθη. Δέν βλέπει ο ἔνας μόνο τά λάθη τοῦ ἄλλου, ἀλλά βλέπει καί τά δικά του λάθη.

2. Ἀνέχεται τόν ἄλλο.

“Οπως ἄλλωστε προτρέπει ο Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Ἐφεσίους Ἐπιστολή του «**ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ**», μή μεγαλοποιώντας οι σύζυγοι τίς πιθανές διαφορές τους. Νά μήν κάνουν, ὅπως λέμε, «τήν τρίχα τριχιά». Ἀκόμη, νά μήν δυσανασχετοῦν γιά τίς διαφορές τους. Δέν μπορεῖ νά είναι ὅλοι ίδιοι. Καί ἐπιπλέον νά ἀποδέχονται τήν διαφορετικότητα τοῦ ἄλλου μέ έλευθερία.

Οι σύζυγοι νά ἀντιμετωπίζουν τήν διαφορετικότητά τους δυναμικά. Οι διαφορές, ὅταν ύπάρχει ἀγάπη, μποροῦν νά συνδέουν τούς ἄνθρωπους καί ὅχι νά τούς ἀπομακρύνουν.

3. Γνωρίζει πολύ καλά τά ὥρια του καί τόν ρόλο του στήν οικογένεια.

Σεβόμαστε ἄραγε τά ὥρια τῶν διακριτῶν ρόλων τοῦ ἄνδρα καί τῆς γυναικάς στή συζυγία; “Ἡ ἡθελημένα, καί λόγω ἐγωισμοῦ μᾶλλον, τά παραβιάζουμε ταράζοντας τήν σχέση μας καί τό εύρυτερο οικογενειακό περιβάλλον μας;

Τό νά ζήσουν δύο ἄνθρωποι μαζί μιά ὄλοκληρη ζωή, νά ζήσουν μέ σεβασμό, μέ ἀγάπη καί ἐνότητα δέν είναι εύκολο πράγμα. Δέν ἐπιτυγχάνεται μέ μόνες τίς ἄνθρωπινες δυνάμεις. Χρειάζεται ἀπαραίτητως ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἡ παντοδύναμη Χάρη Του. Η Χάρη Του, ὅπως αύτή δίνεται ἀφθονη στούς ταπεινούς. «**Ο Θεός ταπεινοῖς δῖδωσι Χάριν**» (Α΄ Πετρ. Ε 5).

Σέ αύτό τό σημείο παρουσίασε ό π. Παῦλος τήν σπουδαίότητα τοῦ ἀπαραίτητου συστατικοῦ τῆς ταπεινωσης στήν σχέση τοῦ ἀνδρογύνου.

Τόνισε στήν όμιλα του ό π. Παῦλος ὅτι πετυχαίνει κάποιος ἄριστα καί πολύ εύκολα νά σεβασθεῖ συνέχεια στή σελ. 36.

10ετές Ιερό Μνημόσυνο ύπέρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κωνσταντίνου

Τήν Κυριακή 12 Μαρτίου 2017 τελέσθηκε στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λεβαδείας, μετά τό Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο, τό δεκαετές Ἱερό Μνημόσυνο ύπέρ ἀναπαύσεως τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλίας.

λιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κωνσταντίνου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάστος Ἑλλάδος, κ. Ἱερωνύμου Β' ὁ ὄποιος καί ὡμίλησε εὐφήμως γιά τό πρόσωπο καί τήν διακονία τοῦ ἀοιδίμου Ἱεράρχη καί συμμετεχόντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κυθήρων καί

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 35.

καί ἀποδεχθεῖ τόν ἄλλον, ὅταν δέν ἔχει μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό του. Ἡ ταπείνωση εἶναι αὐτή πού βοηθᾶ στό νά δεχθεῖ κάποιος εὔκολα καί μέ σεβασμό τήν διαφορετικότητα τοῦ ἄλλου. Νά σεβασθῇ τήν ἐλευθερία του καί νά ἀναγνωρίσει τό δικαίωμα του νά μήν εἶναι ἀκριβῶς ὅπως αὐτός.

Τελειώνοντας τήν πολύ ὠραία αὐτή ὡμιλία του ἔκανε τίς διαπιστώσεις, ὅτι ἡ ἀγάπη γεννᾷ τόν σεβασμό καί ὅτι ὁ σεβασμός εἶναι ἀληθινή ἐκδήλωση ἀγάπης. Συστατικό ἀπαραίτητο καί χρησιμώτατο ἐργαλεῖο, ἡ ταπείνωση. Ἡ ταπείνωση, ἡ ὁποία φέρνει στήν συζυγία Αὐτόν πού μακάρισε τούς ταπεινούς στήν καρδιά, Αὐτόν πού σεβάσθηκε τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ὅσο κανείς ἀνθρωπός, Αὐτόν πού εἶναι ἡ ὄντως Ἀγάπη. Δηλαδή, μέ λίγα

Ἀντικυθήρων Σεραφείμ, Θεσσαλιώτιδος καί Φαν/λων κ. Τιμοθέου καί τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου Γεωργίου καί πλήθους ιερέων.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας στήν αἴθουσα τῆς Ὁρφανικῆς στέγης Ἀγίας Ταβίθα ἔγινε τιμητική ἐκδήλωση καί παρουσίαση τοῦ δεύτερου τόμου-βιβλίου γιά τόν ἀειμνήστο Μητροπολίτη Κωνσταντίνο, πού περιέχει τίς Ἐπιστολές του γιά τήν Ἱεραποστολή, τούς νέους καί τήν οικογένεια.

Συντονιστής ἦταν ὁ κ. Ἡλίας Ματσαγγούρας, Ὀμότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου. Ὁμιλητές ἦταν: ὁ κ. Γεώργιος Ποταμίδης, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, ἡ κα Μαρία Κρουσταλλάκη, Συνεργάτης Διορθοδόξου Κέντρου «Πορευθέντες» καί ὁ κ. Νικόλαος Σανιδᾶς, Πολιτικός Μηχανικός.

Τό μεσημέρι παρατέθηκε γεῦμα σέ ὅλους τούς καλεσμένους, δόθηκε ἔνα ἀντίτυπο τοῦ βιβλίου σέ κάθε οικογένεια καί λίγο ἀργότερα τελέσθηκε στίς κατασκηνώσεις τῆς Ἀράχωβας Ἱερό Τρισάγιο στόν τάφο τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου καί στή συνέχεια στόν τάφο τῆς ἀειμνήστου Διευθύντριας τοῦ Ἰδρύματος Ἀννης Μοναχῆς.

λόγια ἔρχεται ὁ Θεός ἀνάμεσα στό ἀνδρόγυνο.

Τό χαρούμενο καί ἀνέμελο πέταγμα αὐτῆς τῆς πεταλούδας μας σέ ἔνα σημεῖο τοῦ πλανήτη, μπορεῖ θεωρητικά νά προκαλέσει τυφῶνα σέ ἔνα ἄλλο ἀπομακρυσμένο σημεῖο τῆς γῆς μας.

Ἡ χαρούμενη καί γεμάτη σεβασμό, ταπείνωση καί ἀγάπη πορεία μιᾶς συζυγίας, εἶναι ίκανή, ὥχι θεωρητικά πλέον, μά πρακτικά νά προκαλέσει σεισμό μεγαρίχτερ, καί νά ἀλλοιώσει θετικά, τίς ἐγωκεντρικές ἀνθρωπάρεσκες καί ὥχι θεάρεστες σήμερα σχέσεις.

Ἔταν πραγματικά πολύ ὠφέλιμη, χρήσιμη, ἀλλά καί πολύ εὐχάριστη ἡ ὡμιλία τοῦ Διακόνου π. Παύλου Καλλίκα, ἡ ὁποία συνοδευόταν ἀπό τήν προβολή διαφανειῶν σέ γιγαντοθόνη μέ τή βοήθεια Η/Υ. Θερμά τόν εὐχαριστοῦμε γιά ὅλα ὅσα ὠραῖα ἀκούσαμε τό βράδυ τῆς διάλεξής του.

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων και Άντικυθήρων κ. Σεραφείμ ἀπό τοῦ Δεκεμβρίου 2016 ἔως καὶ τοῦ Μαρτίου τοῦ 2017 ἐλειτούργησε ἡ ἔχοροστάτησε σε Εσπερινούς, Ακολουθίες καὶ κατά περίπτωσιν ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο εἰς τούς Ἱερούς Ναούς:

1. Μονή Αγίας Μόνης: 3/12, 20/1, 31/3, Ι. Παρεκκλήσιον Αγίας Βαρβάρας Χώρας: 3/12, Ι. Ν. Έσταυρωμένου Χριστοῦ-Χώρας: 3/12, 23/12, 1/1, 6/1, 30/1, 5/3, 6/3, 7/3, 15/3, 18/3, 19/3, 25/3, 31/3, Ι.Ν. Παναγίας Ίλαριωτίσσης-Ποταμοῦ: 4/12, 20/12, 3/3, 18/3, 27/3, 31/3, Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Καισαριανῆς Αθηνῶν: 5/12, 6/12, Ι.Ν. Αγίας Τριάδος-Άλεξανδράδων: 10/12, 29/1, 20/3, Ι.Ν. Παναγίας Κοντελετοῦς Λειβαδίου: 11/12, 22/3, Ι.Ν. Αγίου Σπυρίδωνος Καψαλίου: 11/12, Ι.Ν. Αγίου Σπυρίδωνος-Καλοκαιρινῶν: 12/12, Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Ποταμοῦ: 13/12, Ι.Ν. Γενεσίου τῆς Θεοτόκου (Κακοπέτρι): 14/12, Ι.Ν. Αγίου Έλευθερίου Δοκάνων: 15/12, Ι.Ν. Αγίου Διονυσίου Χώρας: 16/12, Ι.Ν. Εισοδίων Θεοτόκου Κοντολιανίκων: 17/12, 30/3, Ι.Ν. Αγίας Μαρίνης -Δρυμῶνος: 18/12, 15/1, 4/3, Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Καρβουνάδων: 21/12, 21/1, 2/3, 6/3, Ι.Ν. Αγίας Αναστασίας Φαρμακολυτρίας-Ποταμοῦ: 21/12, Ι.Ν. Αγίας Χαραλάμπους-Άντικυθήρων: 5/2, Ι.Ν. Αγίου Μύρωνος-Άντικυθήρων: 25/12, 5/2, 26/2, 30/3, Ι.Ν. Παναγίας-Άντικυθήρων: 26/12, Ι.Ν. Αγίου Στεφάνου Φρατίσων: 27/12., Ι.Ν. Αγίων Πάντων Ζουδιανίκων: 31/12, 10/1, Ι.Ν. Αγίου Βασιλείου-Χριστοφοριανίκων (Λογοθετιανίκων):31/12, Ι.Ν. Αγίου Βασιλείου-Αλοιζιανίκων: 1/1, 30/3, Ι.Μονή Όσιου Θεοδώρου: 3/1, Ι.Ν. Αγίων Αναργύρων-Φατσαδίκων:5/1, Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Γερακαρίου: 6/1, Ι.Ν. Τιμίου Προδρόμου-Στραποδίου: 7/1, 28/1, Ι.Μονή Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης: 8/1, 28/1, 26/2, 27/2, 1/3, 3/3, 5/3, Ι.Ν. Αγίου Εύσταθίου Σταθιανίκων: 11/1, 3/2, Ι.Ν. Αγίας Έλέσης-Πούρκου: 14/1, Ι.Ν. Αγίου Αντωνίου Χώρας: 16/1, Ι.Ν. Αγίου Αντωνίου-Δρυμῶνος:16/1, Ι.Ν. Αγίου Αντωνίου-Καστρισιανίκων: 17/1, 21/3, Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου-Μυλοποτάμου: 17/1, Ι.Ν. Αγίου Αθανα-

σίου-Πιτσινάδων: 18/1, Ι.Π. Τριῶν Ἱεραρχῶν Χώρας: 29/1, Ι.Ν. Παναγίας Δέσποινας Καραβᾶ: 1/2, Ι.Ν. Παναγίας Κεράς-Κ.Λειβάδι: 1/2, Ι.Ν. Υπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ (Κακή Μέλισσα): 2/2, Ι.Ν. Αγίου Νικολάου-Αύλεμανος: 9/2, 23/3, Ι.Ν. Αγίου Χαραλάμπους-Φρατίσων: 9/2, 1/3, Ι.Ν. Αγίου Χαραλάμπους-Μυλοποτάμου: 9/2, 2/3, Ι.Ν. Αγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ: 10/2, 11/2, 14/3, Ι.Ν. Αγίου Βλασίου Φριλιγκιανίκων: 10/2, Ι.Ν. Αγίου Λέοντος-Άλεξανδράδων: 17/2, Ι.Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κεραμωτοῦ: 18/2., Ι.Ν. Αγίας Φιλοθέης-Αθηνῶν: 19/2, Ι.Ν. Αγίων Αναργύρων Ξερουλάκι: 28/2, Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Λειβαδίου: 5/3, Ι.Μ. Ναόν Εισοδίων τῆς Θεοτόκου Λεβαδίας: 12/3., Ι.Ν. Αγίας Πελαγίας Αγίας Πελαγίας: 14/3, 24/3, Ι.Ν. Έσταυρωμένου Χριστοῦ-Πιτσινιανίκων: 19/3, Ι.Ν. Αγίας Ειρήνης Κατουνίου: 20/3, Ι.Ν. Αγίου Μηνᾶ Λογοθετιανίκων: 21/3., Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Φριλιγκιανίκων: 24/3, Ι.Ν. Εύαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λιανιανίκων: 24/3, Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Καλησπεριανίκων: 26/3, Ι.Ν. Προφήτου Ηλιού-Αγίου Ήλία: 26/3, Ι.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν-Τραβασαριανίκων: 26/3, Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου-Μητάτων: 27/3, Ι.Ν. Παναγίας Φανερωμένης Βιαραδίκων: 28/3, Ι.Ν. Αγίου Μηνᾶ-Διακοφίου: 28/3, Ι.Ν. Παναγίας Έλεουσῆς Φρατίσων: 29/3, Ι.Ν. Αγίου Νικολάου-Κυπριωτιανίκων: 29/3.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτοπρ. Παναγώτης Μεγαλοκονόμος, Γ.Α.Ε.
Ιωάννα Καραβοκύρη, Θεολόγος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ, ΚΥΘΗΡΑ 80 100
Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202
E-mail: imkythiron@imkythiron.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

‘Ο έορτασμός της Έθνικης έπετείου της 25ης Μαρτίου 1821

‘Ο έορτασμός της Έθνικης μας έπετείου (της 25ης Μαρτίου 1821) ξεκίνησε από τήν παραμονή μέτις γιορτές των σχολείων μας (Γυμνασίου-Λυκείου-Δημοτικών και Νηπιαγωγείων). Έπισης, στις 12.30 τό μεσημέρι έγινε μέτρι πρωτοβουλία της Ιερᾶς Μητροπόλεως ή καθιερωμένη Έπιμνημόσυνος Δέησις στό Μνημεῖο τοῦ ἥρωα τοῦ 1821 Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, στή συμβολή τῶν ὄδῶν Διακοφτίου καὶ Ἀγίας Μόνης, ύπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφείμ καὶ κατάθεσις στεφάνων ἀπό τίς Ἀρχές τοῦ τόπου καὶ τῇ μαθητιώσα νεολαίᾳ.

Οι ἐκδηλώσεις τῆς κυριώνυμης ἡμέρας.

Ανήμερα τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐπί τῇ Έορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στόν Μητροπολιτικό Ίερο Νάο Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας, ιερουργοῦντος τοῦ

Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφείμ, καὶ ἀκολούθησε ἡ ἐπίσημη Δοξολογία ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς Έθνικῆς παλιγγενεσίας τοῦ 1821 τῇ συμμετοχῇ Ἱερέων, τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Νήσων κ. Παναγιώτη Χατζηπέρου, τοῦ κ. Εύστρ. Χαρχαλάκη Δημάρχου καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς νήσου καὶ τῶν μαθητῶν Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου, μετά τῶν ἀξιοτίμων ἐκπαιδευτικῶν.

Στή συνέχεια, ἔγινε ἡ Έπιμνημόσυνος Δέησις καὶ ἡ κατάθεση στεφάνων στό Μνημεῖο τῶν πεσόντων στήν πλατεία Στάτη τῆς Χώρας ἀπό τόν Ἀντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Νήσων κ. Παναγιώτη Χατζηπέρο, τόν Δήμαρχο Κυθήρων κ. Εύστρατο Χαρχαλάκη, τόν Διοικητή τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Κυ-

θήρων Υποπλοίαρχο Π.Ν. κ. Ἐμμ. Ἀμπλιανίτη, τόν Διοικητή TACAN Κυθήρων Ἀντισμήναρχο κ. Ἡλία Πετρόπουλο, τόν Διοικητή Α/Τ Κυθήρων Υπαστυνόμο Β' κ. Δημήτριο Τιακούδα, τόν ἐκπρόσωπο τοῦ

Λιμεναρχείου Κυθήρων Ἐπικελευστή ΛΣ κ. Γεώργιο Μαθέ, τόν ἐκπρόσωπο τοῦ Πυροσβεστικοῦ Κλιμακίου Κυθήρων Πυρονόμο κ. Χρήστο Καραμουσαλή καὶ τήν ἐκπρόσωπο τῆς Μαθητιώσας Νεολαίας μαθήτρια τῆς Γ' Λυκείου Μαρίνα Τριφύλλη.

Ἀκολούθησε ἐνός λεπτοῦ σιγή καὶ ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ μας "Υμνου.

Ἡ μαθήτρια τῆς Β' Λυκείου Έλένη Τσατσάνη ἐκφώνησε τόν πανηγυρικό λόγο, τοῦ ὅποιού ἀποσπάσματα μπορεῖτε νά διαβάσετε στή συνέχεια.

Ἀκολούθησαν παραδοσιακοί χοροί ἀπό τούς μαθητές τῶν σχολείων μας καὶ οἱ ἐκδηλώσεις ἔκλεισαν μέτρην παρέλαση τῆς μαθητιώσας νεολαίας Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, καθώς καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, κάτω

Συνέχεια στή σελ. 40.

‘Ο πανηγυρικός λόγος (ἀποσπάσματα)

«...Οπλισμένοι μέθάρρος καί γνώση, ἔτοιμοι νά θυσιάσουν ὅτιδήποτε χρειαστεῖ γιά τὸν ἀγῶνα τους, οἱ Ἑλληνες, μιά χούφτα ἄνθρωποι, τάσσονται ἀπέναντι σέ χιλιάδες ἔχθροι, πολεμοῦν ἐντός καί ἐκτός τῶν ἐλληνικῶν περιοχῶν, δίνουν τά πάντα, ἀδειάζοντας κάθε ἀπόθεμα τῆς ψυχῆς τους, καταθέτοντας ὥλη τῇ δύναμι τους καί πετυχαίνουν ἔτσι τὸ ἀκατόρθωτο. Νικοῦν τὴν κραταιά τότε Ὁθωμανική αὐτοκρατορία καί δημιουργοῦν τὸ πρῶτο ἀνεξάρτητο ἔθνικό κράτος στὰ Βαλκάνια, ἀνοίγοντας ἔτσι τὸν δρόμο καί στούς ἄλλους σκλαβωμένους λαούς καί δίνοντας τους τὴν ὥθησην νά διεκδικήσουν τὴν ἐλευθερία τους ἀπό τὸν τουρκικό ζυγό.

Οἱ ἥρωες ἀγωνιστές ἦταν πολλοί καί τά ὄνόματα τους μνημονεύονται σέ κάθε ἐπέτειο. Δέν θά ἔπρεπε ὅμως νά λησμονοῦμε καί τούς ἀνώνυμους ἀγωνιστές, ἐκείνους πού ἔχυσαν τὸ αἷμα τους προκειμένου νά ζοῦμε ἐμεῖς στήμερα σέ μιά ἐλεύθερη πατρίδα. Αὐτοὶ ἦταν ἡ αἰχμή τοῦ δόρατος τοῦ ἀγῶνα, αὐτοὶ ἦταν πού ἀποτέλεσαν τὴν ψυχή τῆς ἐπανάστασης. Δίχως τὴν θυσία τους, ὁ δρόμος τῆς νίκης θά 'ταν ἀδιάβατος. **Διπλή ὅμως ἡ σημερινή γιορτή.** Ἀπό τὴν μιά ἡ ἐναρξη τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ Γένους μας τὸ 1821, πού -οχι ἀστοχα-καθιερώθηκε νά γιορτάζεται σά σήμερα κι ἀπό τὴν ἄλλη ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. **Κοινός παρονομαστής τῶν δύο αὐτῶν γεγονότων είναι ἡ ἀνυπολόγιστη ἄξια τῆς ἐλευθερίας.**

Στή πρώτη περίπτωση ἡ ἐλευθερία σαρκώνεται στήν ἀπόφαση τῶν Ἑλλήνων νά ἀποτινάξουν τή τυραννία τῆς μακρόχρονης σκλαβιᾶς καί νά διεκδικήσουν τό ἀναφαίρετο δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου καί λαοῦ γιά αὐτοδιάθεση. Στή δεύτερη περίπτωση ἡ ἐλευθερία σαρκώνεται στή συγκατάθεση τῆς Παναγίας στό χαρμόσυνο μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου, πού ἀναγγέλλει τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καί στίς δύο περιπτώσεις ὡστόσο φανερώνεται μιά σημαντική ἀλήθεια: ὅτι ἡ ἐλευθερία δέν είναι μιά ἀφήρημένη ἔννοια ἡ μιά ρομαντική ιδέα. Ἡ ἐλευθερία είναι μιά ἐσωτερική ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου καί μάλιστα μιά ποιότητα, πού ἀναδεικνύει τή μοναδικότητά του. **Πραγματικός ἄνθρωπος είναι μόνο ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος.** Ὁ ἄνθρωπος πού είναι ὑπεύθυνος γιά τούς λόγους καί τίς πράξεις του. **Ἄσ μή ξεγελιό-**

μαστε ὅτι ἐγγυήσεις γιά τήν ἐσωτερική μας ἐλευθερία είναι ἔξωτερικά πράγματα, ὅπως πολιτική σταθερότητα, διακρατικές ἡ διεθνεῖς συμμαχίες καί οικονομική εὐμάρεια. Ἡ ἐλευθερία τόσο σέ προσωπικό, ὅσο καί σέ ἔθνικό ἐπίπεδο δέν μετριέται ἀπ' αὐτά πού ἔχουμε, ἀλλά ἀπ' αὐτό πού είμαστε.

“Ομως τί γίνεται ὅταν ἀπορροφημένοι σ' αὐτά πού ἔχουμε, ξεχνᾶμε τό ποιοί είμαστε; “Ισως αὐτό τό ἔρωτημα νά ἀποτελεῖ τό ἔναυσμα γιά ἔναν σωστό ἔρτασμό. Γιατί γιορτές σάν κι αὐτή δέν είναι μόνο γιά νά μαζευόμαστε στή πλατεία καί νά παρελαύνουμε πρός τιμήν τῶν προγόνων. Δέν είναι μόνο γιά νά προβάλουμε τό ἔθνικιστικό μας πνεῦμα καί νά περηφανεύόμαστε. Οὔτε γιά νά στεκόμαστε προσοχή, ἀκούγοντας τό “ένός λεπτοῦ σιγή”, ὥστε νά τιμήσυμε τήν τότε λαμπρή μας νίκη κι ὕστερα νά γυριζούμε σπίτια μας πιό χαμένοι ἀπό ποτέ. **Ο-χι. Γιορτές σάν αὐτή πρέπει νά γίνονται ἀφορμή γιά νά θυμόμαστε ἀπό ποῦ προερχόμαστε.** Πώς ἔχουμε τό ἴδιο αἷμα μ' ἐκείνους πού πάλεψαν ἡρωϊκά γιά νά διεκδικήσουν τήν ἐλευθερία τους. **Μ' ἐκείνους πού ἦταν πολιορκημένοι μά ἐλεύθεροι στή σκέψη καί στή βουληση, κυριαρχοι τῶν ἐσαῦτῶν καί τῶν πράξεών τους:** Πού ἐλυσαν τά δεσμά τους μέ αἷμα καί θυσίες. Κι ἐμεῖς; Ἐμεῖς πότε θά σπάσουμε τά δικά μας δεσμά; Ἀρκεστήκαμε στή ψευδαίσθηση τῆς ἐλευθερίας. Μιά ἐλευθερία μέσα στήν όποια καταλήγουμε ἐν τέλει πολιορκημένοι, ἀπό οικονομικούς δεῖκτες, λανθασμένες ἀποφάσεις, καταναλωτικά πρότυπα. Είμαστε ὅμως ὅ,τι ἦταν κι ἐκείνοι, ἀπλοί ἄνθρωποι πού σέρνουμε πίσω μας τήν Ἱδια βαριά ιστορία, τούς πόνους καί τή δόξα, τό ἴδιο χρέος κι αὐτό δέν πρέπει νά τό ξεχνοῦμε.

“Ἄσ είναι, λοιπόν, ἡ σημερινή μέρα ἀφορμή νά παραδειγματιστούμε ἀπ' τούς ἀγῶνες τῶν προγόνων κι ἃς ὑποσχεθοῦμε σιωπηλά σ' ἐκείνους -μά φανερά στούς ἐσαυτούς μας- πώς οι θυσίες τους δέν πήγαν χαμένες, καί πώς ὅταν χρειαστεῖ θά ἀγωνιστούμε μέ τό ἴδιο σθένος γιά νά κρατήσουμε ζωντανή τή φλόγα τῆς ἐλευθερίας. Σᾶς εύχαριστώ πολύ».

Εὐγε στή μαθήτρια Ἐλ. Τσατσάνη γιά τόν μεστό καί συγκροτημένο πατριωτικό πανηγυρικό τῆς λόγοι!

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας

Κάθε χρόνο, Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, πραγματοποιεῖται ή εξοδος τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας ἀπό τὸ Μοναστήρι της. Ἡ Ἅγια Εικόνα, δηλαδή, λιτανεύεται ἀπό τὰ Μυρτίδια στή Χώρα,

ὅπου παραμένει μέχρι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Πάσχα θά ξεκινήσει τὴν δεκαπενθήμερη λιτάνευσί της σέ ὅλα τά χωριά τῶν Κυθήρων γιά νά ἐπιστρέψει στὸ Θρόνο Της, τὴν Κυριακή τῶν Μυροφόρων. Αὐτό το θρησκευτικό ἔθιμο καθειρώθηκε ἐπίσημα τὸ 1842 μὲν μιά "ρηματογραφία" τοῦ Ἐπάρχου Κυθήρων Ἰωάννου Καλούτση καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 38.

ἀπό τούς ἥχους τῆς φιλαρμονικῆς μας ὑπό τῇ διεύθυνση τοῦ μαέστρου κ. Παναγιώτη Λευθέρη.

Τελετάρχης καὶ Ὑπεύθυνος γιά τὴν παρέλαση τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων ἡταν ὁ Καθηγητής Φυσικῆς Ἀγωγῆς κ. Δημήτριος Ἀνδρικόπουλος.

Μέ εξαιρετική λαμπρότητα ἐορτάσθηκε καὶ στὸν Ποταμό ἡ Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου μέ τὴν παρουσία τῶν τοπικῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου. Ἐκ μέρους τῆς πολιτείας παρευρέθησαν οἱ Ἀντιδήμαρχοι κ.κ. Γεώργιος Κομηνός καὶ Παναγιώτης Ζαντιώτης.

ἐπικυρώθηκε ἀπό τὸν Ἀγγελο Τοποτηροπή J. Colchunt. Τό ἔθιμο αὐτὸ ἀπό τότε τηρεῖται ἀδιαλείπτως μέ εξαίρεση τά χρόνια τῆς κατοχῆς, πού ἡ Εἰκόνα φύλασσονταν σέ μυστική κρύπτη.

Καὶ φέτος ἐορτάσθηκε μέ μεγαλοπρέπεια ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας στά Κύθηρα. Μετά τὴν Πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καὶ τὴν λιτανεία τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων σύμφωνα μέ τὸ Τυπικό τῆς ἐορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, στὴν Ἱερά Μονή τῶν Μυρτιδίων, ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς καὶ Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσης ἀπό τὴν Ἱερά Μονή στό Λιβάδι (περίπου 3 ὥρες μέ τά πόδια). Ἡ εἰκόνα παρέμεινε στὸν Ἱερό Ναό του Ἐσταυρωμένου καὶ ἐψάλη ἡ Παράληη στὴν Παναγία μας.

Ο Σεβασμιώτατος, οἱ Ἱερεῖς τῆς νήσου μας καὶ πολλοί προσκυνητές συνόδευσαν τὴν εἰκόνα. Κατά τὴν διάρκεια τῆς λιτανείας, οἱ ιεροψάλτες ἔψαλλαν τὸν κανόνα τοῦ ἀκαθίστου ὑμνου καὶ τὸν παρακλητικό κανόνα τῆς Παναγίας μας.

Τὴν Ἐπινημόσυνη δέηση ἀκολούθησε κατάθεση στεφάνων ἐκ μέρους τῆς πολιτείας καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας τοῦ νησιοῦ μας καὶ ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὑμνου.

Ἡ τελετὴ συνεχίσθηκε μέ ἐκφώνηση τοῦ πανηγυρικοῦ τῆς ἡμέρας, ἀπαγγελίες ἀπό μαθητές καὶ παρέλαση τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ ὑπό τούς ἥχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Ποταμοῦ ὑπό τὴν διεύθυνση τοῦ Δ/ντή της κ. Παναγιώτη Λευθέρη, ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων.

"Ἐτη πολλά καὶ εύλογημένα.